

Giới thiệu Tung Hoành Thiên Khung

Ở đại lục Thiên Nguyên là nơi mà chỉ dựa vào thực lực vi tôn, nơi cũng những cuộc chiến mạnh được yếu thua. Mà nhân vật chính là Triệu Thiên vốn có xuất thân là hàng môn thế gia lại vô tình nhận được truyền thừa của Hỗn Độn chúa tể, từ đó hắn từng bước vắn đỉnh thiên khung, đạp nát thiên đạo vì thành tựu bất hủ truyền kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Triệu Thiên

phốc...

Một ngụm máu phun ra người thiếu niên gương mặt hơi tuần lãng, mái tóc đen ngắn, trên người mặc lấy hắc y nhanh chóng lau đi vết máu trên miệng, ánh mắt đầy

phẫn nộ nhìn phía trước một thiếu niên lam y, lam y thiếu niên gương mặt tuần tú, thân hình cao ráo nhìn hắn cười khinh nói:

"Phế vật, một chương của ta còn không đỡ nổi, haha"

hắc y thiếu niên hai tay chống đỡ đứng lên nhìn lam y thiếu niên đang cười nói:

"Triệu minh, ngươi mau trả dương chi thảo cho ta:

Dương chi thảo là hắn tự mình lên núi tìm được, đây là thảo dược giúp trị hàn độc, nhưng không ngờ lúc hắn trở về lại đụng nhóm người triệu minh, lúc này bị hắn cướp đoạt hơn nửa bản thân còn bị hắn đã thương, Triệu Minh nhìn hắn trong tay dương chi thảo nắm lấy cười nói:

"Trả cho ngươi, haha ngươi nghĩ ngươi là ai? ngươi chỉ là một đứa con hoang mà thôi, thật là chọc cười ta, các ngươi cảm thấy tức cười không?"

"haha thiếu gia nói đúng, chỉ là tên phế vật còn muốn cùng thiếu gia lớn tiếng"

"Thiếu gia bọn ta coi trọng vật của ngươi đã là vinh hạnh của ngươi còn ở đó mà lớn tiếng đòi lại ngươi tưởng ngươi là ai"

Triệu Minh nghe đám người nhìn hốt liền gương mặt tự đắc nhìn thiếu niên hắc y khinh thường:

"Ngươi nghe bọn họ nói rồi đó, vật trong tay ta là của ta ngươi không có tư cách cùng ta lấy lại, haha"

hắc y thiếu niên tức giận hai tay nắm chặt tung ra một quyền về phía Triệu Minh, Triệu Minh thấy vậy cười khinh đứng tại chỗ nhìn quyền tới, lúc này bên người hắn một tên thủ hạ tiến lên cười lạnh tung ra một quyền nện thẳng vào hắc y thiếu niên

- bành...phốc

hắc y thiếu niên bị hắn một quyền đánh bay trong miệng phun ra một ngụm máu hắn nén đau đón ánh mắt phẫn nộ nhìn Triệu Minh bọn người, Triệu Minh nhìn hắn cười lạnh:

"Triệu Thiên, ngươi không chỉ là phế vật còn là một tên ngu ngốc, ngươi phế vật cũng đành ngay cả phụ thân ngươi Triệu Thiên Hùng cũng là phế vật hahah"

Hắc y thiếu niên tên Triệu Thiên nghe Triệu Minh nói phụ thân mình trong lòng lửa giận không nguôi liền cắn răng dùng sức đánh về phía hắn:

"Ta không cho phép ngươi sỉ nhục phụ thân ta"

Triệu Minh nhìn hắn lao đến liền nhếch môi cười sau đó thân hình di chuyển tung ra một chương về phía quyền thủ của Triệu Thiên, quyền chương đang nhau nhưng chênh lệch về thực lực, Triệu Thiên quyền thủ bị phá

- bành...phốc

Triệu thiên bị đánh bay hắn tay bị đánh gãy trong miệng phun ra máu sắc mặt tái nhợt gượng người nhìn Triệu Minh:

"Trả dược thảo... cho..ta "

"Thật làm bẩn tay ta, hôm nay vậy là đủ rồi nhìn hắn lại làm ta cảm thấy buồn nôn"

Triệu Minh phúi tay mình nhìn Triệu Thiên khinh bỉ nói, sau đó cầm lấy dương chi thảo nhìn triệu thiên cười lạnh:

"Trả lại cho người đây"

Hắn ném dương chi thảo xuống đất sau giẫm lên, Triệu Thiên mơ màng nhìn lấy trong mắt hắn

một luồng lạnh lẽo u quang, Triệu Minh nhìn hắn cười:

"Mau lấy đi, ta trả lại cho người rồi đây, hahaha"

hắn dứt lời liền quay người rồi đi bọn thủ hạ nhìn một màn cũng bật cười nhìn triệu thiên nằm trên đất sau đó phun ra nước bọt quay người rồi đi, Triệu Thiên cố gắng bò đến dương chi thảo bị giẫm nát, lúc này sau một gốc cây một người đàn ông trung niên gương mặt tuấn tú hơi tái, khí chất mạnh mẽ còn mang theo một cỗ uy nghiêm cùng kiên định nhìn phía xa Triệu Thiên nắm lấy dương chi thảo hôn mê hắn trong mắt có một tia ướt át, hắn lúc này đã chứng kiến hết thảy, hắn nhanh đi đến Triệu Thiên:

"ngu ngốc"

.....

-AA

Triệu Thiên cảm nhận đau đớn từ trong hôn mê tỉnh lại hắn nhìn hoàng cảnh xung quanh, một bên một thiếu nữ gương mặt xinh đẹp như tinh linh, đôi mắt long lanh đầy tình nghịch nằng một thân hồng y cùng váy ngắn xinh xắn nhìn thấy hắn tỉnh liền nhào vào lòng hắn:

"ca ca, huynh tỉnh lại rồi thật tốt quá làm ta lo lắng không thôi"

Triệu thiên vỗ đầu nàng cười, sau đó nhìn thấy từ trong phòng đi ra một mỹ phụ cùng hồng y thiếu thiếu nữ có vài nét tương tự, nàng cũng là một mỹ nhân, mỹ phụ trên mặt mang nét ôn nhu, dịu dàng nhìn hắn hai người nói:

"Thiên nhi con tỉnh rồi, Như Hương ca ca người mới tỉnh lại trên người có vết thương con không nên náo như vậy"

thiếu nữ hồng y này là hắn muội muội Triệu Như Hương nàng mười bốn tuổi, còn mỹ phụ này là mẫu thân hắn Lâm Nghi Quân nàng trạc 34 tuổi, Triệu Thiên nhìn Lâm Nghi Quân cười;

"Mẫu thân ta không sao, người đừng lo"

Lâm Nghi Quân nhìn hắn tức giận bên trong còn lo lắng nói:

"người nhìn bản thân bị thương như vậy mà nói không sao"

Triệu Thiên xấu hổ nghe nàng giảng một hồi sau lại hỏi:

"mẫu thân ai đưa ta trở về >?"

ngay lúc hắn hỏi từ bên ngoài một trung niên nhân đi nhìn trạc 35 tuổi người này là phụ thân hắn Triệu Thiên Hùng, hắn vẻ mặt uy nghiêm đầy kiên định nhìn triệu thiên:

"là ta đưa người trở về, học nghệ chưa tinh đã cùng bọn chúng đánh nhau"

Triệu Thiên nhìn Triệu Thiên Hùng đi vào nói với hắn làm hắn nhớ tới bọn người Triệu Minh hắn nắm chặt hai tay:

"tại bọn hắn lấy thảo dược của ta còn nói phụ thân là phế vật cho nên ta không nhịn được mới cùng bọn họ đánh nhau"

Lâm Nghi Quân nghe hai người bọn họ nói chuyện trong lòng cũng nhói đau, phu quân nàng lúc trước được xem là thiên tài chỉ 30 tuổi bước vào tiên thiên cảnh trở thành cường giả của Thiên Tân Thành, hơn nữa hắn còn là con của gia chủ Triệu Vô Dịch của Triệu Gia, trong một lần làm nhiệm vụ bị địch nhân đá thương một tia âm hàn chi độc xâm nhập vào kinh mạch làm cho hắn tu vi rút xuống thậm chí cách vài tuần âm hàn chi độc phát tán làm hắn suy nhược, từ đó gia tộc xa lánh, thậm chí là chê cười bọn họ.

Triệu Thiên có lần đọc một quyển bí tịch nên hắn biết Đại Lục nơi hắn ở tên là Thiên Nguyên Đại Lục vô cùng rộng lớn có rất nhiều vương triều cùng môn phái, triệu gia ở Thiên tân thành chỉ là một thành thị nhỏ của Đại Chu Viêm Vương Triều, trên thiên nguyên đại lục tu vi chia làm: Hậu Thiên { Khai mạch cảnh: Tẩy tẩy cảnh} mỗi cái chia làm ngũ trọng, Tiên Thiên cảnh tham ngộ tiên thiên chi lực luyện hóa ngũ hành, ngưng đan cảnh..... hơn nữa Triệu Thiên cũng không phải thật sự là con ruột của bọn họ mà hắn được vợ chồng Triệu Thiên Hùng nhặt về nuôi xem như con ruột của mình mà đối xử.

Triệu Thiên Hùng nhìn hắn từ trong người lấy ra một cây huyết xích sâm nhìn hắn nói:

"mau ăn nó đi nó có thể giúp người hồi phục hơn nữa còn giúp người nâng đột phá cảnh giới"

Triệu thiên hân hiện tại khoảng 16-17 tuổi nhưng tu vi chỉ có khai mạch nhất trọng, hân nhìn lấy cây huyết xích sâm, rồi nhìn Triệu Thiên Hùng nói;

"Phụ thân dược thảo này người dùng đi, nó có thể giúp người tiêu trừ hàn khí độc trong cơ thể, con chỉ bị thương nhẹ tĩnh dưỡng liền tốt, còn tu vi con cũng sắp đột phá rồi nên người không cần lo"

Triệu Thiên Hùng nhìn hân lắc đầu nói:

"nếu người không dùng vậy ta ném nó đi"

Lâm Nghi Quân cùng Triệu Thiên nghe hân nói liền giật mình hoảng hốt, nàng biết tính hân liền lên tiếng:

"thiên hùng chàng điên à! đây là dược thảo trị thương chàng có thể nói ném là ném sao"

Triệu Thiên bắt đất đi nhìn hân nói:

"được rồi con dùng là được"

hân cầm lấy huyết xích sâm Triệu Thiên Hùng nhìn hân sau đó quay người rời đi, lâm nghi quân nhanh chóng đi theo bên trong còn lại huynh muội Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đáy Hồ Kỳ dị

Trong phòng Triệu Như Hương nhìn Triệu Thiên đôi mắt long lanh đầy tình nghịch cười nói:

"ca ca, muội đồ huynh bây giờ muội cảnh giới gì?"

Triệu Thiên nhìn nàng hân nhớ tháng trước nàng đột phá đến khai mạch tam trọng,

hiện tại có thể là tứ trọng đi, nhanh như vậy cũng làm hân ghen tỵ nhìn nàng cười:

"nhìn muội như vậy hân đột phá đến tứ trọng khai mạch cảnh đi"

Triệu Như Hương nghe hân nói vậy thì mặt xụ xuống mất hứng:

"haiz, ta tính tạo huynh bất ngờ, không ngờ huynh lại biết, thật, mất hứng a"

Triệu Thiên sờ đầu nàng cười nói:

- không còn nhỏ nữa rồi còn làm bộ mặt đó, huynh cũng bất ngờ lắm chứ muội thì đột

phá còn ta chỉ nằm ở nhất trọng so với muội ta thật kém rất nhiều a.

Triệu Như Hương nghe hân nói như vậy tên mặt vui trở lại tay ngọc nắm thành nắm đấm nhìn hân

- ca ca, huynh yên tâm muội sau này sẽ trở thành cường giả mạnh nhất Thiên Tân thành này nếu ai dám khi dễ huynh cùng phụ thân ta nhất định sẽ đánh hân thành đầu heo, đặc biệt là tên Triệu Minh đáng ghét kia"

Triệu thiên nghe nàng nói cùng vung nắm đấm làm hân cảm thấy buồn cười, hân nhìn nàng cổ vũ:

- vậy muội hãy chăm chỉ tu luyện, sau này ta phải trọng cậy vào muội rồi

Triệu Như Hương nghe hân nói vậy thì hưng phấn nhảy nhót tươi cười như chú chim nhỏ đáng yêu, bên ngoài Triệu Thiên Hùng cùng Lâm Nghi Quân nghe huynh muội hai người trò chuyện trong lòng nàng không khỏi nhói nhói nhìn Triệu Thiên Hùng hỏi:

- thiên hùng tại sao chàng không sử dụng huyết xích sâm, nó có thể giúp chàng áp chế hàn độc.

Triệu Thiên Hùng nhìn nàng cười sau đó từ trong người lấy ra một cây dược thảo bị dầm nát nói:

- có nó ta sẽ có thể chống được hàn độc trong cơ thể.

Lâm Nghi Quân nhìn gốc được thảo bị nát rồi nhìn hấn nói:

- được thảo này bị hư hao như vậy làm sao chẳng có thể sử dụng được.

Triệu Thiên Hùng cầm lấy dương chi thảo cười nói

- Đây là thiên nhĩ lấy về từ tay bọn người triệu minh, đối với ta mà nói nó đáng giá.

Lâm Nghi Quân nghe hấn nói nàng liền hiểu sau nghĩ lại rồi hỏi hấn:

- lúc ấy chẳng có mặt tại đó sao không ra giúp thiên nhĩ.

Triệu Thiên Hùng nhìn nàng lắc đầu cười hấn nhìn ra ngoài bầu trời đầy sao nói:

- ta giúp được lúc này nhưng sau ta không thể giúp nó mãi được, chỉ có trong khốn cảnh mới rèn luyện được đạo tâm kiên định của hấn, sau này tự hấn có thể giúp hấn chúng ta chỉ có thể làm hậu thuẫn tinh thần.

Lâm Nghi Quân nghe phu quân mình nói như vậy, nàng cũng hiểu những đứa con của bọn họ rồi sẽ trưởng thành, bọn chúng sẽ có một nơi mà mình muốn giương cánh bay đi, nghĩ như vậy thôi

nhưng nàng lại cảm giác không nở.

.....

Đêm khuya thanh tịnh trong biệt phủ triệu gia, tại đại sảnh ngự sự đường đang tập trung rất nhiều người trong đó lão nhân nhìn khoảng 50 tuổi ánh mắt thâm thúy, một thân bạch y hấn ngồi trên nhìn tất cả mọi người trong điện người này chính là gia chủ Triệu Gia Triệu Vô Định:

- đêm khuya gọi các người tới đây là có chuyện cần bàn, lão tam không có mặt sao?

một người đàn ông trung niên gương mặt có vài nét giống Triệu Thiên Hùng người này là đại bá của triệu thiên ca ca của triệu thiên hùng, Triệu Thiên Long, người này rất quan tâm triệu thiên hùng, hấn đi lên nhìn Triệu Vô định nói:

- phụ thân tam đệ không khỏe, không thể đến được

trong những năm này hấn thường ghé thăm hỏi tình hình của đệ đệ mình hơn nữa còn mời danh y đến nhưng bọn họ đều không trị được, triệu thiên hùng cũng vì vậy mà cự tuyệt chữa trị, triệu vô định nghe vậy chỉ thờ dài nhìn triệu phi long nói:

- ừ, vậy chúng ta vô vấn đề chính vậy, như mọi người đã biết còn 1 tháng nữa là đến tộc hội, những ai giành được giải trong tộc hội lần này sẽ đại diện cho gia tộc tham gia săn bắn giữa thất đại gia tộc ở thiên tân thành vì vậy lần này phải chuẩn bị kỹ càng.

một trung niên nhân lục y đứng ra nhìn triệu vô định người này là phụ thân triệu minh, triệu bách lâm;

- phụ thân yên tâm lần này trắc nhi đang muốn đột phá tẩy tủy thất trọng.

triệu vô định nghe hấn nói như vậy liền gật đầu, nhìn bọn người trong sảnh:

- trắc nhi tiến bộ như vậy rất tốt hấn năm nay 22 tuổi, nhưng không thể xem thường bọn họ, Hồ gia Hồ hải hấn cũng đang tiến bộ, Kim nhất duy của kim gia cũng là thiên tài, Ngô hạo của ngô gia thực lực rất mạnh, Bùi hiền của bùi gia nghe nói hấn rất tà mị, lý thắng của lý gia, cuồng đao môn sở hạo nguyên, tất cả bọn họ thực lực đều rất mạnh.

hấn nói xong trong đại sảnh đều xôn xao, ở thanh tân thành bọn họ ai cũng đều biết về nhóm người mà triệu vô định nói trên, bọn họ tuổi chỉ ở 18 mà tu vi thể nói là mạnh hơn Triệu Quân Trắc Triệu thiên long thờ dài nói:

- rất tiếc là tuyết nhi không có ở đây nếu không có thể tham gia a

Triệu Thiên Long có một đứa con gái tên là Triệu Thiên Tuyết, 8 năm trước nữ nhi của hấn được một lão nhân nhìn trúng thiên phú liền đưa ra ý kiến muốn nhận nàng làm đệ tử, lúc ấy triệu thiên long không tin tưởng nhưng lão nhân này tu vi cực kỳ mạnh làm cho bọn họ sợ đến vỡ mật, cuối cùng bọn họ cũng chấp nhận. lão nhân để lại cho bọn họ một số đan dược cùng pháp khí làm bọn họ kinh sợ còn hứa là khi nào nàng tu vi đạt yêu cầu sẽ cho nàng trở lại. triệu thiên tuyết rất là thương yêu huynh muội triệu thiên nên lúc nàng rời đi triệu thiên đã nói sẽ có một ngày hấn tìm đến nàng

triệu vô định nghe đại nhi tử mình nói như vậy cũng trong chờ triệu thiên tuyết thư tín, hấn lắc đầu nhìn bọn người trong sảnh nói:

- lần này tộc bí ai thắng sẽ thưởng một món pháp khí cùng một viên bồi nguyên đan. nếu không có chuyện gì thì giải tán

mọi người liền cung kính sau rồi đi trong sảnh còn lại triệu vô định cùng triệu thiên long, triệu bách lâm, hấn nhìn triệu thiên long hỏi:

- lão tam hiện giờ thế nào rồi? đã 5 năm hấn chưa đến gặp ta

triệu thiên long nhìn phụ thân mình nói:

- phụ thân đừng lo lắng đệ ấy chỉ là cảm thấy không có mặt mũi gặp người mà thôi.

triệu vô địch lắc đầu nhìn hai huynh đệ bọn họ nói:

- haiz, hẳn cũng thiệt là, con đã điều tra ra ai là chủ mưu ám hại lão tam chưa?

triệu thiên long nhìn hán gật đầu sau đó nói:

- bọn người đã thương lão tam là người của thiên sát đường, còn về ai đã thuê bọn họ ra tay thì vẫn chưa biết

triệu vô địch nghe tên thiên sát đường trong mắt sát khí nổi lên, nhìn triệu thiên long nói:

- tiếp tục tra xem ai đã thuê bọn họ làm như vậy, thiên sát đường ta nhất định sẽ tiêu diệt, bọn "chúng.

triệu thiên long trong mắt cũng phần nộ, một bên triệu bách lâm nhìn hai người bọn họ trong lòng mưu tính cái gì không ai biết

.....

đêm trăng thanh vắng Triệu Thiên không để ý cánh tay bị thương hán một mình lên ra ngoài một mình có gắng tu luyện, hán một tay ra quyền cứ như thế luyện đi luyện lại nhiều lần mặc kệ đau đớn từ cánh tay phải hán vẫn cắn răng kiên trì, lúc này hán vì luyện quyền mà bản thân đều ước.

hán đi đến bên một cái hồ lúc này ánh trăng chiếu xuống làm cho mặt hồ phát sáng,

hán cời bỏ y phục nhảy vào bên trong hồ:

- thật sự thoải mái, sau này có một nơi tới đây ngắm mình là thoải mái nhất....ai a.

lúc này máu từ cánh tay phải bị thương của hán chảy xuống, triệu thiên nhắm mắt không hay biết mặt hồ bỗng nhiên phát sáng, ánh sáng chiếu gọi mắt hán làm hán tỉnh lại thấy một màn kỳ dị.

- chuyện gì xảy ra làm sao mặt hồ phát sáng.

hán chú ý nhìn xuống đáy hồ phía dưới ánh sáng phát ra làm hán tò mò cùng nghi hoặc:

- xuống xem thử thứ gì đang phát sáng nói không chừng có thể là bảo vật vậy thì có thể bán để mua đan dược chữa trị cho phụ thân

.....

trong biệt viện triệu bách lâm lúc này đang ghi thứ gì đó, sau đó hán sai người đem lá thư đi, một mình ngồi nhìn mặt cười lạnh trong mắt giăng manh:

- triệu gia không bao lâu nữa sẽ thuộc về ta, triệu vô địch lão già này nhất định phải diệt trừ kể cả triệu thiên long cùng triệu thiên hùng.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chúa Tể Truyền Thừa

.....

nửa đêm thủ phủ hồ gia, một trung niên nhân cảm sắc y phục nhìn lấy trên tay lá thư,

trên mặt nửa cười:

- "Xem ra Triệu vô địch muốn huyết tẩy thiên sát môn đây"

một bên một trung niên tử trạc tuổi hán, nhìn lấy cảm y nam tử hỏi:

- đại ca, nếu bọn họ muốn tấn công thiên sát đường, chúng ta có nên báo cho bọn chúng biết không?"

trung niên cảm y này là Hồ khánh, còn người còn lại là đệ đệ hán hồ quang bình, hồ khánh nhìn đệ đệ mình nói:

-thiên sát đường không phải là bọn họ muốn đụng đến dễ như vậy, bọn chúng có tứ đại đường chủ tu vì đầu tiên thiên chi cảnh, triệu gia muốn huyết tẩy bọn họ e là phải trả giá đắt, hơn nữa chúng ta còn có triệu bách lâm nếu đám người triệu vô địch biết chúng ta đứng vụ việc của triệu thiên hùng hẳn cũng khó thoát, con người này chúng ta có thể lợi dụng hẳn để phá hủy triệu gia từ bên trong như vậy có lợi cho chúng ta hơn.

Hồ quang Bình nhìn đại ca mình nói như thế cũng không khỏi gật đầu khen:

- đại ca huynh suy tính thật hay, chắc triệu bách lâm bây giờ đang tưởng chiếc ghế gia chủ là của hắn đi, nhưng thật ra hẳn chỉ là con cò để chúng ta lợi dụng.

Hồ khánh nhìn đệ đệ mình nâng ly rượu uống cười nói:

- không sai, nhưng cũng có phiền phức đó chính là Lôi Hồ đường của Sở Bắc Túy hẳn cùng triệu gia qua lại rất thân, muốn diệt triệu gia phải diệt lôi hồ đường, ngoài ra cần phải liên thủ cùng ba nhà còn lại.

Hồ quang bình trầm ngâm sau nhìn hẳn nói:

- đại ca, huynh quên rồi sau hơn 1 tháng nữa là gần đến đại hội săn bắn của thất đại gia tộc thanh tân thành đến lúc đó chúng ta lợi dụng cơ hội gây bất hòa giữa triệu gia cùng các gia tộc khác.

Hồ khánh nghe vậy hai mắt sáng lên nhìn đệ đệ mình cười nói:

- may mà đệ nhắc ta, đến lúc đó đệ hãy liên lạc người thiên sát đường mai phục trong đó mượn đao giết người, chủ mưu là triệu gia như vậy ta có thể ngư ông đắc lợi, hay ha ha ha.

.....

trong hồ nước Triệu Thiên theo ánh sáng truyền đến mà lắng theo, hẳn không ngờ đáy hồ lại sâu đến như vậy, phải mất một lúc hẳn lặn xuống đáy hồ theo ánh sáng ngày càng chói làm hẳn, không thể nhìn thấy được, ngay lập tức một cổ hấp lực từ đáy hồ kéo hẳn theo, cuối cùng hẳn rơi vào trạng thái hôn mê sau một lúc hẳn tỉnh dậy thì phát hiện bản thân nằm trong một không gian lạ trước mặt hẳn là một thanh từ sắc kiếm đang phát sáng:

- đây là đâu sau ta lại ở trong này? không phải mình bị một xoáy nước hút vào sao làm sao xuất hiện ở một nơi kỳ lạ này.

tại lúc hẳn tò mò thì một tiếng nói khác lạ truyền tới:

- tuế nguyệt chờ đợi không ngờ lại xuất hiện một tên tiểu tử tư chất kém cỏi, kinh mạch hư tổn thật là trở trêu ah.

Triệu Thiên nghe giọng nói phát ra liền quay lại nhìn thì thấy một lão nhân dùng ánh mắt tội nghiệp nhìn mình hơn nữa còn chê bai mình tư chất liền tức giận nói:

- không biết tiền bối là ai? ta như thế nào ở một nơi kỳ lạ này>

lão nhân nhìn hẳn thấy hẳn không sợ hãi mà còn bình tĩnh hỏi lại mình liền cười nói:

- tiểu tử ngươi không sợ ta giết ngươi đoạt xá sau?

Triệu thiên nghe lão nhân nói muốn đoạt xá bản thân mình hẳn ánh mắt cảnh giác:

-lão nhân nếu ngươi muốn đoạt xá ta, cùng lắm ta cùng ngươi đồng quy vu tận.

lão nhân nhìn hẳn nói như thế liền hài lòng cười lớn:

- haha, ngươi rất tốt tâm tính kiên định không sợ chết rất xứng đáng làm truyền nhân của lão phu tuy tư chất như rác rưởi nhưng lão phu thích ngươi như vậy

triệu thiên nghe lão nhân nói đại não khó tiếp thu, lão nhân kia nhìn hẳn cười nói:

- tiểu tử ngươi muốn làm đệ tử ta chứ?, ngươi nếu nhận ta làm sư phụ thì dập đầu 9 cái.

triệu thiên nghe vậy liền rơi vào trầm tư, một hồi sau hẳn liền quỳ xuống nhìn lão nhân:

-"Sư phụ tại thượng hãy nhận đệ tử Triệu Thiên 9 lạy.

hắn dứt lời liền dập đầu 9 cái về phía lão nhân, mỗi một lại hẳn đều chân thành dập đầu, lão nhân nhìn hẳn chân thành như vậy liền cười nói:

- Triệu Thiên tại sao ngươi không hỏi ta sẽ dạy cái gì liền bái ta làm thầy?

triệu thiên nhìn lão nhân ánh mắt kiên định nói:

- cho dù là ma công hay là ác ý đệ tử đều bái người làm thầy

lão nhân kinh ngạc nhìn hắn, lại thấy ánh mắt hắn kiên định liền hỏi;

- tại sao?

- để bảo vệ những người ta thương yêu, để giết những kẻ khinh bạc người thân ta, ta muốn nắm giữ vận mệnh của mình ai cũng không thể khống chế vận mệnh của ta cho dù là thiên đạo ta nhất định sẽ diệt thiên.

lời vừa dứt trên trời sấm chớp rền vang, lão nhân cảm nhận được trong lời nói của hắn mang theo vài tia kiên định cùng phần nộ nhẹ nhìn hắn gật đầu không nói:

- tiểu tử ngươi nhất định phải giữ lấy những lời ngươi vừa nói vì nó còn là bằng chứng cho con đường sau này của ngươi.

-rất tốt như thế mới là người xứng đáng nhận lấy truyền thừa của lão phu

lão nhân điểm ra một chỉ một tia sáng truyền vào não hải của hắn, Triệu Thiên cảm nhận trong não hải xuất hiện một vật, hắn nhanh chóng nhắm mắt cảm nhận những thông tin trong não hải:

- Hồn Độn Thôn thiên quyết: thân như Hồn Độn thôn phệ vạn vật trong thiên hạ, có thể sao chép tất cả mọi thứ khi nhìn thấy hoặc thôn phệ luyện đến cực hạn có thể tìm hiểu

Hồn Nguyên chỉ khí của vũ trụ thành tựu chí cao cảnh.

ngoài ra còn có luyện đan pháp quyết cùng công thức, một số thứ về pháp trận cùng linh phù ấn khác. trải qua hơn 3 canh giờ tiếp nhận truyền thừa Triệu Thiên cũng tỉnh lại trên mặt mang theo vẻ không thể tin nổi đây là những thứ có thể khiến cả thiên nguyên đại lục thay đổi thành đồng, hắn nhìn lão nhân nói:

-"đa tạ sư phụ, ơn này đệ tử khó có thể báo đáp"

lão nhân nhìn hắn cười nói: "con hãy mau luyện hóa thanh kiếm ấy đi đây là chí bảo do ta tự thân luyện chế uy lực vô cùng mạnh nó có khả năng hấp thu tinh hoa của kẻ địch mà con giết, hơn nữa những tinh hoa ấy một nửa sẽ truyền cho con một nửa sẽ tự nó hấp thu"

triệu thiên nghe vậy càng kinh hãi với hồn độn thôn thiên quyết quá bá đạo không ngờ thanh kiếm này còn bá đạo hơn, hắn đi đến nắm lấy thanh kiếm theo lời chỉ dẫn của lão nhân hắn bắt đầu nhận chủ. quá trình nhận chủ trải qua hơn một canh giờ lúc này từ sắc kiếm bắt đầu tiến nhập vào đan điền của hắn, sau đó một luồng sức mạnh bắt đầu tàn phá trong cơ thể hắn, những cơn đau truyền đến hắn cắn răng chịu đựng, trong cơ thể hắn những kinh mạch tất nghẽn hoặc tổn hại lấy mất thường nhìn thấy nhanh chóng khôi phục hơn nữa hắn tu vi khai mạch nhất trọng đột phá đến khai mạch nhị trọng 360 khiếu mạch có 50 khiếu mạch khai mở hơn nữa so với trước khiếu mạch rộng gấp 3 người bình thường chân khí trong cơ thể như một cái động không đáy so với người bình thường tấn cấp chậm hơn nhưng lại mạnh hơn.

lão nhân nhìn hắn chịu đựng cơn đau toàn thân ướt đầm mà vẫn chịu đựng không bất tỉnh liền hài lòng gật đầu;

- Tốt ý chí bất khuất, tư chất tuy kém cỏi nhưng kinh mạch lớn như vậy thật là quái lạ

lão lặng yên quan sát triệu thiên càng cảm thấy hài lòng, một lúc sau triệu thiên mở mắt ra trong mắt hắn phát ra một mảnh hồn độn sau lại khôi phục bình thường hắn nhìn lão nhân, lão nhân nhìn hắn gật đầu nói:

- sau này con hãy cố gắng tu luyện, cố gắng tìm kiếm những mảnh vỡ của {tử quang kiếm} để nó có thể trở về hình dạng hoàn chỉnh, hiện giờ nó chỉ có năng lực của một thanh pháp khí bình thường, nếu để nó khôi phục phải hấp thu năng lượng mà nó hấp thu, ngoài ra ngươi phải nhớ khi ghép các mảnh {Tử Quang Kiếm} phải chú ý kẻ hại ta sẽ cảm nhận được ngươi phải chú ý.

Triệu Thiên nghe lão nhân dặn dò sau đó hỏi hắn:

"Sư phụ người hiện tại ở đâu? ta như thế nào tìm người?"

Lão nhân nhìn hắn lắc đầu cười dịu dàng nói:

- "Đồ nhi, ngươi là đệ tử duy nhất mà ta nhận, ta hiện tại chỉ là tàn niệm bản thân từ mấy trăm vạn năm trước đã bị người ta tín nhiệm nhất phản bội cấu kết ngoại nhân sát hại ta, lúc ấy bản thân ta cùng (Tử Quang Kiếm) thân từ đạo tiêu..."

lão nhân nhìn hắn thuật lại kết cục của hắn, Triệu Thiên nghe hắn kể trong lòng hắn chiến ý cùng phần nộ nhìn lão nhân nói:

- "Sư phụ nếu đồ nhi sau này có đủ khả năng nhất định sẽ thay người trả lại mối thù này "

lão nhân nhìn hắn lắc đầu cười nói:

- "Thời gian ta không còn nhiều nữa, con nhất định phải nhớ kỹ đừng để kẻ thù của ta biết con nắm giữ Tử Quang Kiếm. hành sự phải cẩn trọng hãy cố gắng tu luyện, nhớ kỹ sư phụ là Hồn Độn Chúa Tể"

lão nhân thân ảnh dần dần mờ nhạt nhìn hấn tươi cười tan biến Triệu Thiên quý xuống dập đầu bái biệt lão nhân, lúc này không gian cũng dần biến mất ánh sáng lóe lên khi hấn mở mắt ra đã thấy mình nằm trên mặt hồ.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tiến Hành Luyện Thể

Triệu thiên nhìn khung cảnh xung quanh đã trở lại như lúc đầu, trời cũng đã gần sáng hấn nhìn thân thể mình biến quá kinh ngạc:

- "Tối qua không ngờ lại là thật, cánh tay phải bị thương của mình hiện tại đã khôi phục hơn nửa tu vi cũng đột phá..."

hấn nắm lấy cánh tay phải nhìn kỹ, trong đan điền chân nguyên chi khí dồi dào hơn nữa hấn còn cảm nhận được thanh Tử Quang Kiếm nằm trong cơ thể hấn.

"lần kỳ ngộ này tuyệt đối không thể cho người khác biết được nếu không bản thân mình ắt gặp nguy hiểm, hơn nữa thực lực mình còn quá yếu."

Hấn nghĩ đến chỗ lợi hại của công pháp cùng bảo kiếm mà hấn nhận được, nếu có người biết hấn nhất định không sống nổi.

Trong đầu nghĩ nghĩ lại nhớ tới đám người Triệu Minh si nhục hấn cùng Triệu Thiên Hùng làm cho hấn phần nộ cùng kích thích chiến ý của hấn:

- "Triệu Minh các ngươi cứ chờ chẳng bao lâu nữa ta sẽ cho ngươi biết như thế nào là phế vật cùng si nhục."

"Trời cũng sắp sáng mình phải mau chóng trở về, không thôi bọn họ lo lắng nữa"

hấn nhìn bầu trời đang hiện lên vàng sáng thái dương liền nhất y phục dưới đất mặc lên sau đó chạy trở về.

Nhà của bọn họ không nằm trong triệu phủ, mà nằm sau một khu trúc lâm khoảng cách từ nơi hấn luyện tập chạy về cũng rất gần.

một lúc sau hấn đến nơi phát hiện bọn người triệu thiên hùng chưa tỉnh liền thở nhẹ sau đó rón rén đi vào, trở lại phòng mình hấn liền thay một thân y phục khác.

hấn đi đến bên giường ngồi xuống, trong tay cầm lấy huyết xích sâm mà triệu thiên hùng đã đưa hấn sáng nay

_ "không biết huyết xích sâm có thể giúp mình đột phá lên khai mạch tam trọng không nhỉ"

hấn liền bỏ huyết xích sâm vào trong miệng, tức khắc được lực huyết xích sâm bạo phát, một luồng dương cương chi khí bạo tẩu toàn thân, hấn liền vận chuyển pháp quyết:

- "cho ta thôn phệ"

Hồn Độn Thôn Thiên quyết vận chuyển được lực đang bạo tẩu của huyết xích sâm nhanh chóng bị hấn thôn phệ.

- "hồ"

2 giờ sau Triệu Thiên từ trong miệng thở ra một ngụm trọc khí, hấn mở mắt ra cảm nhận chân nguyên trong cơ thể liền thất vọng:

- "haiz, luyện hóa được lực của huyết xích sâm cũng chỉ khai thêm 10 khiếu mạch nữa trở thành khai mạch nhị trọng trung kỳ, thật tiếc a."

hấn có thể không biết huyết xích sâm chỉ là hạ phẩm trung giai được thảo người bình thường luyện hóa cũng phải mất 1 ngày còn hấn chỉ trong 2 canh giờ đã luyện hóa hoàn toàn, hơn nữa một phần được lực cũng bị tử quang kiếm hấp thu.

- "phải tìm một loại vũ kỹ có thể nâng cao thể chất của mình, nhớ không lầm phụ thân trong một lần làm nhiệm vụ có lấy được một bản luyện thể vũ kỹ không biết phụ thân còn giữ nó không nữa."

hấn suy nghĩ tìm một bản vũ kỹ nâng cao thực lực bản thân liền nhớ tới Triệu Thiên Hùng một lần nhiệm vụ truy sát đạo tặc hắc nha đoạt được một vũ kỹ luyện thể, sau này đưa vào vũ các lâu của triệu gia.

- "ca ca, huynh đã tỉnh chưa"

hấn đang mê mang suy nghĩ thì từ ngoài phòng truyền đến tiếng nói của muội muội Triệu Như Hương, làm hấn thoát ly suy nghĩ lên tiếng.

- "Như Hương muội tìm ta có việc gì?"

Triệu như Thương nghe tiếng hấn liền từ ngoài đi vào nhìn hấn cười tinh nói:

- "mẫu thân kêu muội gọi huynh ra ăn sáng, bọn họ đang chờ."

Triệu Thiên nghe nàng nói lập tức nhớ lại, lúc trước luyện hóa được lực huyết xích sâm đã mất 3 canh giờ, liền cười nói.

- "Ừm, huynh ra liền."

Triệu Như Hương nhìn hấn hôm nay có hơi cao lớn liền nói:

- "Huynh hôm nay có vẻ cao hơn lúc trước một chút, a"

Triệu Thiên nghe nàng nói liền để ý xem lại bản thân mình.

- "Ừm, có vẻ hơi cao một chút"

Triệu Như Hương nhìn hấn nói liền cười lên nhìn trong rất đẹp, Triệu Thiên nhìn nàng gỡ đầu nói:

- "mau đi nhanh lên, không thôi mẫu thân sẽ mắng đấy"

Triệu Như Hương sờ đầu mình nhìn bóng lưng hấn mặt cười đỏ lên:

- "Hử, đáng ghê....."

.....,

một lúc sau hai người Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương đi ra, hai phụ phụ Triệu Thiên Hùng nhìn Triệu Thiên cũng kinh ngạc.

- "Thiên Nhi hôm nay hình như cao hơn thì phải"

Lâm Nghi Quân kinh ngạc nhìn Triệu Thiên Hùng, Triệu Thiên Hùng nhìn Triệu Thiên cảm nhận hấn chân nguyên nói:

- "Thiên Nhi, con đã đột phá khai mạch nhị trọng?"

Lâm Nghi Quân nghe Triệu Thiên Hùng nói cũng kinh ngạc, Triệu Như Hương một bên nhìn Triệu Thiên kinh hô, Triệu Thiên nhìn bọn họ gật đầu nói:

- "phải, cũng nhờ phụ thân đưa huyết xích sâm nên cả"

hấn che giấu chuyện nhận được truyền thừa nghịch thiên đêm qu, nếu để bọn họ biết chỉ có hại chứ không có lợi, Triệu Thiên Hùng nghe vậy liền cười:

- "ha ha, tốt thật sự rất tốt"

Lâm Nghi Quân nhìn phụ quân mình vui mừng trong lòng cũng vui nhưng lại lo lắng triệu thiên liền nói:

- "ngươi cũng phải nghỉ ngơi, thư giãn thân thể chứ đừng tới ngày chỉ biết tu luyện như thế cũng không tốt"

triệu thiên nhìn nàng gật đầu, sau đó cùng ngồi xuống, bọn họ cùng nhau ăn trong vui mừng

sau bữa ăn Triệu Thiên hướng Triệu Thiên Hùng hỏi:

- "Phụ thân, lúc trước người có lấy được một bản luyện thể thuật phải không?"

Triệu Thiên Hùng nghe hấn hỏi như vậy liền nhìn hấn:

- "Ừm, ta có lấy được một bản như vậy, ngươi hỏi làm gì?"

Triệu thiên nghe hấn trả lời liền mừng rỡ nói:

- "ngươi có thể dạy ta luyện nó được không?"

Triệu Thiên Hùng nghe vậy kinh ngạc hấn không ngờ Triệu Thiên lại muốn tu luyện thể thuật, liền nghiêm túc nói:

- "muốn tu luyện nó thật không phải dễ, ngươi phải chịu đựng đau đớn về thể xác cùng cực, ngươi nên từ bỏ nó đi"

Triệu Thiên nghe hấn kêu mình từ bỏ tu luyện thể thuật, liền kiên quyết:

- "Cho dù có khó khăn tới cỡ nào ta vẫn muốn luyện nó, nếu người có hãy chỉ ta tu luyện đi"

Triệu Thiên Hùng nhìn ánh mắt kiên quyết của hắn trên mặt liền cười nói:

- "rất tốt, như vậy mới là con ta"

hắn cười rồi quay người đi vào trong phòng, một lúc sau hắn đi ra trên tay cầm ra một cuộn giấy da, đi tới triệu thiên:

- "đây là bản luyện thể chính mà ta đạt được, bên trong có ghi cách luyện nó ngươi hãy xem và tự mình tu luyện".

Triệu Thiên nhận lấy cuộn giấy da, sau đó mở ra xem bên trong cuộn giấy:

- "Nhục Cốt Đồng Thể thuật Hoàng giai trung phẩm"

Triệu Thiên nhìn xem tên của môn luyện thể này nào ngờ là trung phẩm hoàng giai vũ kỹ.

kỳ thật tại Thiên Nguyên Đại Lục này công pháp cùng vũ kỹ chia làm ba loại đẳng cấp: (hoàng giai; địa giai; thiên giai) mỗi cái chia làm: Hạ, Trung, Cực phẩm.

Triệu gia công pháp cao nhất là Hoàng Giai cực phẩm, kể cả các thể gia thanh tân thành khó có hoàng gia cực phẩm công pháp cùng vũ kỹ.

Triệu thiên Hùng nhìn hắn gật đầu, đang khi hai người nói chuyện thì từ bên ngoài có tiếng cười truyền đến:

- "hahah, tam đệ ta không quá rầy phụ thân hai người chứ?"

Người vừa nói chuyện chính là đại ca hắn Triệu Thiên Long, Triệu Thiên Hùng nhìn hắn thì kinh ngạc:

- "đại ca ngươi đến đây có chuyện gì"

Triệu Thiên Long nhìn hắn quở trách nói:

- "ta đến thăm ngươi không được sao"

Triệu Thiên nhìn triệu thiên long đến liền cung kính;

- "đại bá người tốt"

- "Thiên nhi lâu không thấy ngươi không ngờ lại lớn đến như vậy"

- "ah đại bá người tới "

Triệu Như Hương từ trong bếp đi ra thấy hắn liền mừng nói, triệu thiên long lúc nào cũng tốt với hai huynh muội nàng nên nàng rất thích hắn.

"phụ thân, đại bá ta ra ngoài trước"

hắn nói rồi quay người rời đi, triệu thiên long nhìn hắn gật đầu rất thích ý.

.....

trên một ngọn đồi Triệu Thiên lấy cuộn giấy da ra xem bên trong ghi rõ cách tu luyện:

- "Nhục Cốt đồng thể chia làm hai cảnh giới: luyện nhục, làm cho da thịt trở nên cứng rắn tăng cường sức mạnh nhục thân gấp 4 lần,....., luyện cốt....."

Triệu Thiên đọc hết ghi chú bên trong, trên mặt hiện ra nụ cười thỏa mãn:

- "tu luyện tuy khó khăn nhưng có thể giúp tăng thực lực bản thân, một chút đau đớn nhằm gì, hiện tại phải luyện nó ngay."

hắn đứng lên rồi đi đến một tảng đá lớn liền tung ra một đấm không dùng chân nguyên đấm thật mạnh vào nó, cứ như thế hắn lần lượt đấm mạnh vào tảng đá, tuy đau đớn nhưng hắn vẫn kiên trì.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Hàn Âm Chi Độc Bạo Phát

Triệu Thiên sau khi rời đi, còn lại hai người Triệu Thiên Hùng cùng đại ca hần Triệu Thiên Long.

Triệu Thiên Hùng nhìn đại ca mình nghi hoặc, phải biết lúc trước hần rất bận rộn ít khi đến đây, hần liền hỏi:

- "Đại ca huynh đến đây tìm ta có việc gì?"

Triệu Thiên Long uống một ngụm trà nhìn đệ đệ mình trong mắt không khỏi thương tiếc cùng phần nộ, hần nhìn qua nói:

- "Lâu rồi không thấy ngươi xuất hiện trong phủ, hôm nay muốn tới thăm đệ đạo này cơ thể thấy thế nào?"

Triệu Thiên Hùng nghe hần nói liền trầm mặt, hần từ khi bị thương đến giờ rất ít đến trong phủ hay tham gia hội nghị trong gia tộc, càng không gặp mặt phụ thân hần cùng Triệu Thiên Long....

- "Ta vẫn khỏe mạnh đã làm phiền huynh lo, huynh cùng phụ thân như thế nào?"

Triệu Thiên Long nhìn hần tươi cười thản nhiên nói:

- "Ta bận rộn sự vụ trong gia tộc cơ thể như muốn bệnh luôn vậy,a"

Triệu Thiên Long vừa uống trà vừa nói sau nhìn sang Triệu Thiên Hùng:

- "Phụ thân luôn nhắc đến đệ, khi người nhắc đến đệ về mặt trong rất lo lắng và buồn bã."

Triệu Thiên Hùng nghe hần nhắc đến phụ thân trong lòng hần cảm thấy có lỗi với người, hần chậm rãi uống ngụm trà nói:

- "Ừm, khi rảnh đệ sẽ đi gặp người".

Triệu Thiên Long nhìn hần, cũng không nhắc đến nữa, liền thay đổi đề tài.

- "Hôm nay đến tìm đệ là muốn báo cho đệ biết còn một tháng sẽ đến tộc hội"

Nghe Triệu Thiên Long nói làm cho hần nhớ lại, tộc hội 10 năm tổ chức một lần, hần hướng Triệu Thiên Long:

- "không ngờ thời gian mau như vậy đã đến tộc hội, không biết lần này ai sẽ là người đứng đầu?"

triệu thiên long cũng gật đầu, 10 năm trước nữ nhi hần tham gia đã giành vị trí đầu, nhắc đến làm cho hần nhớ đến, sau đó nhìn Triệu Thiên Hùng:

- "Đợt này tộc hội đệ nên để Thiên nhi cùng, Như Hương tham gia may mắn sẽ được ban thưởng."

Triệu Thiên Hùng nhìn hần lại suy tư: "Thiên nhi hôm nay đã đột phá khai mạch nhị trọng cùng Như Hương đã là tứ trọng cũng coi như rèn luyện cho bọn hần vậy." hần suy tư một hồi:

- "Ừm, ta sẽ nói lại với hai đứa bọn nó sau"

Triệu Thiên Long nghe vậy vui mừng, từ trong người lấy ra một hộp gỗ đưa cho hần

rồi nói:

- "Đây là một cây linh sâm lúc trước vị tiền bối nhận Tuyết nhi làm đệ tử đã tặng lại cho ta, đệ hãy dùng nó mà trị bệnh".

Triệu Thiên Hùng nhìn vật trong hộp gỗ nghe hần nói liền hoảng vội đưa lại:

- Đại ca ta không thể nhận nó rất quý giá không thể lãng phí trên người ta được.

- người mau nhận lấy, nó đối với ta mà nói thì vô dụng nhưng đối với người rất có ít.

Triệu Thiên Long nhìn hần nghiêm túc nói, hần hiện tại tu vi chỉ là Tẩy tủy cửu trọng còn Triệu Thiên Hùng trước khi bị thương đã là Tiên Thiên tam trọng, hần dùng thì rất lãng phí không có công hiệu, còn Triệu Thiên Hùng may mắn sẽ trị hết bệnh hơn nữa có thể giúp hần đột phá.

một hồi tranh cãi Triệu Thiên Long cũng ép buộc được Triệu Thiên Hùng nhận lấy,

Triệu Thiên Hùng bất đắc dĩ nhận lấy:

- Vậy đa tạ huynh, ta sẽ nhận lấy nó.

hai người ngồi lại nói chuyện với nhau một lúc, sau Triệu Thiên Long rời đi. Triệu Thiên Hùng nhìn hấn trong lòng cảm động.

.....

Trong căn phòng Triệu Bách Lâm đang ngồi uống một ngụm trà nhìn qua người phía đối diện một nam tử tuấn đực mặc trên người lam y, thân hình cao hơn hấn nữa đầu người, khí huyết phurong cương người này chính là đại nhi tử hấn Triệu Quân Trác, hấn nhìn nhi tử mình chậm rãi nói:

- Hôm nay gọi ngươi tới là có chuyện muốn nói.

Triệu Quân Trác nhìn phụ thân mình nghi hoặc hỏi

- Phụ thân là chuyện gì cần phải nói với ta?.

Triệu Bách Lâm nhìn hấn sắc mặt thay đổi giọng nghiêm túc.

- Ta muốn ngươi trong tộc hội lần này giành lấy vị trí thứ nhất, trước mặt gia gia ngươi thể hiện thực lực của mình, như thế ngươi sẽ được hấn coi trọng, tài nguyên tu luyện cũng sẽ không thiếu.

Triệu Quân Trác nghe không hiểu ý hấn, liền vội hỏi.

- Tại sao? ta hiện tại đã là hậu thiên thất trọng tẩy tẩy cảnh trong tộc ai có thể cùng ta tranh chứ.

Hấn từ khi tu vi tăng lên thất trọng cảnh liền trở nên cao ngạo xem thường đệ tử trong tộc, Triệu Bách Lâm nhìn hấn:

- ngươi không nên vội mừng lần này Triệu Vũ tham gia hấn tu vi cũng không thấp lại là đệ tử của nhị trưởng lão, lần này kêu ngươi làm như vậy là có lý do.

- Sau tộc hội là đến cuộc thi săn bắn của Thiên Tân Thành rất nhiều thiên tài từ các thế gia khác đều đến, chỉ cần ngươi trong cuộc thi săn này có gần biểu hiện tốt nhất định gia gia ngươi thì có cơ hội cho ta tranh giành tộc trưởng.

hấn nhìn Triệu Quân Trác âm trầm nói sắc mặt nghiêm nghị mưu tính sâu xa, Triệu Quân Trác nghe vậy liền hiểu liền vội gật đầu.

- Phụ thân người yên tâm ta sẽ cố gắng hết sức.

Triệu Bách Lâm nghe vậy gật đầu cười lên:

- hahah, tốt như vậy mới là nhi tử ta, lần này thành chủ Thanh Tân thành sẽ ra chủ trì nữ nhi hấn cũng sẽ tham gia, chỉ cần ngươi chiếm được sự chú ý của nàng thì cả Thanh Tân thành này không ai dám động ngươi,.....

Triệu Quân Trác nghe phụ thân nhắc đến nữ nhi của thành chủ trong nội tâm đều ngửa trên mặt kích động không thôi.

- người yên tâm ta nhất định sẽ không để người thất vọng.

Phụ tử hai người cùng nhau ngồi bàn lên kế hoạch, Triệu Quân Trác nghĩ đến Hồ gia liền kinh nghi.

- Phụ thân ngươi muốn hợp tác với Hồ gia sau?

Triệu Bách Lâm gật đầu trên mặt nở nụ cười lạnh nói;

-Hồ gia chúng ta luôn muốn diệt Triệu gia chúng ta, ta chỉ đang lợi dụng bọn hấn mà thôi, bọn chúng có thể lợi dụng ta sau ta lại không thể bọn họ thâu tóm Triệu Gia quyền hành.

-

-aa....

Triệu Thiên giờ khắc này đang khổ luyện, thân đứng như trụ phía trước và phía sau một khúc gỗ to lớn thay phiên nhau nện vào người hấn.

- bành bành.....

những tiếng va chạm mãnh liệt từ hai phía liên tục vang lên, cùng với những lần đau đớn hấn cắn răng chịu đựng.

- Một chút đau đớn này thì làm gì được ta, phải tiếp tục luyện.

hấn với một ý chí sắc bén cố trấn an bản thân kiên trì chịu đựng, cứ thế mà tiếp tục đứng vững dù cho toàn thân da thịt bầm tím.

- bành bành,...

lại vài tiếng va chạm vang lên, nếu có ai nhìn thấy liền coi hấn là tên điên tự hành bản thân mình.

dù đau đớn, cùng vết thương chồng chất lên nhau hấn vẫn cắn răng chịu đựng, từng vết máu pha lẫn mồ hôi nhưng hấn vẫn đứng vững với ý chí sắt đá hấn cứ như vậy chịu đựng thời gian dần dần trôi qua lúc này mặt trời cũng đã ngã bóng tà.

-aaaa.....

Triệu Thiên hét lên một tiếng cả thân hình đầy vết bầm cùng máu nhưng trên mặt hấn lại mang theo nụ cười

-hahaha, cuối cùng cũng rõ người bây giờ hết cử động rồi a, cứ cố gắng như vậy không bao lâu ta sẽ luyện tới đại thành luyện bị cảnh.

hấn chống người cố gấn tĩnh tọa vận chuyển pháp quyết, trải qua hơn hai canh giờ hấn mở mắt nhìn toàn thân vết bầm tự giũ.

- mới luyện một ngày mà đã thành ra như vậy rồi thật yếu a.

- ca ca...

ngay tại hấn tự thân lâm bầm thì phía xa truyền đến tiếng nói tinh nghịch vang lên, hấn quay người nhìn lại thấy muội muội mình Triệu Như Hương như một con bướm nhỏ chạy đến trên mặt tươi cười, nàng đi đến nhìn hấn toàn thân vết bầm liền kinh hô.

- ca ca huynh..toàn thân huynh làm sao lại như vậy.

Triệu Thiên thấy nàng hốt hoảng liền vội nói: " đây là chính huynh đang luyện võ nên mới như vậy, muội không cần lo".

Triệu Như Hương con mắt rung rung." huynh tại sao làm như vậy, có biết muội lo lắng không, mẫu thân nếu biết nhất định sẽ giận."

Triệu Thiên vỗ nhẹ đầu nàng an ủi, trên mặt mang theo nụ cười nói.

- đừng khóc muội khóc liền trở nên rất xấu ta sẽ không thích nữa đâu.

lời hấn vừa nói hết nàng cũng ngừng khóc hai tay dụi mắt, từ nhỏ mỗi lần nàng khóc hấn đều nói như vậy làm cho nàng nín thin, nàng ngược nhìn hấn;

- Điều tại huynh làm ta lo lắng vậy mà còn nói như vậy.

thấy nàng tức giận nhìn hấn trong rất đáng yêu, Triệu Thiên cười rồi hỏi:

- Muội tìm ta có việc gì so?.

Triệu Như Hương nghe hấn hỏi liền nhớ tới trên mặt hốt hoảng vội nói:

-ca, huynh cùng ta trở về phụ thân bệnh lại tái phát cả người rất lạnh mẫu thân đang rất lo lắng bảo ta tìm huynh trở lại.

Triệu Thiên nghe vậy trên mặt nụ cười biến mất thay vào đó là lo lắng và kinh hoảng lập tức mặt kệ vết thương liền cùng Triệu Như Hương vội chạy trở về.

.....

aaaaaa

trong căn nhà tranh Triệu Thiên Hùng hàn âm phát tác cả người lạnh băng vô cùng đau đớn, một bên Lâm Quân Nghi lo lắng hai hàng nước mắt tuôn dài, mấy lần trước nhìn hấn cũng không giống như bây giờ nàng vô cùng lo lắng

ngay lúc này ngoài phòng hai bóng người hốt hoảng đi vào nhìn thấy phụ thân đau đớn quần quai, nhìn đến mẫu thân khóc thương.

-Mẫu Thân phụ thân như thế nào lại như vậy. mấy lần trước đều không có thống khổ như vậy.

Lâm Quân Nghi nhìn Triệu Thiên hai hàng nước mắt lại rơi nói:

- phụ thân người mới sáng vẫn đang bình thường nhưng không hiểu sau khi đang muốn đi tìm người thì bệnh phát tán.

Triệu Thiên nghe vậy liền đi tới bên cạnh Triệu Thiên Hùng khu vực quanh hấn đều lạnh buốt, hấn nhìn qua thấy cái hộp.

- đây là?

-+đây là đại bá người lúc sáng đưa cho hấn nghe bọn họ nói nó có thể giúp Thiên Hùng, ta vẫn đang tìm nó để nấu cho hấn,

nàng thấy hộp ngọc liền vui mừng liền từ tay Triệu Thiên lấy tới rồi nhìn hấn

- người giúp ta coi chừng phụ thân người ta nhanh chóng nấu nó cho hần uống hi vọng có thể chữa khỏi

nàng nói rồi liền chạy đi, trong phòng còn lại hần cùng muội muội mình, Triệu Như Hương nhìn thấy phụ thân mình như thế không cảm được nước mắt. triệu thiên lo lắng liền đi lại gần.

hàn khí phát tán cũng làm hần cảm thấy rét lạnh ngay tại hần cảm thấy băng giá thì trong cơ thể một đoàn chân khí chạy dọc nuốt chuẩn tia hàn khí. Triệu Thiên cảm nhận được, hần lại thử đi đến thì hàn khí nơi hần đến đều bị nuốt chuẩn.

- đây hần là từ quang kiếm đang hấp thu hàn khí đi, có thể thôn thiên pháp có thể làm được.

hần nghĩ tới đây liền vui mừng, hần muốn thử ngay tại hần suy nghĩ mẫu thân hần Lâm Quân Nghi đi vào trên tay cầm một bát thuốc, nàng đang muốn đi đến nhưng do hần độc quá mạnh nên không thể đi, Triệu Thiên hướng nàng.

-Mẫu thân người đưa cho ta là được hai người các người rời đi nơi này hần độc quá mạnh sẽ ảnh hưởng bản thân.

Lâm Quân Nghi nghe hần nói cũng có lý nhưng nhìn hần như vậy cũng lo lắng nhưng thấy nhi tử mình ánh mắt kiên định liền cùng Triệu Như Hương rời đi.

- Thiên Nhi, người phải cẩn thận

Triệu Thiên gật đầu, hần nhìn hai nàng rời đi lúc này liền đi đến Triệu Thiên Hùng hần lúc này toàn thân đông cứng

Triệu Thiên đi tới hàn khí tức khắc bị tử kiếm trong cơ thể hần hấp thu, hần để chén thuốc xuống tay hần nắm lấy tay Triệu Thiên Hùng.

-Hỗn Độn Thôn Thiên pháp nuốt cho ta.

pháp quyết vận chuyển lập tức một tia Hàn âm chi độc theo tay hần bắt đầu thôn phệ, hàn âm chi độc đi vào cơ thể hần bị một luồng sức mạnh bao phủ không cho phát tán, từng luồng Hàn âm bị hần thôn phệ, Triệu Thiên Hùng sắc mặt cũng khôi phục.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Luyện Hóa, Đột Phá

Bên ngoài phòng hai mẫu nữ Lâm Quân Nghi vô cùng lo lắng thường nhìn vào bên trong, muốn tiến vào nhưng nghĩ đến hàn khí chỉ có thể ở bên ngoài đi tới đi lui.

- Nương người nói bọn họ ở trong đó lâu như vậy, chúng ta thử vào xem như thế nào đi.

Triệu Như Hương giọt lệ lưng trông nhìn mẫu thân mình lo lắng, trong lòng không chịu được nói ra, Lâm Quân Nghi nhìn nữ nhi mình nàng hai vành mắt cũng đỏ.

- Bên trong hàn khí rất mạnh chúng ta không thể vào, chỉ có thể bên ngoài cầu nguyện cho hai người bọn họ.

nàng nhìn trời hai tay chấp vào nhau cầu khẩn, Triệu Như Hương nhìn mẫu thân mình, lại hướng của phòng nhìn trong lòng lo lắng cho Triệu Thiên.

-Nhưng ca ca huynh ấy ở trong lâu như vậy không có mệnh như phụ thân lỡ hần bị gì làm sao?.

- Như Hương người phải tin tưởng vào Thiên nhi, hần bảo chúng ta ra nhất định sẽ có cách, người hãy yên tâm chờ hần ra.

tuy nàng nói như vậy nhưng trong lòng thì vô cùng lo lắng, nàng lúc này chỉ có thể tin tưởng vào Triệu Thiên, Triệu Như Hương nghe mẫu thân mình nói như vậy nhưng trong lòng nàng lại không yên.

Trong phòng Triệu Thiên Vận dụng pháp quyết hấp thu hàn khí, xung quanh hàn khí bắt đầu giảm dần, Triệu Thiên Hùng cả người gần như đông cứng thành một khối băng đang bắt đầu khôi phục.

từng tia hàn âm khí từ người hần bị một cỗ lực lượng thần bí rút ra, những hàn khí màu đen ấy dần bị triệu thiên thôn phệ.

- Hàn độc không ngờ lại mạnh như vậy đã hơn một canh giờ trôi qua rồi, chỉ còn thiếu một chút nữa là có thể tiêu trừ toàn bộ hàn khí.

hắn cảm nhận hàn khí bị thôn phệ vào trong cơ thể mình chỉ một phần nhỏ liền chau mày, sau trên mặt nổi lên tia hàn quang.

- tên đã đã thương phụ thân ta không ngờ tu luyện thứ hàn độc mạnh như vậy, nếu là Tiên Thiên nhất trọng trở lại e hư tổn kinh mạch, đông cứng mà chết. Cũng may phụ thân là cường giả tiên thiên tam trọng có thể chịu được. nếu biết hắn là ai ta nhất định sẽ giết hắn.

hắn mặt trắng đầy hàn quang, trong cặp mắt thoát lên sát ý, sau lại tiếp tục hấp thu hàn độc. hắn tập trung vận chuyển pháp quyết thôn phệ.

- nương đã một canh giờ rồi tại sao bọn họ chưa ra, chẳng lẽ có chuyện gì rồi sao?

Triệu Như Hương chờ đợi cảm thấy lâu rồi mà bên trong không động tĩnh càng thêm bất an, hai mắt khóc đến đỏ nhìn mẫu thân mình.

- cố gắng chờ thêm một chút nữa nếu bọn họ không ra chúng ta sẽ đi vào.

Lâm Quân Nghi trong nội tâm bất an, nhìn trong phòng không động tĩnh lo lắng hai tay nắm chặt đến căng người cố gắng áp chế.

lại nữa canh giờ trôi qua trong phòng hàn khí hoàn toàn bị Triệu Thiên Thôn phệ, Triệu Thiên Hùng nhiệt lượng trở lại bình thường, sắc mặt hai tái, Triệu Thiên bưng lấy chén thuốc cho hắn uống.

sau một hồi Triệu Thiên Hùng cũng có phản ứng, Triệu Thiên vì hắn thôn phệ nhiều hàn độc ca nhiều đều suy yếu trên mặt từng giọt mồ hôi tuôn rơi.

- ca ca, huynh không sao chứ?

từ bên ngoài phòng Triệu Như Hương đi vào nhìn thấy hắn suy yếu tựa vào giường của Triệu Thiên Hùng liền hoảng hai mắt lệ rơi.

-Huynh không sao chỉ cảm thấy suy yếu mà thôi.

- Thiên nhi làm sao người lại như vậy"

Lâm Quân Nghi cũng theo vào nhìn hắn như vậy nàng cũng chịu không được rơi lệ, Triệu Thiên vỗ đầu muội muội mình lại nhìn mẫu thân đang lo lắng nói.

- Chịu hàn khí xâm nhập khi cho phụ thân uống thuốc liền bất tỉnh, nhưng may hàn khí tự tán đi, lúc tỉnh lại thì đã như vậy.

Hắn che giấu bản thân đã thôn phệ đi hết hàn khí trong cơ thể Triệu Thiên Hùng dẫn đến bản thân suy yếu, Lâm Quân Nghi nhìn hắn vừa tức giận vừa lo lắng.

- người đã không chịu được tại sao lại cố như vậy lỡ người có mệnh hệ gì ta và phụ thân người làm sao được?

nàng rất tức giận tuy Triệu Thiên không phải nàng thân sinh nhưng nàng luôn coi hắn như con thân sinh của mình nhìn hắn như vậy lòng nàng làm sao yên lòng.

- Người đừng giận ta sai rồi, người mau qua xem phụ thân hắn đã trở lại bình thường.

Triệu Thiên vội vàng nhận sai, Lâm Quân Nghi nghe hắn đi đến bên cạnh Triệu Thiên Hùng phát hiện hắn đã bình thường, phi thường mừng rỡ không khống chế được bật khóc.

- tốt quá.....

Triệu Thiên nhìn mẫu thân mình vui đến phát khóc hắn hai mắt sưng u sưng u, lại nhìn muội muội mình ôm hắn mà khóc, liền vội nói.

- Như Hương muội đừng khóc nữa ta hiện ta đã không sao rồi.

- Huynh biết ta với mẫu thân lo cho huynh lắm không, sao huynh lại làm điều ngu ngốc như vậy chứ nếu huynh bị làm sao ta.....

nàng ngược nhìn hắn hai tay liên tục đánh vào lòng ngực hắn khóc nói vô cùng thương tâm, Triệu Thiên gắng nhịn nhìn muội muội mình.

- xin lỗi đã làm muội cùng mẫu thân lo lắng, ta chỉ nhất thời mà thôi,...aiz muội đừng đánh nữa ta chịu không được.

hắn tay ôm ngực nhìn nàng nói, Triệu Như Hương nghe vậy liền ngừng đưa ánh mắt lo lắng.

- Huynh có sao không?

Triệu Thiên vội lắc đầu nhìn nàng cười nói

- không sao, huynh muốn về phòng nghỉ ngơi muội hãy ở lại cùng mẫu thân chăm sóc phụ thân.

Triệu Thiên nói hết liền quay người rời đi, Triệu Như Hương lo lắng nhìn hắn, Lâm Quân Nghi nhìn Triệu Thiên rồi đi lại nhìn nữ nhi mình nói:

- Hương nhi, người mau đi sắc cho hần chén thuốc bồi bổ, ở đây có ta lo cho phụ thân người là được rồi.

- dạ vâng

nàng gật đầu nhanh chạy đi tìm nguyên liệu nấu cho Triệu Thiên bồi bổ thân thể.....

Trở lại trong phòng mình Triệu Thiên nhanh đi đến bên giường ngồi xuống tĩnh tọa, hai tay chấp ấn

- Nhiều đây có thể giúp ta đột phá không nhỉ.

hần nhắm mắt ngưng thần tĩnh tâm, Hồn Độn Thôn Thiên pháp vận chuyển hàn độc kiềm nén lại bên trong một lần nữa bị hần tiến hành luyện hóa.

trong cơ thể hần dần dần như một động không đáy hàn độc liên bị nó thôn phệ, hàn độc như muốn kiếm đường thoát như lại bị nó hấp thu. dần dần chuyển hóa thành chân nguyên chi khí vô cùng tinh thuần.

từng luồng chân nguyên chi khí sôi trào từ đan điền xông thẳng vào các khiếu mạch chưa được khai mở, tu vi của hần cũng từ Hậu Thiên Khai Mạch nhị trọng không ngừng tăng.

Trong phòng Triệu Thiên Hùng cũng dần tỉnh lại, Lâm Quân Nghi bên cạnh chăm sóc thấy hần tỉnh liền vui mừng.

- Thiên Hùng chàng tỉnh rồi, có thấy chỗ nào không khỏe không?

nàng giọng nói vừa vui mừng vừa lo lắng, phải biết hàn độc phát tác làm hần đau đớn quằn quại. Triệu Thiên Hùng vừa tỉnh trong thấy thể từ mình lo lắng vội nói

- Ta chỉ cảm thấy cơ thể rất suy yếu...

hần đang nói bỗng dừng cảm nhận được trong cơ thể hàn độc đã không còn hơn nữa đan điền thức hải tiên thiên chi lực tuần trào liền giật mình kinh hoảng.

- Ta....ta hàn độc tại sao như vậy biến mất.....

Lâm Quân Nghi nghe hần nói vậy hai hàng lệ tuôn ra ôm lấy hần kích động.

- tốt quá... chàng không sao..

Triệu Thiên Hùng cảm nhận nàng kích động trong nội tâm hần cũng như vậy. bản thân bị hàn độc vây khốn trong bốn năm, bị hàn khí ăn mòn mỗi lần như vậy chính là địa ngục của hần, hần lại cảm nhận cơ thể mình một lần nữa, liền vui mừng.

- nàng nói cho ta biết, ta làm sao hàn độc đều biến mất.

Lâm Quân Nghi nghe hần hỏi liền lau nước mắt cầm lấy một chén thuốc nói.

- ta đã lấy một nửa cây sâm mà đại ca đưa cho chàng nấu thành một chén thuốc, không ngờ nó có hiệu quả.

nàng vừa nói vừa vui mừng nhìn phụ quân mình, Triệu Thiên Hùng không thể tin nhìn vào chén thuốc. đây là linh dược được vị lão nhân tặng cho đại ca không nó lại có hiệu quả giúp mình như thế.

- lần này nhờ đại ca ta mới có thể thoát khỏi hàn độc xâm chiếm, nhất định ta phải cảm tạ huynh ấy thật tốt.

thực hần không biết chỉ dựa vào cây sâm ấy cũng chỉ kiềm chế nó phát tác mà thôi, nếu để hần biết Triệu Thiên đã giúp hần trừ đi hàn độc không biết biểu cảm sẽ như thế nào.

- cũng may Thiên Nhi giúp chàng uống thuốc nếu không, ta không biết như thế nào.

- Thiên Nhi giúp ta hiện tại hần như thế nào?

- lúc ta đi vào hần đã suy yếu vì hàn khí xung quanh nên đã trở về nghỉ ngơi rồi.

Triệu Thiên Hùng nghe vậy cảm thấy nhẹ nhõm, Lâm Quân Nghi nhìn hần khí sắc còn suy yếu liền nói.

- chàng ở đây nghỉ ngơi đi sắc cho chàng chén thuốc bồi bổ

Triệu Thiên Hùng nghe vậy gật đầu, Lâm Quân Nghi thấy vậy an tâm liền rời khỏi phòng.

-
Đêm sương rét lạnh đã biến mất bình minh lại hiện cây cối đua nhau mà nở, tiếng gà đánh thức vang lên. Triệu Thiên trong phòng khoan chân ngồi tĩnh tọa.

âm âm

chân nguyên chi khí trong đan điền du tẩu các khiếu mạch, từng đợt xung kích cảnh giới vang lên, sau một lúc Triệu Thiên mở mắt.

hồ.....

một ngưng trệ khí từ miệng hân phun ra, hân nhìn bản thân mình hai tay nắm chặt cảm nhận, trên mặt không che giấu kinh hi.

- haha, không ngờ một đêm luyện hóa hân độc lại giúp mình đột phá hậu thiên tứ trọng khai mạch cảnh.

Đêm qua hân đã thôn phệ hân độc từ Triệu Thiên Hùng sau trải qua một đêm bị hân tiếp tục luyện hóa giúp hân từ nhị trọng kỳ tăng lên tứ trọng kỳ trong đan điền chân nguyên chi khí thật dồi dào như một cái giếng sâu.

- với thể trạng của ta bây giờ có thể cùng Triệu Minh đánh ngang nhau đi. phải tìm một môn vũ kỹ tu luyện nâng cao thực lực hơn nữa cần phải thực chiến một lần.

hân vừa nói hai nắm tay nắm chặt trong mắt toát ra tia hàn ý, nghĩ đến mình hiện giờ thiếu vũ kỹ cùng thực chiến lâm vào suy tư các đệ tử khi đạt đến hậu thiên tam trọng khai mạch cảnh sẽ có thể tự mình chọn môn vũ kỹ tu luyện.

- phải hỏi phụ thân thử xem người có vũ kỹ mạnh nào không?

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Truy Vân Kiếm Thức

Triệu Thiên trong phòng cảm nhận tu vi tăng tiến, hơn nữa cũng phát hiện thể chất của mình tăng lên những vết thương ngày hôm qua tập luyện cũng hơi mờ nhạt.

- Đây hân là do mình luyện hóa hân độc nhờ tăng lên chân nguyên mà thể chất cũng tăng lên một ít a. phải tìm một ít vũ kỹ luyện mới được.

- ca ca, huynh có trong đó không?

từ bên ngoài muội muội Triệu Như Hương vang lên cất ngang suy nghĩ của hân, Triệu Thiên hướng bên ngoài nói:

- muội tìm ta có việc gì sao?

Triệu Như Hương nghe hân hỏi liền vui mừng từ bên ngoài bung vào một khây đồ ăn cười nói.

- Đêm qua muội đã nấu cho huynh, mau ăn bồi bổ cơ thể.

Triệu Thiên Nhìn trong khuây một bát canh thịt lại nhìn muội muội mình trong lòng ấm áp

- ta không sao chỉ nghỉ ngơi là khỏe, muội hà tất cực khổ làm nó cho ta.

Triệu Như Hương nghe hân nói như vậy không vui làm vẻ tức giận nhìn hân nói

- người ta bỏ công một đêm cố gắng vì huynh vậy mà huynh lại nói như vậy.

Triệu Thiên thấy nàng ủy khuất biết mình qua lời liền vội an ủi

- được rồi muội đừng giận để ta ăn, thử xem tay nghề của muội như thế nào

hân liền bung bát canh nhanh uống, Triệu Như Hương nhìn hân uống canh nàng làm làm trong lòng nàng cảm thấy vui mừng, hân uống một lúc trong bát hết sạch lại nhìn nàng cười nói:

- thật ngon, làm ta cảm thấy sức lực tràn trề phải cảm tạ muội rồi.

Triệu Như Hương nghe thấy hân khen mình làm ngon liền vui mừng cười lên, hân nhìn nàng cười trong lòng say mê, nàng cười lên như một tinh linh tinh nghịch nhìn rất đẹp, trong Triệu gia nàng như cô công chúa nhỏ vậy, nàng rất được gia gia Triệu Vô Địch yêu thương.

- muội không những xinh đẹp ngược lại trù nghệ cũng rất giỏi sau này không biết ai lấy muội đây, hân cũng có số hường a.

- ca, huynh nói lung tung gì vậy chứ, ta nào có như huynh nói.

nàng nghe Triệu Thiên khen mình xinh đẹp mặt đỏ ửng lên nhìn trong rất hấp dẫn trên mặt tỏ vẻ hờn dỗi hân nhưng trong lòng lại thấy vui. hân nhìn nàng ngượng ngùng trong rất đáng yêu cũng rất buồn cười.

- ta chỉ đùa với muội một chút mà thôi, phải rồi phụ thân hiện tại như thế nào.

hân nhớ đến phụ thân Triệu Thiên Hùng đêm qua trừ đi hân độc không biết giờ đã tỉnh lại chưa, Triệu Như Hương nghe hân nhắc đến phụ thân liền nói.

- phụ thân người hiện tại vẫn đang tỉnh dưỡng, nương đang chăm sóc cho người, muội nghe nương nói phụ thân hân độc đã trị hết, nhìn người trong rất vui.

Lâm Quân Nghi trong bốn năm này luôn buồn rầu lo lắng cho bệnh tình Triệu Thiên Hùng nên khi nghe tin hân khỏi hân liền rất vui mừng, là con cái chỉ cần nhìn thấy cha, mẹ mình vui vẻ là hạnh phúc nhất của bản thân

- ừm, phụ thân bao năm qua thống khổ như vậy mẫu thân rất thương tâm nhưng bây giờ người đã không sao là tin tốt.

huynh muội hai người cùng nhau trò chuyện vui đùa một lúc Triệu Thiên hướng nàng nói:

- huynh đi luyện công, muội hãy ở lại trong phụ thân cùng với mẫu thân, nếu có chuyện gì thì tìm ta.

- ừm ca huynh đừng mê luyện quá sức

nàng nhìn hân dặn dò, Triệu Thiên nhìn muội muội mình gật đầu sau đó rời đi, Triệu Như Hương nhìn hân rời đi hai nắm tay nắm chặt: "ta cũng phải cố gắng"

Triệu Thiên một mạch chạy thẳng đến đồi núi hân hay thường tập luyện, hân ngược nhìn mặt trời đang chiếu nắng chói chang.

- trong sách có nói luyện bì dựa vào nhiệt lượng thiếu da cùng ngoại vật tác động có thể đẩy nhanh quá trình luyện thể.

hân lẩm bẩm một hồi liền cởi bỏ y phục ra đi tới một tảng đá tập trung mặt trời chiếu rọi liền trên đó ngồi khoanh chân ngưng thần tĩnh khí.

sau một lúc từng tia nắng rắc soi ngay hân cảm giác nóng rất nhanh chóng thấm thấu vào trong da thịt của hân, càng lâu càng làm cho da hân trở nên săn chắc nhưng đôi lại bản thân phải chịu sự thiêu đốt của ánh nắng.

những tia nắng xâm thực chiếu rọi cả bóng cây cùng làn gió từng luồng nhiệt lưu bao quanh chỗ ngồi của hân, Triệu Thiên bắt đầu cảm thấy nóng rất thâm nhập vào từng mảnh da hân cố gắng chịu đựng trong cơ thể chân nguyên chi khí sôi trào chạy dọc toàn thân.

mặt trời càng lên cao ánh nắng xa xuống mang theo nhiệt lực càng mạnh, lúc này tảng đá hân đang ngồi cũng bắt đầu nóng lên da của hân cũng đỏ mẩn dần, hân càng cố gắng hấp thu.

- nhiều đây chưa đủ để ta bỏ cuộc.

hân tự trấn định bản thân, nếu có người ở đây nhìn thấy hân bán khóa thân ngồi ngoài trời nắng, sẽ mắng hân bị điên. nhưng thực tế đây là cách tu luyện thân thể cứng rắn nhanh nhất cũng đau đớn nhất chỉ có người có ý chí mạnh mẽ mới có thể như vậy.

- hahah, hân âm thực cốt chương của ta cuối cùng cũng hoàn thành.

một hắc bào nhân trên mặt đã bị che khuất một mảng nhìn bàn tay âm đen của mình cười lên.

- lão nhị ngươi đã xuất quan rồi sao ta còn tưởng ngươi bị thương chưa khỏi.

một trung niên nhân tầm năm mươi nhìn hắc bào nhân nói, tên hắc bào nhân kia nhìn hân sau đưa tay sờ mặt mình.

- không biết tên trùng hân âm thực cốt của ta chết chưa nhỉ, mỗi khi nhớ đến lại làm vết thương trên mặt ta nhức nhối.

hắc bào nhân mặt âm trầm nói ra trong ngữ khí còn mang theo sát khí, trung niên nhân nhìn hân cười bảo.

- hân vẫn chưa chết nhưng hân cũng bị hân độc của ngươi dài vô sống không bằng chết ngươi hân nên vui mới phải.

- rắc.....bánh.

một mảnh băng vụn vỡ tên hắc bào nhân ánh mắt sát khí, còn mang theo oán hận.

- hắc chưa chết sao, hahah ta thật mong chờ có thể cho hắc ném thử hàn âm thực cốt thủ của ta một lần nữa.

hắc cười lạnh một tiếng có phòng đường như băng sương lạnh lẽo, trung niên nhân nhìn hắc cũng may hắc tu vi cao có thể chống đỡ.

- ngươi sẽ có cơ hội, lần này Hồ gia muốn cùng chúng ta hợp lực diệt Triệu gia, Triệu gia chỉ có hai tên tiên thiên nhưng lại bị ngươi đã thương một còn một, mà Hồ gia chỉ có một tên chúng ta có hai.

hắc bào nhân nghe hắc nói hàn khí thu liễm cười lạnh nhìn trung niên nhân.

- Hồ gia sao bọn chúng muốn lợi dụng chúng ta diệt Triệu gia, vậy đại ca ngươi nghĩ như thế nào.

- chúng ta có thể hợp tác cùng bọn họ, Triệu gia mấy năm nay đã dần yếu, hơn nữa cái chết của lão tam chúng ta cần phải trả lại cho chúng.

trung niên nhân khi nhắc đến lão tam ánh mắt trở nên đáng sợ không khác gì hắc bào nhân, hắc bào nhân sắc mặt âm trầm hướng trung niên nhân.

- cái chết của lão tam nhất định phải bắt cả gia tộc bọn chúng tên hắc, nhất định hắc trên trời có thể yên nghỉ.

-----

thời gian từng ngày trôi qua, Triệu Thiên mỗi ngày đều điên cuồng luyện thể hết ngời dưới ánh nắng mặt trời hấp thu nhiệt lực luyện cho da trở nên săn chắc, hoặc dùng những khúc gỗ nện vào da thịt hoặc dùng nước nóng ngâm mình luyện công.

tuy khắc nghiệt cùng điên rồ nhưng thành quả lại làm hắc mừng rỡ, lúc đầu toàn thân hắc bị phỏng da nhưng dần dần da thịt hắc trở nên cứng rắn, đã ba tuần trôi qua.

- ầm....rắc.....bánh.

Triệu Thiên tung một quyền nện thẳng vào một tảng đá to bằng một người, những tiếng nứt vỡ phát ra hắc thậm chí không dùng chân nguyên chi khí hỗ trợ mà bằng vào lực lực thân thể.

- luyện bị đại thành có thể một đám phá vỡ thiết thạch năm trăm cân tương đương hậu thiên ngũ trọng khai mạch.

Triệu Thiên nhìn những mảnh đá vụn trên mặt đất, tâm tình trở nên vui mừng hắc dùng gần một tháng điên cuồng tôi luyện thân thể bây giờ. cảm nhận được thành quả tâm tình đương nhiên là kích động.

- mình bây giờ còn thiếu chính là vũ kỹ, hiện tại chỉ có thể tập luyện Phách Sơn quyền cơ bản của đệ tử Triệu gia.

hắc nói rồi liền động thân ra quyền, quyền ra rất mãnh liệt chân nguyên chi khí cuộn trào theo từng quyền hắc tung ra. phách sơn quyền gồm ngũ thức, liệt sơn, phá sơn, bài sơn, đảo hải, xuyên vân.

- bánh..

mỗi một lần ra quyền như một thiết chùy quyền sau nặng hơn quyền trước cộng với hắc trải qua luyện thể nên quyền kinh mạnh bạo hơn rất nhiều.

- thật không ngờ phách sơn quyền mà mình đánh ra lại mạnh hơn lúc trước rất nhiều tuy đây là chiêu thức nhập môn của Triệu gia nhưng với nó mình có thể đánh bại Triệu Minh.

Triệu Thiên nhìn quyền mình tung ra mạnh bạo như thế liền bất ngờ, nếu để hắc cùng Triệu Minh giao thủ kẻ bại sẽ là Triệu minh. hắc hiện tại tu vi chỉ là tứ trọng hậu thiên khai mạch còn Triệu Minh là ngũ Trọng, lúc trước hắc còn sợ nhưng hiện tại thì khác.

- ừm quyền ra rất tốt, rất mạnh quyền kinh.

tại hắc đang chuyên tâm luyện quyền từ phía sau truyền đến giọng nói làm hắc giật mình quay người nhìn lại thì thấy Triệu Thiên Hùng đã đứng đó nhìn hắc.

- phụ thân người tới khi nào vậy?

Triệu Thiên Hùng khí sắc tươi tốt, hắc từ lúc Triệu Thiên giúp hắc thôn phệ hàn độc đến giờ cũng không giống như trước nữa, tu vi của hắc đã khôi phục đến tiên thiên cảnh, cái này cũng nhờ có linh dược mà Triệu Thiên long cho hắc. hắc đi đến gần Triệu Thiên nắm lấy cổ tay hắc, lập tức trên mặt biểu thị kinh ngạc cùng vui mừng.

- ngươi đã đột phá tứ trọng hậu thiên cảnh sao?

- ta mới đột phá mà thôi.

Triệu Thiên nghe hần hỏi liền thừa nhận gật đầu, Triệu Thiên Hùng nghe vậy vui mừng cười lên:

- hahah, ai nói nhi tử ta là phế vật chứ.... gần một tháng đột phá hai cảnh giới, haha tốt tốt.

Triệu Thiên hùng không ngừng cười cùng khen ngợi hần, Triệu Thiên Thấy hần vui như vậy không hỏi mình nguyên nhân thì thở nhẹ một hơi, lại nhìn Triệu Thiên Hùng hỏi:

- phụ thân người có thể dạy ta vài loại vũ kỹ?

Triệu Thiên Hùng nghe nhi tử mình hỏi, trong lòng hần hôm nay rất tốt liền nhìn Triệu Thiên nghiêm túc nói.

- ta chỉ tu luyện kiếm thuật cùng chương pháp, ngươi muốn học?

- ta muốn học kiếm kỹ.

- nếu ngươi đã quyết ta sẽ truyền thụ cho ngươi " truy vân kiếm thức" cùng " thiên trung bộ" tất cả chúng đều là hoàng gia trung phẩm vũ kỹ.

Triệu Thiên nghe hần nói sẽ dạy mình kiếm kỹ hoàng gia trung phẩm trong lòng liền vui mừng, phách son quyền cũng chỉ là hạ phẩm, đang khi nói chuyện Triệu Thiên Hùng bẻ một nhánh cây làm kiếm.

- chú ý nhìn cho thật kỹ.

- vù

hần dứt câu thân hình lóe lên, nhánh cây trong tay hần theo động tác của hần mà chuyển động, mỗi một lần Triệu Thiên Hùng tung ra một kiếm đều rất nhanh những tàn kiếm phiêu phiêu như mây trôi cùng thân pháp di chuyển càng tăng thêm uy lực.

- bành

khi Triệu Thiên Hùng dùng nhánh cây ra chiêu thức vào một tảng đá, nhanh chóng nó bị đánh nát mà nhánh cây vẫn còn nguyên vẹn không hư hao, Triệu Thiên một bên xem đến nhập thần trong đầu hần những chuyển động của Triệu Thiên Hùng lập đi lập lại như bản thân hần đang thi triển những chiêu thức ấy.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chu Tinh Quả

vù vù

từng tiếng xé gió thổi qua, thanh kiếm gỗ trên tay Triệu Thiên huy động ngày càng nhanh cùng với thân pháp di chuyển uyển nhu như gió. trong cơ thể chân nguyên chỉ khí sôi động khi mỗi lần hần vùng kiếm, xung quanh những chiếc lá rơi đều bị kiếm khí của hần kéo theo.

nhìn sơ qua động tác của hần ngày càng nhanh, nhưng uy lực kiếm lại không giống như Triệu Thiên Hùng đã chỉ hần, theo sau càng nhanh thì động tác của hần càng chậm lại.

- Truy vân kiếm của mình luyện càng về sau càng chậm, thân pháp cũng như vậy so với phụ thân diễn luyện ngày hôm qua thì mình sai ở chỗ nào.

hần động tác dừng lại cảm nhận được chỗ không đúng của kiếm pháp hần lại hồi tưởng lại cảnh Triệu Thiên Hùng ngày hôm qua luyện kiếm hần thân pháp huyền diệu nhanh nhẹn tựa như một con gió thổi, hần mỗi lần vùng kiếm liền vang lên từng trận gió rít gào.

- rốt cuộc mình sai chỗ nào.

một trận gió mát thổi qua người hần, những tiếng xì xào từ những ngọn cây truyền đến, Triệu Thiên cảm nhận từng luồng gió thổi qua người lại nhìn những nhánh cây vì gió mà đung đưa hần bỗng nhiên vùng kiếm lên.

xuy xuy.

kiếm của hần theo gió mà nhanh, tiếng rít rào từ thanh kiếm phát ra như một luồng gió thổi qua, Triệu Thiên trên mặt hiện ra tươi cười.

- hahaha, thì ra là như vậy Truy Vân kiếm thức, kiếm ra như gió đuổi chạy theo mây, gió thổi mây trôi, thân như chiếc lá theo gió mà bay, nhanh nhẹn

uyển chuyển.

hắn bắt đầu tỉnh ngộ lần thân hai vùng kiếm, động tác của hắn trở nên nhanh hơn kiếm khí bức gió, thân pháp của hắn cũng nương theo những lần vùng kiếm cũng trở nên uyển chuyển, nhanh nhẹn như một chiếc lá trôi theo gió.

xuy xuy.

từng trận gió thổi theo kiếm của hắn vang lên càng lúc càng nhanh, uy lực so với lúc ban đầu cũng mạnh hơn, thân pháp di chuyển dần trở nên nhanh hơn trước phối hợp với kiếm càng thêm hoàn mỹ tăng thêm uy lực, tuy chưa luyện đến mức như Triệu Thiên Hùng uy lực tuy thấp nhưng cũng có bản thành.

Triệu Thiên tư chất tuy kém nhưng ngộ tính của hắn rất mạnh, tư chất xét về căn cốt cơ thể cùng với ngũ hành thuộc tính mà phân chia nó còn đại diện cho thiên phú tu luyện nhanh hay chậm của từng người, ngộ tính xét về lĩnh ngộ của bản thân đối với vạn vật trong thiên hạ nó cũng được phân chia, ngộ tính có vai trò rất quan trọng đối với tu luyện của một cá nhân, người tư chất cao mà ngộ tính yếu thì tu luyện rất kém.

Triệu Thiên càng luyện kiếm khí bộc phát uy lực càng mạnh trong cơ thể từng luồng chân nguyên theo hắn vùng kiếm mà di động dung nạp vào trong kiếm tạo nên từng trận rít rào, bản thân hắn như dung nhập vào thiên nhiên cảm nhận từng trận gió mát, từng dãy mây trôi.

thời gian cùng lúc cũng trôi qua, theo hắn diễn luyện kiếm pháp tới trưa, hắn toàn thân kiệt quệ nằm trên thảm cỏ xanh.

- haha, gió thật mát a.

-----

ba ngày nữa đã trôi qua Triệu Thiên mỗi ngày hết luyện thể thì luyện kiếm pháp với ngộ tính của mình Truy Vân kiếm pháp của hắn có chút hòa hâu, thân pháp cũng trở nên linh hoạt, nhục thể của hắn đạt cảnh giới viên mạng cho dù không dùng chân nguyên cũng có thể đánh ngang với hậu thiên cảnh ngũ trọng khai mạch.

xuy xuy

hắn vùng kiếm lên liên tiếp tạo ra vài đạo kiếm ảnh cùng với tiếng vang của gió, thanh kiếm gỗ trên tay hắn tựa như một thanh kiếm thật khi va vào chiếc lá, có thể dễ dàng cắt ngang, luyện được một lúc hắn dừng lại nhìn kiếm trên tay nói;

- truy vân kiếm thức cũng xem như có chút tinh tiến. thời gian tới tộc hội còn năm ngày nữa.

tộc hội ở Triệu Gia cách mấy năm mới cử hành đến lúc đó rất nhiều đệ tử trong gia tộc đều sẽ tỷ thí với nhau để cử ra người trẻ tuổi mạnh nhất trong tộc. nghe nói người thắng sẽ được ban thưởng.

- tộc hội a..... mấy năm về trước người giành chiến thắng trong tộc là Thiên Tuyết tỷ, không biết bây giờ tỷ ấy như thế nào đã hơn mấy năm không nhận tin tức nào về tỷ ấy cả.

Triệu Thiên Tuyết nữ nhi của Triệu Thiên Long là một thiên tài cũng là mỹ nhân nổi tiếng của Thiên Tân Thành rất nhiều thế gia muốn hỏi cưới nàng nhưng không ai động được nàng, lúc Triệu Thiên Cùng Triệu Như Hương còn nhỏ nàng lúc nào cũng thương yêu bảo vệ hai anh em bọn họ, lúc ấy Triệu Thiên còn nói với nàng" khi lớn lên hắn sẽ lấy nàng ", sau này nàng được một vị cao nhân nhận làm đệ tử từ đó về sau không nhận tin tức nào.

- nhớ lại lời nói của mình lúc nhỏ cũng thật nực cười, chính vì thế mà mình bị bọn người trong tộc cười một trận.

- bây giờ nếu để bọn người Triệu Minh biết mình tu vi ngang hắn sẽ cảm giác như thế nào nhỉ? mấy năm khinh nhục ta cùng phụ thân, ta nhất định trả lại cho bọn họ, người hại phụ thân ta, ta nhất định trả gấp đôi.

Triệu Thiên nhớ lại mối nhục mấy năm qua mà bọn người Triệu Minh đã làm với mình cùng với kẻ đã hại phụ thân hắn trong mắt liền một đoàn quang mang.

- bây giờ mình tu vi hậu thiên tứ trọng hậu kỳ khai mạch chỉ kém một chút là có thể tăng lên ngũ trọng, bản thân còn khuyết thiếu thực chiến. mình không thể nào đi thú liệt trảng được, hay là đi nam tinh sơn ma thú ở thú liệt trảng đều được bắt ở đây về.

hắn suy nghĩ một lúc liền quyết định đi Nam tinh sơn, hắn tu vi như thế là có thể đi vào hơn nữa Nam tinh sơn là một sơn mạch nhỏ ở Thiên Tân Thành yêu thú ở đây đều là nhất cấp tương đương với một hậu thiên cảnh sẽ không nguy hiểm lắm.

--

Nam tinh sơn nằm ở phía bắc Triệu Gia cũng rất gần, thường có một nhóm người săn bắn yêu thú đều đến đây, Triệu Gia đệ tử cũng đến đây để săn bắn yêu thú về cho những đệ tử khác rèn luyện thực chiến.

yêu thú là trời sinh có thể tu luyện, chúng thông qua nhật nguyệt hấp thu hoặc thông qua chém giết ăn thịt những con thú khác, chúng bản thân lâu dần sẽ tự bản thân mở ra linh trí.

chúng rất nguy hiểm và khát máu nhục thân của chúng cường đại hơn những võ giả nhiều loại yêu thú có tốc độ rất nhanh, thường ở những nơi có linh thảo hoặc linh quả đều có chúng canh giữ.

- nơi đây tạo cho người ta cảm giác ớn lạnh cùng áp lực nguy hiểm a.

Triệu Thiên tiến vào trong rừng hần vừa đi vừa cẩn thận nhìn xung quanh, bên trong một mảnh u minh rậm rạp, tạo cho người ta một cảm giác chết chốt.

- rống.....

một tiếng rống vang lên làm cả khu rừng rung chuyển, Triệu Thiên sắc mặt ngưng trọng hần chạy nhanh đến nơi phát ra tiếng rống. khi hần tới nơi một con thân đỏ tựa hồ đang chiến đấu với một con gấu, phía sau là một cây quả màu đỏ nhạt.

- chu tình quả, không ngờ lại thấy nó ở đây nghe nói một quả có thể giúp tăng lên cảnh giới.

hần trên mặt đầu tiên là kinh ngạc sau là mừng rỡ, cây chu tình này có ba quả có thể giúp hần đột phá, hần lại nhìn sang hai con yêu thú đang giao chiến hai mắt ngưng trọng.

- bạo hùng tình nhất cấp yêu thú, con còn lại là hòa hạc hồ.

- rống.....

hòa hạc hồ lóe thành tàn ảnh tấn công bạo hùng tình, bạo hùng tình thân cao to lớn nhưng tốc độ chậm lại bị hòa hạc hồ vỗ một vuốt máu bắn ra, bạo hùng tình hét lên vùng tay về phía tàn ảnh hòa hạc hồ nhưng lại hút hướng vào một cây gần đó.

âm

một tiếng vang lên thân cây bị bạo hùng tình đốn ngã, Triệu Thiên qua sát hai bên chiến đấu thấy vậy cũng chán kinh.

- một chưởng vừa rồi cho dù cao thủ hậu thiên lục tầng cũng sẽ bị thương, yêu thú đúng thật mạnh hơn võ giả bình thường nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chiến Hỏa Hạc Hồ

rống..... âm

Bạo Hùng Tình bị Hỏa Hạc Hồ vung vuốt tấn công liền phát giận rống lên thân hình to lớn của nó phình ra, từ trong miệng nó bắt đầu sinh ra một vầng sáng tròn ngấm trắng Hỏa hạc Hồ phun ra,.

Hỏa Hạc Hồ cảm nhận được nguy hiểm thân hình nó lóe lên tránh né công kích của Bạo Hùng Tình, đòn tấn công của bạo hùng tình bị Hỏa hạc Hồ tránh liền đi thẳng đến một thân đại thụ cao lớn tạo ra một tiếng nổ nhỏ.

bùm...âm

cây đại thụ to lớn ấy bị xuyên thủng cả thân cây bị đòn tấn công của Bạo Hùng Tình làm cho nó đổ xuống, Triệu Thiên thấy một màn cũng là giật mình.

- đòn tấn công kia mạnh thật cho dù hậu thiên thất trọng chắc cũng bị thương a, hòa hạc hồ tốc độ cũng thật nhanh đòn tấn công vừa tới đã tránh né trong nháy mắt.

rống..

nhìn chiêu của mình không đánh trúng hòa hạc hồ, bạo hùng tình tức giận kêu lên nó di chuyển thân hình không lồ của mình tấn công Hỏa Hạc Hồ, hai bên giao chiến với nhau vì hình thể khác nhau và tốc độ chênh lệch mà Bạo Hùng Tình bị Hỏa Hạc Hồ liên tục công kích bị thương máu me bê bết.

trên cơ thể nó chứa vô số móng vuốt của Hỏa Hạc Hồ để lại, nhưng vì thể chất cùng phần da thịt bao phủ đủ cho nhận bao nhiêu vết thương nó cũng không ngừng tấn công Hỏa Hạc Hồ, nó liên tục vung vuốt tấn công, Hỏa Hạc Hồ tránh né thân hình lóe lên thành vô số tàn ảnh làm cho Bạo Hùng Tình không phân biệt

Triệu Thiên nhìn xem hai bên giao chiến, hần liền nhìn thấy Hỏa Hạc Hồ từ phía sau Bạo Hùng Tình trong miệng phun ra một ngọn lửa màu đỏ rực.

rống.....

Bạo Hùng Tình bất ngờ bị Hỏa Hạc Hồ tấn công thân thể nó bị ngọn lửa nóng rực thiêu đốt đau đớn rống to lên, qua thật lâu tiếng kêu của nó trở nên im lặng, thân thể to lớn đổ gục xuống, trận chiến này kết quả Hỏa Hạc Hồ giành chiến thắng.

Triệu Thiên yên lặng quan sát chờ thời cơ cả hai tự chém giết lẫn nhau hấn ngư ông đắc lợi nhưng không ngờ Hòa Hạc Hồ chỉ bị thương nhẹ hơn nữa còn giết chết cả Bạo Tinh Hùng.

- ầm

nhưng chưa để hấn suy nghĩ thì Hòa Hạc Hồ lại vung một trào về phía hấn cái này làm hấn kinh hoàng vội tránh né.

- nó phát hiện ra mình sau.

rống

Hòa Hạc Hồ nhìn lấy Triệu Thiên thoát nó tức giận kêu lên sau đó thân thể lóe lên thành vô số tàn ảnh bao vây Triệu Thiên, những tàn ảnh đó đồng loạt tấn công hấn.

- không xong

Triệu Thiên nhìn lấy những tàn ảnh ra tay một lượt sắc mặt ngưng trọng hấn liền vội tránh né.

đùng

số tàn ảnh nhanh biến mất Hòa Hạc Hồ từ bên trái hiện ra nhìn Triệu Thiên lần thứ hai vung trào, Triệu Thiên nhìn nó trong mắt chiến ý thiêu đốt.

- lần này đành phải liều với nó nếu không mình sẽ chết như con gấu này mất.

hấn dứt lời liền thấy Hòa Hạc Hồ một trào bổ tới hấn trong cơ thể chân nguyên kích phát hét lên liền vung chưởng lên.

ầm.... đùng

hai bên giao phong Triệu thiên một chưởng bị trào phá thân cũng chịu thương khước môi chảy ra máu, hấn lau vết máu nhìn lấy Hòa Hạc hồ trong miệng quả cầu lửa, từ trong người hấn {Tử Quan Kiếm} hiện ra.

- Truy Vân Kiếm thức

quả cầu lửa từ Hòa Hạc Hồ bay đến, hấn chân nguyên bạo phát sử dụng Truy Vân kiếm thức bỏ ra một kiếm liền quả cầu lửa bị hấn chẻ ra.

ầm,.... đùng

tiếng nổ vang lên Triệu Thiên thân bị đẩy lùi về sau va vào cây liền phun ra một ngụm máu trong mắt hấn chiến ý lần nữa thiêu đốt, hấn lần này chiến đấu với yêu thú mạnh hơn mình nhưng không hoảng mà bình tĩnh đối chiến còn là giúp hấn càng đánh càng hăng.

- rống.....ngao.

Hòa hạc Hồ cũng bị dư chấn đã thương nó tức giận rống lên thân thể lóe lên thành tàn ảnh trực tiếp tấn công Triệu Thiên, Triệu Thiên chân nguyên vận chuyển.

- đến rất hay.

hấn nhìn thế công của Hòa hạc Hồ cười lên thân hình lóe lên cùng Hòa Hạc Hồ tấn công Trực diện, người cùng yêu thú giao chiến, kiếm khí cùng vượt trào liên tiếp va vào nhau, Triệu Thiên trên người dính vô số vết thương nhưng hấn không bận tâm, Hòa Hạc Hồ cũng không khác bị hấn kiếm khí chém trúng vô số vết thương.

phốc..... đùng.

Triệu Thiên phun ra máu thân hình bắn về sau, Hòa hạc Hồ trên người màu nhuộm đỏ bộ lông nó tức giận điên cuồng rống lên, từ trong miệng nó hình thành một quả cầu lửa nhắm về Triệu Thiên mà bắn ra.

- không thể kéo dài thêm nếu không người thua sẽ là mình.

hấn cơ thể bị trọng thương nếu kéo dài thêm sẽ không phải là đối thủ của Hòa Hạc Hồ, hấn nắm trong tay Tử Quan Kiếm chân nguyên trong đan điền vận chuyển một kiếm bổ ra.

đùng....

kiếm khí cùng quả cầu va chạm vào nhau tạo thành một tiếng nổ khói bụi bốc lên không nhìn rõ mọi thứ, Hòa hạc Hồ rống lên một trào bổ ra, khói bụi liền bị đánh tan nhưng lại không thấy Triệu Thiên đâu, nó liền nhìn xung quanh nhưng không phát hiện ra Triệu Thiên.

- liệt vẫn.

Triệu Thiên từ phía sau nó xuất hiện trong tay Tử Quang Kiếm hóa thành ánh kiếm, đây là chiêu thức thứ ba trong Truy Vân kiếm thức, truy vân kiếm thức mà Triệu Thiên Hùng dạy hần tông có năm thức, đã luyện thành thức thứ ba liệt vân.

đùng...

Hỏa Hạc Hồ bất ngờ bị hần tấn công từ sau liền vung trào ra ngăn cản thế công của Triệu Thiên, hai bên nhanh bị bắn ngược về sau Triệu Thiên nhìn Hỏa Hạc Hồ chỉ bị vết thương dài mắt ngưng trọng.

- yêu thú này thực có linh trí thể mà cảm nhận được mình tập kích nó.

rống...ngao.

Hỏa Hạc hồ rống một tiếng thân hóa thành tàn ảnh tấn công Triệu Thiên, lần này nó bị Triệu Thiên làm cho tức giận đến điên loạn, những tàn ảnh xuất hiện ngày càng nhiều trong miệng chúng còn phát ra mô đạo hỏa cầu nhắm ngay Triệu Thiên bay đi.

- không xong.

Triệu Thiên không biết đâu thật giả liền vận dụng chân nguyên trong cơ thể liền tiếp chém ra mấy đạo kiếm khí vào những tàn ảnh.

- đùng.

liền tiếp những tiếng va chạm vang lên từng cái tàn ảnh bị chém tan biến, Hỏa hạc báo vung trào bỏ về Triệu Thiên, Triệu Thiên liền thúc giục tất cả chân nguyên trong đan điền hết lên.

- Trấn vận

vô số kiếm ảnh tụ lại với nhau thành một kiếm ảnh to lớn cùng tứ trào của Hỏa hạc Hồ va vào nhau, trào thủ của nó nhanh chóng bị kiếm ảnh phá tan đánh thẳng về Hỏa Hạc Hồ, nó cảm nhận nguy hiểm liền từ trong miệng một đạo hỏa cầu to lớn bay ra hai bên va chạm.

ầm..... phốc.

Triệu Thiên liền phun ra một ngụm máu thân chịu dư chấn của vụ nổ ngay cả y phục của hần cũng đã bị hủy, hần lau máu trên miệng nhìn phía trước Hỏa hạc Hồ bị thương nặng đang muốn đứng, trong tay hần Tử Quang kiếm vung lên một đạo kiếm khí bỏ thẳng về Hỏa hạc Hồ.

ngao..... rống.

Hỏa hạc Hồ bị Triệu Thiên một kiếm bổ ngang thống khổ kêu lên, đầu lia khỏi xác, Triệu Thiên nhìn nó lúc này đã bị mình giết chết liền thở nhẹ một hơi, như trút hết gánh nặng cả người được thoải mái.

nếu có người biết hần hậu thiên tử trọng cảnh có thể giao chiến với yêu thú có thực lực mạnh hơn lực trọng hậu thiên võ giả mà còn giết được nó ắt sẽ khiếp sợ đến khó mà tin

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đột phá

Triệu Thiên thả lỏng cơ thể ngồi xuống điều tức lúc này, giao chiến với Hỏa hạc Hồ đã làm hần hao tổn rất nhiều chân nguyên, trên cơ thể còn có rất nhiều vết thương sâu bị những trào công của nó tổn hại, qua một thời gian hần mở mắt.

- khôi phục thương tổn được một chút a, nếu có đan dược thì tốt.

Triệu Thiên nhìn tốc độ khôi phục của bản thân chậm liền thở một hơi, đan dược thập phần trân quý ở Thiên Tân thành chỉ có một chỗ bán đan dược, được sư là một chức nghiệp vô cùng cao quý, hơn nữa được sư tu luyện cũng vô cùng khó khăn cho dù tìm khắp Đại Chu Viêm Triều cũng chỉ có vài cái.

- đợi ta đột phá tiên thiên cảnh, lúc ấy có thể tự mình trở thành luyện dược sư, lúc ấy có thể luyện chế ra đan dược giúp bản thân.

hần nghĩ đến những Truyền Thừa vẫn còn đang bị phong ấn trong não hải của hần, hai mắt sáng lên nhưng chưa kịp nghĩ tiếp thì một biến hóa xuất hiện xác của Hỏa hạc Hồ bắt đầu khô héo làm hần giật mình.

- chuyện gì xảy ra, làm sao thi thể của nó lại bắt đầu héo rút?

hắn cảm nhận được Từ Quang Kiếm trong tay dị biến liền nhìn, thì phát hiện một luồng khí từ thi thể Hỏa Hạc Hồ bị nó hấp thu, nhìn một màn như vậy hắn nhớ tới lời sư phụ hắn từng nói qua.

- thì ra Từ Quan kiếm đang hấp thu tinh hoa của Hỏa Hạc Hồ mà mình giết, theo như lời nói một phần của nó sẽ được truyền lại cho mình phải tận dụng cơ hội này đột phá.

hắn ý niệm vừa động từ quang kiếm trở lại cơ thể hắn một phần tinh hoa của hỏa hạc hồ cũng bắt đầu truyền lại cho hắn, hắn liền vận chuyển pháp quyết bắt đầu thôn phệ một phần tinh khí từ kiếm.

vốn hắn đang hao tổn chân nguyên nhưng vào lúc này, chân nguyên trong đan điền hắn như một cái động không đáy điên cuồng hấp thu, từng luồng chân nguyên quanh đan điền hắn thương thế cũng theo đó mà nhanh chóng khôi phục, qua thật lâu hắn mở mắt.

- nhiều đây cũng chưa giúp mình tấn cấp phải nhanh phục dụng chu tinh quả.

hắn cảm nhận chân nguyên trong cơ thể gặp bình cảnh không xung kích được, nó cứ như một bức tường vô hình cản trở hắn không cho xung kích. đối với võ giả tu luyện khi gặp tới bình cảnh là một vấn đề khó khăn nhất trong tu luyện.

có rất nhiều người vì gặp phải bình cảnh khó có thể đột phá làm cho bọn họ tu vi không tiến mà chỉ đứng tại đó, có rất nhiều nguyên nhân không thể phá vỡ bình cảnh, chẳng hạn như chân nguyên tích lũy không đủ dẫn tới thiếu hụt không đột, cũng có thể do tư chất kém.....

muốn phá vỡ bình cảnh trọng yếu nhất vẫn phải cần đan dược trợ giúp, đan dược có khả năng giúp người tăng tiến tu vi nhưng như thế tạp chất trong đan dược sẽ được tích lũy trong cơ thể, hoặc chỉ cần tích lũy đủ chân nguyên là có thể đột phá..

Triệu Thiên vừa nghĩ liền tiến đến chỗ chu tinh quả hái lấy ba quả, hắn nhìn ba quả chu tinh màu đỏ nhạt vui mừng.

- chu tinh quả chỉ dùng được một quả dùng thêm một quả hiệu dụng sẽ giảm đi rất nhiều, hi vọng là nó có thể giúp mình đột phá bước vào ngũ trọng cảnh.

hắn nói dứt câu liền nuốt một quả vào, khi vào trong miệng hắn được lực chu tinh quả bạo phát trong cơ thể hắn chân nguyên bắt đầu sôi trào không ngừng theo được lực tăng lên, các khiếu huyết trong cơ thể bắt đầu xông phá.

ngay tức khắc hắn cảm nhận được một bức tường vô hình ngăn cản hắn xung phá cảnh giới, hắn vận chuyển pháp quyết dẫn chân nguyên xung phá nhưng lại không thành.

thất bại..... thất bại..... thất bại

Trải qua hơn hai canh giờ nhưng hắn chẳng xung phá thành công, liền ngừng vận chuyển chân nguyên trong miệng hắn thở ra một ngụm lác đầu tự giễu.

- không ngờ tới chu tinh quả được lực cũng không giúp mình đột phá, như thế nào mới có thể đột phá đây.

hắn cũng không bởi vì đột phá thất bại mà nản, hắn tiếp tục suy ngẫm làm như thế nào có thể đột phá nhất thời nhìn thấy thi thể Bạo Hùng Tinh cùng Hỏa Hạc Hồ liền nói.

- quên nữa những yêu thú trong cơ thể sẽ có yêu thạch không biết hai bọn chúng có không nhỉ.

Yêu thạch là một phần rất quan trọng của yêu thú, yêu thú có thể tu luyện thường trong đầu sẽ xuất hiện yêu hạch, yêu hạch cũng tùy vào từng loại yêu thú mà có kích cỡ khác nhau, yêu thú càng cường đại yêu hạch càng quý giá.

võ giả có thể dùng yêu hạch luyện hóa nâng cao tu vi nhưng lại rất nguy hiểm bởi vì yêu khí của nó vẫn còn tồn tại trong đó, đối với luyện được sư yêu hạch càng quý giá hơn nó có thể luyện thành đan dược bọn họ thông qua bí thuật có thể xóa bỏ yêu khí từ đó mà luyện thành đan dược.

đa phần những nhóm săn yêu thú cũng vì yêu hạch của chúng mà vào trong sơn lâm săn bắn cho dù chỗ đó có hung hiểm, giết được yêu thú mạnh thì bọn họ có thể bán cho luyện dược sư kiếm tiền.

Triệu Thiên đi đến bạo hùng tinh một đao bổ vào đầu nó, sau đó tách ra bên trong toàn là não xọ nhưng lại có một viên cỡ như viên đá nhỏ màu xanh, Triệu Thiên thấy vậy vui mừng lấy ra.

- hahaha, vận khí thật tốt lại có được một viên yêu hạch lần này chắc có thể giúp ta đột phá đi, lại tiếp xem Hỏa hạc Hồ như thế nào?

Triệu Thiên đi tới đầu lâu của Hỏa hạc Hồ nhất đao bổ xuống đầu tách ra nhưng bên trong lại không có yêu hạch, Triệu Thiên nhìn thấy liền nghĩ đến lúc trước.

- chẳng lẽ bị Từ Quang kiếm thôn phệ, cũng trừ khả năng đó ra cũng không còn cách nghĩ khác.

Triệu Thiên suy nghĩ cũng bình tĩnh nhìn lấy trong tay yêu hạch màu xanh liền quyết định.

- trước luyện hóa rồi tính sau, bạo hùng tinh có sức mạnh ngang với hậu thiên lục trọng võ giả đi.

hắn liền ngồi xuống ngưng thần tĩnh khí Hỗn Độn Thôn Thiên pháp vận chuyển yêu hạch trong tay hắn bắt đầu bị thôn phệ, Triệu Thiên cảm nhận được một tia yêu khí của bạo hùng tinh.

luồng yêu khí ấy bạo động trong thể nội hắn, hắn cố gắng chống chịu, trong cơ thể hắn Từ kiếm phát uy liền đem luồng yêu khí triệt tiêu hóa, ngay sau đó là tinh hoa trong yêu hạch bị hắn thôn phệ dần chuyển hóa thành chân nguyên.

chân nguyên trong đan điền như sóng vỗ đang cố tìm cách phá hủy bức tường vô hình ấy.

thất bại..... thất bại

lại một lần nữa xung kích thất bại nhưng Triệu Thiên không từ bỏ:" đáng ghét nhất định phá cho ta"

- ầm..... thành công.

qua mấy canh giờ, trải qua mấy lần thất bại nhưng hắn cuối cùng không từ bỏ, bình cảnh bị sóng lớn chân nguyên xung phá không chịu đựng được cuối cùng sụp đổ, hắn đặt đến hậu thiên ngũ trọng trung kỳ thì dừng lại, Triệu Thiên thở ra một ngụm trọc khí trên mặt vui mừng.

- hahaha, hậu thiên ngũ trọng ta cuối cùng cũng đột phá, lần này tộc hội ta Triệu Thiên nhất định sẽ trả lại hết cho các ngươi.

ầm.... rắc rắc

hắn nắm tay rồi tung ra một quyền vào thân cây cao to, cây ấy bị hắn một quyền nổ nát thân từng tiếng nứt vang lên sau đó là hóa thành từng mảnh.

- uy lực thật mạnh nếu giao đấu với Hòa hạch hổ nhất định có thể diệt nó nhanh chóng.

hắn cảm nhận chân nguyên dồi dào trong cơ thể trên mặt hiện lên sự hài lòng, hắn ngoại trừ chân nguyên dồi dào mà nhục thân cũng bước vào luyện cốt cảnh hai cái cộng lại cho dù là võ giả hậu thiên thất trọng cảnh tẩy tủy cũng có thể đối phó.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Vô tình gặp nhau

Triệu Thiên nhìn lấy xung quanh toàn là một mảnh đổ nát, lại nhìn bản thân quần áo toàn thân đều là máu cùng vết rách không khỏi nhớ tới vừa rồi giao chiến với yêu thú

- nơi này lại bị mình làm cho một mảnh hỗn độn, phải mau chóng ly khai nếu không có người phát hiện thì rất phiền phức.

hắn thu thập một chút đồ vật cùng thi thể hai con yêu thú sau ly khai, hắn một chuyến lịch lãm này đã đạt được so với dự tính còn muốn lớn hơn, chẳng những có thể kinh lịch chiến đấu mà còn đột phá tu vi, hắn còn muốn thử tham tiến vào sâu bên trong tìm kiếm một ít thảo dược.

dù sao tu luyện cũng tốn rất nhiều thời gian, nếu may mắn có thể tìm được được thảo giống như chu tinh quả cũng tốt nghĩ như thế hắn liền tiến lên.

-----

suru suru

ngay khi Triệu Thiên đi không được bao lâu có hai thân ảnh hắc y xuất hiện một người trong đó nhìn khung cảnh xung quanh nói.x

- kỳ lạ lúc trước ta nghe thấy ở có người giao chiến..... bây giờ lại không thấy

một tên khác cũng nhìn đến trên mặt đất những mảnh vỡ xa còn có thi thể của bạo hùng tinh trên mặt cười lạnh nói.

- xem ra chúng ta tới chậm hắn có thể rồi đi, người nhìn phía trước thi thể của bạo hùng tinh còn nữa xung quanh có những cây bị phá hủy chắc có thể là một hồi ác chiến, dấu vết cũng mới hắn chắc đi chưa xa

tên kia theo lời hắn nói nhìn đến phát hiện thi thể bạo hùng tinh hơn nữa đã bị người bỏ đầu liền nói.

- người nói đúng, xét theo tình huống bạo hùng tinh luôn ít xuất hiện tại đây, nó luôn xuất hiện ở những nơi được thảo có màu và mùi hương nồng, người nhìn còn có đầu của hòa hạch hổ cũng tại, chắc có thể là thứ quý giá chúng ta có muốn đuổi theo không.

tên hắc y nhân kia nhìn hắn trên mặt mang theo âm lạnh cười: " người quen chúng ta đến đây là thăm dò tình hình của các thế gia trong Thiên Tân Thành

sao"

- hắc, chuyện đó chúng ta làm sau cũng được, quan trọng hơn là có bảo vật mà không muốn thật sự là ngu ngốc.

tên đồng bạn nhìn hắc trào phúng, nhưng hắc trên mặt cũng hiện lên âm hiểm cười nhìn tên kia nói.

- người nói cũng phải nhiệm vụ lần này cũng không có gì quan trọng chúng ta có thể làm sau cũng được.

- như vậy chúng ta mau đuổi theo hắc có thể không đi xa.

hắc nói rồi từ trong người lấy ra một lọ thuốc, hắc vừa mở ra thì từ trong có một cỗ mùi vị khó chịu bay ra, qua một lúc từ trong rừng đi ra một con nhện rất giống chó yêu thú, hắc lại từ trong người lấy ra một viên thuốc cho nó ăn vào sau lại lấy một mảnh vải rách trên đất đưa cho nó ngửi.

- mau truy tìm chủ nhân của vật này

nó ngửi xong liền nhắm thẳng hướng lúc Triệu Thiên đi, hai tên kia cũng nhanh phi người đi theo nó.

Triệu Thiên lúc này đã đi đến một cái hồ nước nhìn rất trong xanh, hắc nhìn xung quanh không thấy ai lại nhìn bản thân hắc tự giễu nói:

- haiz, trên người toàn máu cùng bản may ở đây có một hồ nước xuống tắm một chút nếu không trở về thế nào cũng bị mẫu thân mắng một trận.

hắc liền cởi bỏ y phục tự thân nhảy xuống từng giọt nước bắn tung tóe lên, hắc trên người vết máu cũng liền theo nước mà trôi đi, da thịt hắc cũng bởi vì hấp thu nhiệt lực mà trở nên sạm đi không ít nhưng đôi lại nó trong rắn chắc hơn trước rất nhiều.

- thật thoải mái, nước hơi mát thật tuyệt

hắc hô lên một tiếng cả người nằm trên mặt nước ngược nhìn bầu trời trong xanh, nhìn trong rất trong lành và êm ái cả tâm hồn lẫn thể xác hắc như hòa vào thiên nhiên.

xào xạc

nhưng khi hắc đang cố tận hưởng thì từ xa truyền đến xì xào làm cho hắc rất tò mò hắc liền núp sau một ngọn đá lú đầu ra một chút nhìn thấy một màn làm hắc máu mũi đều muốn phun ra.

tại phía trước hắc không xa có một nữ nhân cũng đang tắm nàng tóc dài đen tuyền, thân thể trắng như bạch ngọc, hai quả đào bự trước ngực đưa làm cho hắc xúc động muốn xịt máu, nhưng chết người nhất là nàng nơi thánh địa có một hàng đèn nhưng che lấp, khe suối rãnh màu hồng nhạt nhìn trong rất mê người làm cho hắc nhìn đến không rời mắt.

khuôn mặt nàng bị che lại bởi một sa mỏng rất khó có thể nhìn thấy rõ được chân diện mục thực sự, nhưng nhiều đây cũng đủ làm Triệu Thiên nhìn đến ngây người, nhưng hắc mau chóng tỉnh táo.

- phải bình tĩnh, không được nhìn, không được nhìn.....,

hắc cố trấn tĩnh bản thân mình, một hồi hắc nhìn xung quanh cảm thấy kỳ quái.

- quái lạ như thế nào một nơi sơn lâm nguy hiểm như thế này lại có nữ nhân ở đây được, hơn nữa lúc mình ở đây đâu có thấy ai khác ngoài mình đâu.

hắc lại một lần nữa nhìn lại phía trước đang tắm nữ nhân, nhưng lần này hắc không giống như trước mà là cảm thấy kì lạ, hắc muốn nhìn xem nàng tu vi như thế nào, nhưng chưa kịp thì một tiếng

xoạt

- ai?

nữ nhân này nghe được tiếng xoạt liền nhanh chóng cầm lấy y phục che lại nhìn phí tảng đá Triệu Thiên đang núp kêu lên trong thanh âm rất lạnh lẽo như muốn giết người.

- không xong bị phát hiện, nếu để nàng ấy biết mình nhìn lên thì chết chắc.

hắc trong lòng nhảy dựng lên, muốn đem y phục mặt vào nhưng là nó lại nằm trên bờ hắc không cách nào lấy được.

- xong, nếu mình lên tiếng thì bị cô nương ấy hiểu lầm, mình thanh danh cũng chẳng tốt hủy cũng có sau.

nữ nhân kia mặt vào y phục lại không nghe thấy hắc trả lời liền một lần nữa lạnh giọng nói ra.

- nếu người không ra thì đừng trách ta buộc người ra.

Triệu Thiên nghe xong liền biết nàng muốn động thủ liền lên tiếng nói;

- vị cô nương này nếu không phiền cô có thể quay mặt chỗ khác để ta có thể thay y phục được không nó đang nằm trên bờ mà ta đang dưới nước.

nữ nhân kia nghe hắn nói sắc mặt liền lạnh như khói ban lạnh giọng nói với hắn:

- hừ, ngươi cho là ta không biết ý đồ ngươi sao?, muốn ta quay mặt đi rồi trốn sao?

Triệu Thiên nghe nàng nói vậy liền biết nàng không tin lời mình nói, hắn vội lên tiếng biện minh.

- ta hứa với cô nương ta sẽ không trốn.

nàng nghe hắn nói vậy liền bán tín, nàng trước giờ thân thể có cho ai nhìn nhưng không ngờ hôm nay lại bị người khác lén nhìn làm sao nàng có thể bỏ qua.

- hừ, ngươi nghĩ ta sẽ tin ngươi sao?

"đáng ghét, nếu đã như vậy cô cùng đừng trách ta" hắn thật lòng nói mà nàng không tin, hắn liền tức giận từ trong nước trần truồng đi lên.

- á... ngươi..... ngươi.

nàng cũng không ngờ Triệu Thiên lại bạo như vậy liền thân thể trần đi lên trước mặt nàng lấy y phục, nàng mặt không khỏi đỏ lên hơn nữa còn vô cùng tức giận nhanh quay người sang chỗ khác không dám nhìn.

Triệu Thiên cũng mặt kệ nàng, mà cầm lấy y phục mặt vào, hắn lúc trước đã nói, mà nàng không tin hắn cũng hết cách đành phải làm như vậy.

xoạt xoạt.

tiếng hắn mặt lấy y phục truyền đến tai nàng làm nàng càng thêm tức giận, đây là lần đầu tiên nàng gặp một người như hắn cứ như thể trần như nhộng đứng trước mặt một nữ nhi mà mặt lấy y phục.

này cũng không trách Triệu Thiên được hắn cũng là bất đắc dĩ mới làm như vậy, hắn mặc vào rồi nhìn nàng nói.

- cô nương có thể quay người lại được rồi.

nữ nhân này vận một màu bạch y phối hợp với dáng người của nàng nhìn rất đẹp hơn nữa khí chất tỏa ra từ người nàng để người ta cảm giác như tiên nữ xa không chạm tới, nàng ánh mắt lạnh lùng nhìn Triệu Thiên.

- ngươi nhìn thấy những gì?

Triệu Thiên nghe nàng hỏi nếu hắn nói ra đã thấy hết thì không xong với nàng ta, liền một mặt giả bộ thành thật nói với nàng.

- tại hạ không nhìn thấy gì cả lúc ta đang ngắm bầu trời thì nghe thấy thấy tiếng đục nước sau liền nghe cô hét lên, vì vậy ta mới đi ra, tại hạ có thể thề với trời những lời tại hạ nói là thật

nàng nhìn Triệu Thiên một bộ thành thật, nàng không khỏi nghi ngờ ánh mắt lạnh lùng làm cho hắn run mình, nàng một giọng lạnh nói

- ngươi nghĩ ta sẽ tin sao? dám nhìn lên ta còn biện minh.

nàng dứt lời trong tay trường kiếm rút ra nhắm thẳng Triệu Thiên đánh tới, Triệu Thiên không ngờ nàng lại tấn công mình ý niệm vừa động tứ kiếm ra.

ầm...ầm

Triệu Thiên bị nàng một kiếm đẩy lùi, miệng còn chảy ra máu kinh ngạc nhìn bạch y nữ nhân.

- hậu thiên bát trọng

nhìn nữ nhân này cũng 15-16 nhưng tu vi lại cao như vậy cho dù là thiên tài của các thế gia cũng không có như nàng nhỏ tuổi như vậy, làm sao mà hắn không kinh ngạc, nhưng ngạc nhiên hơn không chỉ có hắn mà nàng cũng ngạc nhiên.

- hậu thiên ngũ trọng, hắn vậy mà đỡ được một kiếm của mình, thiên tài trong Thiên Tân thành này mình đều biết nhưng hắn là ai

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Liên Thủ Đối Dịch

Triệu Thiên lau máu trên miệng mình nhìn nàng đang thông dong đứng dò xét mình liền nói

- cô nương ta thực sự không có nhìn lên cô.

"ừ, đám nam nhân các ngươi không có thứ gì tốt cả, có gan làm không có gan chịu, ngươi nghĩ ta sẽ tin ngươi nói thật sa? xem kiếm!": nàng nói rồi hét lên vung kiếm tấn công Triệu Thiên không cho hắn cơ hội giải thích.

- nữ nhân này....

hắn cũng không có cơ hội giải thích thì thấy nàng đã tiến gần đến mình, trong tay từ kiếm bắt đầu thi triển, hai bên giao kiếm với nhau nhưng do sự chênh lệch về tu vi Triệu Thiên luôn ở hạ phong nhưng nữ nhân này không có ý giết hắn hai bên giao phong với nhau.

bạch y nữ nhân cùng hắn thi triển chiêu thức cùng hắn giao phong càng ngày càng kinh ngạc, những chiêu thức của nàng vậy mà bị hắn cản phá tuy nhìn hắn ở hạ phong nhưng cũng khó đánh bại hắn trừ khi nàng tung ra hết thực lực mới có thể nhất chiêu đánh bại hắn, nhưng làm thế có thể giết hắn.

- nữ nhân này thế mà vẫn chưa vận dụng hết toàn lực, nếu làm thế có thể mình sẽ dễ dàng bị nàng đánh bại.

hắn lúc này chân nguyên lực không ngừng sôi trào giúp hắn đối kháng với kiếm chiêu của nàng, hai người giao chiến toàn là kiếm chiêu cùng so thân pháp với nhau.

âm

nhưng khi hai người đang giao chiến thì từ đâu ra xuất hiện một ánh thủ, biến cố bất ngờ làm hai người lui về sau, bạch y nữ tử mặt trên nên lạnh đi nhìn xung quanh cảnh giác, Triệu Thiên nhìn xung quanh không cảm nhận được liên quát:

- là ai?

hắn vừa dứt lời từ trong rừng đi ra hai đạo hắc ảnh, hai người này nhìn thấy hai người Triệu Thiên cười lên:

-hahaha, không ngờ tới các ngươi còn có thể tránh né một chương vừa rồi.

bạch y nhân nhìn hai người bọn họ trong tay trường kiếm nắm chặt, một tên hắc y nhìn nàng dò xét từ trên xuống dưới liền cười nói.

- hahaha, tiểu cô nương đừng nóng có gì chúng ta từ từ bàn luận sau, đáng người cũng rất tốt xem ra là một mỹ nhân a.

hắn bị ồ cười nhìn lấy nàng như sói đói, bạch y nhân sắc mặt càng thêm băng lãnh, Triệu Thiên nhìn bọn họ hai người tu vi đều cao liền hỏi.

- không biết hai vị là ai, ta sao lại đánh lên chúng ta.

"đánh lên, hahaha, ta chỉ thấy hai người các ngươi giao chiến nhằm chán chó nên phụ trợ một chút cho thú vị sao có thể gọi là đánh lên.": tên hắc y nhân kia nhìn Triệu Thiên Khinh thường cười nói.

bạch y nhân nhìn hai người hắc y nhân dò xét một lần lại hướng Triệu Thiên nhắc nhở;

- ngươi cẩn thận hai người bọn họ là người của thiên sát đường.

Triệu Thiên nghe bạch y nhân nói liền giật mình nhìn lấy hai người hắc y nhân, trên người bọn họ có một tấm bài thân phận.

- Thiên Sát đường

hai hắc y nhân cũng không ngờ mình thân phận như thế bị một tiểu nữ nhân nhìn ra, trong mắt lóe lên quang mang muốn giết người diệt khẩu, bọn họ tới đây làm nhiệm vụ thân phận không thể tiết lộ nếu có người biết giết. liền nói

- ngươi biết chúng ta.

bạch y nhân cảnh giác nhìn hai người trong tay trường kiếm sẵn sàng xuất kích:" thiên sát đường người làm việc chỉ nhận tiền không nhận chủ bọn họ tổng bộ thập phần bí mật, người nắm giữ Thiên Sát đường là một tiên thiên ngũ trọng....."

Trong Thiên Tân thành nghe tới thiên sát đường ai cũng biết và sợ hãi mọi khi nghe đến bọn họ, nghe nói bọn họ tổng có ngũ đại đường chủ thực lực vô cùng mạnh, thuộc hạ, đệ tử có hơn mấy ngàn người.

bọn chúng tổng bộ không một ai biết rõ, nhiệm vụ của bọn họ là ám sát giết người, không phân biệt tốt xấu, bọn họ chỉ nhận tiền không nhận chủ, không hỏi lý do, mấy năm nay không biết bao nhiêu người chết trong tay bọn chúng.

thành chủ Thiên Tân thành cùng ra chỉ thị các thế gia hợp lực tiêu diệt chúng nhưng lại không thể nào tiêu diệt tận gốc bọn họ, chúng cứ như măng mọc

thành viên chiêu nạp ngày càng nhiều, bọn họ tu vi cũng cao.

phụ thân Triệu Thiên trong một lần làm nhiệm vụ bị bọn họ tập kích làm cho hắn trọng thương càng làm cho tu vi suy giảm, nếu không nhờ có cơ duyên của Triệu Thiên thì bây giờ Triệu Thiên Hùng cũng không thể khôi phục.

nghe đến ba chữ Thiên Sát đường Triệu Thiên Trong mắt lóe ra quang mang trong tay tử kiếm cũng cảm nhận được hắc sát ý, hai người hắc y nhân nhìn bọn họ hai người âm lãnh nói:

- xem ra ngươi biết rất nhiều, người biết thân phận chúng ta đều có một con đường là chết, hắc sát ngươi giết tiểu tử này còn ta sẽ đối phó với tiểu mỹ nhân này.

bạch y nhân nghe bọn họ nói muốn giết chính mình trong lòng sát ý cùng lửa giận lúc trước bị Triệu Thiên làm cho không chỗ phát tiết bây giờ lại có thể nâng nhìn qua Triệu Thiên nhắc nhở:

- ngươi cẩn thận

- hahaha, lo cho hắn sao? yên tâm ta sẽ cho nàng sung sướng sau đó sẽ tới hắn.

hắc y nhân nhìn bạch y nhân ánh mắt thêm muốn không che dấu vô sỉ nói ra, nàng nghe đến sắc mặt lạnh dần trong tay trường kiếm vung lên chân nguyên trong cơ thể sôi trào đánh về phía hắn.

tên còn lại là hắc sát nhìn lấy Triệu Thiên cười lạnh cùng khinh thường:" một tên ngu trọng còn con muốn cùng ta giao đấu thật nực cười nhưng hắn cũng đã nói là giết ngươi, vậy ngươi muốn tự sát hay ta giết ngươi?"

" ngươi không có cơ hội giết ta, hôm nay là tử kỳ của ngươi, yên tâm cả thiên sát đường sớm thôi cũng sẽ theo ngươi bầu bạn". Triệu Thiên trên thân chân nguyên lực phát động ánh mắt lạnh đi.

" tử kỳ của ta, thật ngông cuồng vậy để ta tiễn ngươi": hắn nắm lấy cây thương hậu thiên thất trọng tu vi kích phát hắn hét lên.

phương họa kích

thương kích của hắn vận dụng chia thành nhiều đạo thương kích lực sát thương lại lớn một kích này cho dù là người ngang cảnh giới với hắn đều bị trọng thương huống chi là Triệu Thiên hướng về Triệu Thiên

Truy vân kiếm thức "liệt vân"

Triệu Thiên sử xuất truy vân kiếm kiếm cứng thành mấy đạo tàn ảnh cùng thương kích của hắc sát giao phong.

ầm....ầm

hắc sát cùng Triệu Thiên người người đều bị chấn lui về sau, phía xa đang giao chiến hắc y tên là bạch sát cũng đang chật vật với bạch y nhân, bạch y nhân cũng nhìn thấy Triệu thiên chiến đấu cũng không khỏi giật mình.

lúc đấu với nàng hắn không có như đấu với hắc sát, lúc ấy hắn cũng chật vật với mình nhưng lúc này hắn lại đẩy lùi cao thủ hậu thiên thất trọng hơn nữa còn ở là tiên phong.

hắc sát cũng kinh hoàng hắn giao chiến với Triệu Thiên mới có thể cảm nhận được thực lực của hắn, người như Triệu Thiên nếu giữ lại sẽ nguy cho thiên sát đường hắn, nắm lấy thương kích hắn phi người tung kích.

thiên ung loạn vũ kích

Triệu Thiên nhìn thương kích như mưa rơi từ trên hướng về hắn chân nguyên lực trong cơ thể lưu động Tử Quan kiếm trong tay run lên.

tụ ảnh tàn kiếm.

hai người giao phong liên tục, hắc sát muốn một kích giết Triệu Thiên nhưng lại bị Triệu Thiên liên tục phá đi hai người vận dụng thân pháp cùng vũ kỹ liên tục giao chiến với nhau.

bạch sát cùng bạch y nhân giao chiến hắn bị nàng bức liên tục sử dụng tuyệt chiêu cũng chỉ đẩy lùi nàng, phải biết hắn tu vi bát trọng hậu thiên nhưng lại yếu thế dưới nàng.

Hoa vũ kiếm

bạch y nhân thân hình uyển chuyển kiếm trong tay như những cánh hoa vô cùng nhẹ nhàng nhưng đằng sau sự nhẹ nhàng là một sức mạnh hung tàn.

- đáng ghét, cốt nguyên thủ

tay của hắn bốc lên khí màu đen dần chuyển hóa thành ảnh thủ chặn kiếm của nàng, cốt nguyên thủ của hắn được luyện không khác binh khí là mấy, thậm

chỉ còn mạnh hơn.

âm

tuy cốt nguyên thủ mạnh nhưng so với kiếm của bạch y nhân còn kém liền bị phá, hấn thân cũng bị dính một kiếm.

lúc này phía Triệu Thiên cùng Hắc sát giao đấu, hấn bị Triệu Thiên liên tục đẩy lùi trên người cũng có vài vết thương, Triệu Thiên cũng như vậy nhưng hấn chiến ý lại rất mạnh, hắc sát nhìn lấy đồng bạn mình cũng bị thương liền tức giận.

phá thiên thương.

hấn chân nguyên lực vận dụng hết tất cả vào chiêu này đây cũng là chiêu mạnh nhất của hấn.

Triệu Thiên biết hấn muốn liều cùng hấn cũng vận dụng chân nguyên lực còn lại vào một chiêu kiếm.

lãng vân truy kích

âm...âm

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Triệu Gia Tộc Hội (1)

rắc..... rắc

những tiếng đứt gãy trong làn khói mù mịt làm cho hai người đang giao chiến bạch y nhân cùng bạch sát dừng lại im lặng quan sát tình huống bên trong.

lúc vừa rồi Triệu Thiên công kích cùng hắc sát công kích làm chấn động xung quanh cây cối đều bị uy lực vụ nổ phá hủy khói bụi nguy ngập không thấy rõ tình trạng bên trong, một làn gió thổi qua làm cho khói bụi cuốn theo để lộ ra bên trong tràng cảnh làm cho hai người bạch y nhân chấn kinh.

bên trong Triệu Thiên khoe môi chảy máu y phục trên người rách một nửa, cơ thể hấn có vài vết thương thấy rõ cả thịt bên trong đứng nhìn phía trước hắc sát trong tay cầm thương kích đã rạn nứt trên mặt còn mang theo hoảng sợ và không thể tin được trợn mắt nhìn Triệu Thiên.

- không...thể...nào ta lại bại bởi...người.

hấn nói hết câu thì một vết dài từ đầu hấn chạy dọc tới thân, sau đó cả người sụp đổ thân tách làm hai đến khi chết hấn còn không thể tin được mình bị hậu thiên ngũ trọng sát hại hai mắt trợn ngược chết không nhắm mắt.

phía xa bạch sát nhìn thấy một màn như thế cũng không che dấu sợ hãi, hấn biết rất rõ thực lực của hắc sát như thế nào nhưng không thể ngờ hấn lại bị giết như vậy, hấn nhìn Triệu Thiên bị trọng thương trong lòng nổi sát cơ.

- tiểu tử này không thể lưu lại được hấn rất nguy hiểm.

hấn liền tung người ra một chưởng hướng Triệu Thiên đánh tới, hấn muốn giết Triệu Thiên bây giờ nếu không sau này khó đối phó, bạch y nhân cũng bị Triệu Thiên một màn này chấn kinh nàng cũng không ngờ hấn có thể giết được hậu thiên thất trọng võ giả hơn hấn hai tiểu cảnh giới chiến lực như thế lần đầu nàng chứng kiến.

Thiên tân thành rất nhiều gia tộc đệ tử thiên tài nhưng người như Triệu Thiên có thể vượt cấp khiêu chiến rất hiếm thấy, lúc này bạch sát ra tay muốn giết Triệu Thiên làm nàng tỉnh lại sau đó vùng kiếm ngăn hấn.

diệt hoa kiếm pháp.

chưởng pháp của bạch sát nhanh bị nàng phá giải, kiếm khí vẫn còn tấn công hấn bạch sát tránh né không được.

-aaaa.... tay ta

hấn bị trúng một kiếm của nàng phé mất cánh tay, hấn đau đớn kêu lên, bạch y nhân liền thuận thế muốn kích sát hấn nhưng không ngờ tên bạch sát từ trong người lấy ra một quả cầu chọi về phía hai người bọn họ, Triệu Thiên thấy vậy hét lên.

- coi chừng.

âm...âm

quả cầu nổ ra thành một làn khói đen chặn lại hai người bọn họ, bạch y nhân trong tay trường kiếm bỏ ra một kiếm làn khói mau chóng tách ra nhưng không thấy bạch sát chỉ thấy vết máu, bọn họ nhìn xung quanh nhưng không thấy.

- các ngươi đợi, Thiên Sát đường bọn ta nhất định sẽ không bỏ qua, thu chặt một tay sau này ta sẽ trả, hahahaha.

từ trong rừng truyền ra tiếng nói của hắn, hôm nay bọn hắn làm nhiệm vụ nhưng không ngờ lại bị hai người Triệu Thiên cùng bạch y nhân chặt đứt một cánh tay, hắn làm sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy.

- hừ! lại để cho hắn thoát.

bạch y nhân nhìn xung quanh tìm kiếm thân ảnh của hắn nhưng thất bại, hắn đã trốn thoát nàng cũng không muốn truy, nàng nhìn lại Triệu Thiên bị thương nặng liền hỏi:

- ngươi không sao chứ?

Triệu Thiên nghe nàng hỏi như thế nhìn lại bản thân trên người vết thương cả người hơi mệt mỏi liền nói:

- không sao, nghỉ ngơi một lát là khỏe.

bạch y nhân nhìn hắn khí tức suy yếu từ trong người lấy ra một lọ thuốc đưa cho hắn nói:

- người ăn vào đi nó có thể chữa lành những vết thương của ngươi mau chóng.

Triệu Thiên nhìn lọ thuốc trên tay của nàng chần chờ một lát rồi cầm lấy hướng nàng:

- đa tạ cô nương.

hắn nói rồi mở lọ thuốc ra một mùi hương dễ chịu xông vào mũi làm cho hắn kinh ngạc tuy chưa học về luyện đan nhưng nghe người khác nói đan dược có mùi thơm là loại quý giá rất đặc biệt là đan dược trị thương.

hắn cũng không suy nghĩ nhiều liền đổ ra một viên nuốt vào trong bụng, một cỗ dược lực mát mẽ dễ chịu từ đan điền lan tỏa ra khắp cơ thể, những vết thương trên người của hắn cũng mau chóng lành lại.

qua một hồi lâu hắn trên người vết thương khôi phục lại hết chân nguyên tổn hao cũng dần khôi phục, hắn nhìn thân thể mình một chút rồi đối với bạch y nhân cảm kích.

- lần này ta nợ cô nương ân tình lần sau có cơ hội nhất định sẽ đền đáp.

bạch y nhân trên mặt đeo sa mỏng vẫn lạnh nhạt nhìn hắn, lúc đầu nàng đối với hắn là muốn giết hắn nhưng trải qua lần này nàng lại không nghĩ như vậy, thấy hắn cảm kích mình nàng liền nói.

- không cần khách khí, ta chỉ giúp ngươi một tay mà thôi, sắc trời cũng sắp tối rồi ta đi trước, có duyên sẽ gặp.

nàng nói rồi liền tung người rời đi Triệu Thiên nhìn theo bóng lưng nàng sau lúc đầu, hắn lại nhìn thi thể của hắc sát, đang dần khô héo đi Từ kiếm trong tay hắn đang hấp thu lấy tinh hoa của hắc sát.

- thứ tốt không thể bỏ lỡ mau chóng luyện hóa có thể giúp mình tấn thăng lực trọng cảnh như thế bớt đi một phần khổ cực.

Từ kiếm hấp thu xong hết liền một nửa sẽ truyền cho hắn, hắn nhanh nhân cơ hội này nâng cao tu vi chuẩn bị tộc hội sắp đến, hắn hôm nay lịch luyện thu hoạch cũng nhiều, từ trên người hắc sát thu được một lọ đan dược.

hơn vài giờ trôi qua Triệu Thiên cũng từ trong tu luyện tỉnh lại cảm nhận chân nguyên trong cơ thể tự cười.

- hấp thu tinh một nửa tu vi của hắn cũng chỉ giúp mình đề thăng đến hậu thiên ngũ trọng hậu kỳ chỉ kém một bước là bước vào lục trọng, mà thôi tu luyện không thể gấp nhiều đây đã đủ không nên tham lam, sắc trời cũng tối mau chóng trở về thôi.

đêm tối trong một căn phòng một nữ nhân vận bạch y ngồi nhìn đối diện mình hai người một trung niên nhân cùng một mỹ phụ, trung niên nhân nghe bạch y thiếu nữ nói chuyện sắc mặt ngưng trọng sau đó là nghỉ ngơi:

- nữ nhi lời ngươi nói là thật sao?

bạch y thiếu nữ này chính là người mà lúc trước cùng Triệu Thiên chiến đấu trong rừng, lúc nàng về liền đem chuyện xảy ra trong rừng kể lại, còn trung niên nhân cùng mỹ phụ này là phụ thân cùng mẫu thân nàng, nghe phụ thân hỏi nàng khẳng định.

- vâng, ta còn cùng một cái tên là bạch sát giao thủ, chặt đứt hắn một tay nhưng hắn lại chạy thoát, ban đầu bọn chúng nói cái gì nhiệm vụ ta cũng không

rõ nữa.

trung niên nhân nghe vậy liền rơi vào trầm tư thật lâu sau nhìn nữ nhi cùng phu nhân mình cùng với bạch y thiếu nữ.

- xem ra bọn chúng muốn làm chuyện gì đó liên quan đến Thiên Tân thành, chúng ta cần phải đề cao cảnh giác bảo cho các gia tộc khác phòng hờ.

một bên mỹ phụ nhìn phu quân mình một chút, nhìn nàng khoảng ba mươi mấy tuổi nhưng nhìn lại cùng bạch y thiếu nữ như tỷ muội mà không phải mẹ, con với nhau.

- có khi nào chúng muốn ra tay với Triệu gia không, vì lần trước Triệu Thiên Hùng đã giết một đường chủ của họ còn đánh trọng thương một tiên thiên cảnh, từ đó tới nói có thể chúng muốn ra tay với Triệu gia.

trung niên nhân nghe phu nhân mình nói cũng có lý, bọn thiên sát đường cùng Triệu gia có mối thù với nhau mấy năm nay Triệu gia người luôn truy tìm hang ổ bọn chúng.

- ừm, nàng nói cũng có lý, nếu thật như vậy chúng ta cũng không ngồi yên, hơn nữa ta cùng Thiên Hùng là huynh đệ với nhau hẳn luôn giúp đỡ ta lúc nguy hiểm làm sao ta có thể ngồi yên được.

- à phải hình như nữ nhi có nhắc đến một tiểu tử hậu thiên ngũ trọng giết được một tên thất trọng, chuyện này thật không?

bạch y thiếu nữ thấy phụ thân mình không tin liền nói: "chính mắt ta nhìn thấy làm sao giả được, tên kia bị hắn che lấp đôi trước khi chết trên mặt còn không thể tin được mà hắn trên người cũng liên bị thương nhưng lại không sao"

trung niên cùng mỹ phụ nghe vậy hai người nhìn nhau vẻ cũng không thể tin, trung niên nhân liền hỏi.

- theo ta biết trong Thiên Tân thành không có người nào như con nói có thể vượt hai cấp chiến đấu, cho dù là ta cũng chỉ có thể đánh ngang với người trên ta một tiểu cảnh giới mà thôi.

"ban đầu con cùng hắn giao chiến hẳn đỡ được một kiếm, đấu với con thì hắn luôn ở hạ phong nhưng khi đấu với hắc sát hắn lại hoàn toàn khác, nếu như suy nghĩ của con là đúng thì hẳn có thể đánh ngang với hậu thiên bát trọng cảnh."hàng nghĩ đến trận chiến của mình với Triệu Thiên nói ra cho hai người bọn họ nghe.

phu phụ hai người nghe thấy vậy cũng chấn kinh nếu vừa rồi có thể vượt hai tiểu cảnh giới chiến đấu bọn họ chỉ kinh ngạc nhưng nghe nữ nhi mình nói như vậy bọn họ liền chấn kinh.

--

thời gian cũng mau trôi qua đã hơn năm ngày từ khi hắn lịch lãm trở về, hôm nay mọi người trong Triệu gia đều đặc biệt sôi trào, không khí trở nên hưng khởi hơn, mấy năm mới một lần Triệu gia tộc hội nơi quy tụ các chi thứ trong gia tộc lại với nhau, và là ngày đặc biệt quan trọng đối với đệ tử truyện gia.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Triệu Gia Tộc Hội (2)

hồ....

qua một đêm tu luyện Triệu Thiên hẳn cũng tỉnh trong miệng thở ra một ngụm trọc khí, cảm thụ chân nguyên lực dồi dào trong đan điền khí hải

- chỉ kém một bước nữa là có thể đột phá lục trọng tẩy tẩy

hắn đang ngẫm nghĩ tìm cách đột phá thì một tiếng kêu từ ngoài phòng hắn vang lên.

- ca ca, huynh mau chuẩn bị, phụ thân cùng mẫu thân đang đợi.

"muội đợi một lát ta ra ngay": Triệu Thiên hướng bên ngoài nói, sau nhanh thay đổi một thân y phục qua một hồi hắn đi ra nhìn thấy muội muội mình Triệu Như Hương một thân hồng sắc y phục kết hợp với dung mạo xinh đẹp của nàng nhìn rất động nhân.

Triệu Như Hương thấy hắn nhìn mình trong lòng vui mừng sau đó cười nhìn hắn.

- thấy sao? hợp với muội không?

Triệu Thiên nhìn nàng như con bướm nhỏ xoay người một vòng cười nhìn mình trong rất đáng yêu, hắn đưa tay sờ đầu nàng cười nói:

- ừm, muối mặt nó rất hợp nhìn càng thêm xinh đẹp không biết bao nhiêu người bị muối cuốn hút đây, nghĩ đến làm ta khó chịu a.

Triệu Như Hương được hấn khen trong lòng cảm thấy rất vui, đợi nghe hấn nói câu sau mặt nàng đỏ lên, nhìn hấn hờn dỗi.

- hừ! người ta mới không như vậy, huynh thật đáng giận muối mặt kệ huynh.

Triệu Thiên nhìn nàng tức giận liền dỗ ngọt nàng, hai người nô đùa một hồi liền cùng nhau rời đi, khi ra ngoài đã thấy Triệu Thiên Hùng cùng Lâm Quân Nghi đang chờ bọn họ.

Triệu Thiên Hùng hôm nay tu vi đã hoàn toàn khôi phục trên người tản mát ra một cỗ khí tức uy nghiêm, những ngày này hấn đều nhờ luyện hóa cây nhân sâm mà Triệu Thiên Long đưa cho nên tu vi mau chóng khôi phục.

Lâm Quân Nghi mặc y phục hồng nhạt giống như Triệu Như Hương nhìn nàng trong rất trẻ, đẹp, nguyên nhân cũng vì Triệu Thiên Hùng hồi phục làm cho nàng tâm tình rất tốt, lúc trước vì bệnh tình của hấn nàng thì tiêu tụy đi, nhưng từ khi hấn khỏi bệnh nàng liền so với trước vui hơn.

đối với nàng có thể nhìn thấy phu quân mình hồi phục lại bộ dáng oai hùng ngày xưa cùng con cái của mình không bị người khác bức hiếp làm nàng cảm thấy rất mãn nguyện.

- phụ thân, mẫu thân đã để các người chờ lâu.

Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương ra tới liền hướng hai người họ kính thưa, Triệu Như Hương một bên đi tới nắm lấy cánh tay mẫu thân mình cười nói, Triệu Thiên Hùng nhìn hấn huyết khí dần trào lên gật đầu cười nói.

- các người đã tới thì đi thôi tộc hội cũng gần đến giờ rồi.

gia đình bốn người bọn họ cùng nhau đi, trên đường đi Triệu Thiên nhìn thấy xung quanh rất nhiều người đang miệt mài luyện võ, nhìn rất sôi trào và náo nhiệt.

trên đường đi có rất nhiều người nhìn bốn người Triệu Thiên xì xào đặc biệt là khi nhìn thấy Triệu Như Hương như thế xinh đẹp đều nhìn đến ngây người, có người chỉ bọn họ nói.

- kia không phải Như Hương tiểu thư sao? thật xinh đẹp không hổ là tam đại mỹ nhân Thiên Tân thành.

- xuy, chớ nói lớn, không thấy bên người nàng là ai sao?

có người nhìn thấy thấy Triệu Thiên đi cùng trên mặt khinh thường thấp giọng nói.

- không phải Triệu Thiên sao, có gì phải sợ hấn.

- ý ta không phải nói hấn mà là phụ thân bọn họ tam gia chúng ta, nghe nói ngài ấy bị người đánh trọng thương, ít khi xuất hiện.

- nhìn Triệu Thiên đi chung, có thể lần này hấn sẽ tham gia tộc hội đi.

- tộc hội cách mấy năm mới tổ chức một lần, tất cả thành viên đệ tử trẻ tuổi trong tộc đều phải tham gia, hấn cũng không ngoại trừ.

- hừ! dựa vào hấn tu vi hậu thiên nhất trọng cũng tham gia, nhất định sẽ thua rất thê thảm.

một người trong đó còn lớn tiếng nói, trên mặt không che khỏi khinh thường hấn, Triệu Như Hương nghe được bọn họ nói Triệu Thiên như vậy liền tức giận.

- những tên này thật đáng giận.

Triệu Thiên thấy nàng tức giận như thế liền nói:" muối hà tất phải tức giận, miệng là của bọn họ, cũng chỉ là lời nói mà thôi không cần phải cùng họ chấp nhất".

Triệu Như Hương nghe hấn nói vậy liền thôi, Triệu Thiên Hùng nhìn Triệu Thiên âm thầm tán thưởng.

- thiên nhi nói rất đúng, lời người khác nói chỉ là hoang ngôn, thực lực lên nói mới là đạo lý, muốn thành cường giả phải có tâm kiên định.

Triệu Thiên nghe Triệu Thiên Hùng nói trong lòng hấn cũng hiểu được, những lời mà bọn họ nói hấn nghe cũng rất nhiều nhưng hấn không để tâm đến bản thân cố gắng dùng thực lực chứng minh mới là đạo.

một lúc sau bốn người bọn họ đi đến khu võ trảng nơi đây vô cùng rộng lớn trong sân đã có mặt rất nhiều người phía dưới là hai cái sân đấu rộng lớn, phía trên là một dãy ghế ngồi.

tộc hội hàng năm đều đến đây tổ chức, những người tham dự đều ngồi vào ghế của mình còn những người thi đấu sẽ được đưa vào sân. bởi vậy có thể nhìn thấy rất nhiều người đến dự, ngoài người trong tộc còn có những chi thứ của Triệu gia tham gia.

tộc hội diễn ra cách mấy năm một lần nên tổ chức vô cùng trọng đại, đây là dịp trở tài của những thế hệ trẻ trong tộc, cho dù là bận việc hay người từ các chi thứ đều phải vào ngày này tụ họp trong nội tộc.

- ồ, là lão tam sao?

Triệu Thiên Hùng bọn người đang tìm chỗ ngồi thì từ xa có thanh âm làm dẫn ánh mắt bọn họ nhìn lại, Triệu Bách Lâm nhìn thấy hấn về mặt vui mừng đi đến theo sau hấn là Triệu Minh hấn mặc y phục màu lục nhìn thấy Triệu Thiên liền cười lạnh, ánh mắt cao ngạo.

Triệu Thiên nhìn thấy hấn liền nhớ lại những nỗi nhục mà hấn mang lại nhưng mặt vẫn bất động thanh sắc, hấn lại nhìn thanh niên kẻ bên hấn gương mặt tuấn tú, khí thế ép người, thanh niên này là đại nhi Tử nhị bá Triệu Bách Lâm, Triệu Quân Trác.

Triệu Quân Trác nhìn lấy hấn trên mặt tỏ vẻ khinh thường, không để ai vào mắt cao ngạo không khác gì Triệu Minh, hấn nhìn Triệu Thiên cười lạnh.

- ồ, Thiên đệ ngươi cũng đến tham gia tộc hội sao?

Triệu Thiên nghe hấn lời nói có ý cũng liền thuận theo trả lời: "ừm, tộc hội năm nay yêu cầu tất cả người trẻ trong gia tộc tham gia, ta như thế nào không đi hơn nữa biết đâu gặp vận may giành thắng lợi cũng không thể nói"

Triệu Minh, Triệu Quân Trác nghe hấn nói mình may mắn giành chiến thắng liền cười lên:

- hahaha, thật tức cười người nhìn lại mình xem chỉ là Hậu Thiên nhị Trọng cũng muốn giành quán quân.

mọi người xung quanh nghe thấy lời Triệu Minh nói, một mặt không nhịn được nhìn Triệu Thiên cười, Triệu Quân Trác cười lạnh, khinh thường nhìn hấn nói.

- vậy ngươi muốn cẩn thận, trên sân đấu sẽ không có từ nương tay, nhưng ngươi có thể xin hàng bảo vệ mình, nếu may mắn gặp ta ngươi nên nhận thua là vừa nếu không ngươi sẽ thành phế nhân.

Triệu Quân Trác lời nói làm cho Triệu Thiên trong lòng dâng lên một tia hàn quang, nếu là lúc trước thì hấn không nói lời như vậy nhưng hấn hôm nay đã khác, hấn nhìn Triệu Quân Trác cười nói.

- đa tạ ngươi nhắc nhở ta sẽ chú ý. ta sẽ nhìn xem ai mới thực sự như lời ngươi nói.

hấn nói rồi liền quay người đi đến Triệu Như Hương bên cạnh để lại Triệu Quân Trác sắc mặt âm lãnh cực kỳ, hấn lúc này trong lòng muốn hung hăng phé đi Triệu Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nhất Quyền Bại Triệu Minh (1)

nhìn theo Triệu Thiên rồi đi Triệu Minh trong lòng vô cùng tức giận ánh mắt hiện lên nụ cười lạnh hướng Triệu Quân Trác nói.

- đại ca, tiểu tử này thật ngông cuồng không xem lời huynh nói, nhất định phải dạy cho hấn bài học thích đáng.

Triệu Quân Trác nhìn đệ đệ mình trong mắt ngạo độc: "dạy cho hấn bài học thì quá nhẹ, tốt nhất là phé bỏ hấn để hấn thực sự thành phế vật chân chính như vậy mới thú vị nhiều"

Triệu Minh nghe đại ca mình nói trong lòng không khỏi rung mình, hấn tuy ghét Triệu Thiên nhưng không đến nỗi nghi thâm độc như vậy, nhưng nghe như vậy hấn ngược lại thích thú.

- huynh nói rất đúng, ta từ lâu cũng đã không vừa mắt tiểu tử này phé bỏ hấn đi lại thoải mái hơn nhiều.

hai huynh đệ bọn họ trong lòng đối với Triệu Thiên ác ý vô cùng, một bên Triệu Thiên Hùng cùng Triệu Bách Lâm nói chuyện cũng không chú ý tình huống bên này, Triệu Bách Lâm tỏ vẻ quan tâm hỏi.

- Thiên Hùng, thật sự đã lâu không thấy, đệ hình như so với trước tốt hơn rất nhiều.

Triệu Thiên Hùng cũng cười nhìn hấn bình thản nói dù sao cũng là hai huynh đệ với nhau.

- ừm, may nhờ có đại ca giúp nên so với trước cũng tốt một chút, nhị ca dạo này cũng được chứ?

Triệu Bách Lâm về mặt hiền hòa nhìn Triệu Thiên hùng cười nói:" ta so với đệ thì bận hơn nhiều, phải lo các sự vụ trong gia tộc, mà không nói những này nhìn đệ tốt như vậy ta cũng vui, nếu đệ phụ thân biết được người đến người nhất định sẽ vui mừng cho coi."

tuy nói như vậy nhưng trong lòng hắn đối với Triệu Thiên Hùng căm hận không thôi, Triệu Thiên Hùng lúc cũng Trước mặt Triệu Vô Định coi trọng vì vậy hắn ghét Triệu Thiên Hùng.

- nhắc đến phụ thân những năm này thực có lỗi với người.

khi nhắc đến phụ thân hắn Triệu Vô Định trong lòng hắn cảm thấy thẹn, hắn những năm này vì bệnh tình mà không tiếp quản sự vụ trong tộc, cũng không lần nào gặp mặt Triệu Vô Định.

- gia chủ tới.

ngay hai người bọn họ nói chuyện thì một đạo âm thanh vang lên, mọi người nghe xong liền tách ra thành hai hàng nhường lối, một đoàn người đi tới người đi đầu là một lão nhân tóc hoa râm, khí thế vô cùng uy nghiêm.

người này là gia chủ Triệu gia Triệu Vô Định nhìn hắn khoảng chừng 50 - 60 ánh mắt vô cùng minh mẫn ai bị hắn nhìn đều cả người căng thẳng, trên người hắn khí tức huyền ảo chấn nhiếp tinh thần người.

trong đoàn người còn có Triệu Thiên Long hắn hôm nay mặc cẩm y, nét mặt nghiêm nghị không khác gì Triệu Vô Định, theo sau hắn còn có thất đại trưởng lão mỗi người đều uy phong lẫm lẫm mọi người khác cảm thấy nghẹt thở bọn họ tu vi không dưới Triệu Thiên Long.

Triệu Vô Định đi một đoạn liền thấy Triệu Thiên Hùng bọn người, nhất là khi hắn nhìn thấy Triệu Thiên Hùng trong lòng chua xót.

- đã bốn năm trôi qua, người mới đến gặp ta.

đối với hắn Triệu Thiên Hùng là đứa con hắn yêu thương nhất, nhưng từ khi hắn biết tin Triệu Thiên Hùng bị ám toán trong lòng lửa giận ngút trời có lần hắn muốn tìm diệt Thiên Sát đường nhưng bị mọi người ngăn cản, những năm này hắn luôn hao tâm tìm người chữa trị cho Triệu Thiên Hùng nhưng ai cũng bất lực, bốn năm qua cũng làm hắn già theo.

Triệu Thiên Hùng biết mình có lỗi với hắn cũng chỉ có thể nói lời xin lỗi.

- những năm qua thật xin lỗi người.

Triệu Thiên Long thấy hai người như vậy cũng tiến lên hướng Triệu Vô Định nói:" phụ thân, tam đệ cũng chỉ là không muốn chúng ta bận tâm nên hắn mới như vậy, hiện giờ cũng nên bắt đầu tộc hội có chuyện sau hãy nói"

"gia gia, người ta rất nhớ người, gia gia có nhớ ta không?": Triệu Như Hương trong thấy Triệu Vô Định liền hứng hờ nhảy vào lòng hắn, Triệu Vô Định rất nuông chiều nàng có cái gì tốt cũng cho nàng vì vậy nàng rất thích làm nũng hắn.

Triệu Vô Định nhìn nàng như con bướm nhỏ nhảy vào lòng mình tâm trạng liền vui, hắn vuốt đầu nàng yêu thương cười nói.

-cháu gái bảo bối của ta làm sao ta không nhớ, lâu lắm mới thấy con càng lớn càng xinh đẹp

hai ông cháu vui đùa, Triệu Thiên đứng một bên nhìn hắn cung kính nói:" gia gia người tốt"

Triệu Vô Định nhìn thấy hắn ánh mắt yêu thương cười nói:" hai phụ tử các ngươi đều giống nhau, mấy năm qua không gặp hôm nay trong cao lớn hơn trước rất nhiều, người hôm nay biểu hiện tốt gia gia có quà cho người"

Triệu Vô Định đối với Triệu Thiên cũng rất thương yêu tuy Triệu Thiên không phải cháu ruột hắn nhưng hắn cũng không xem Triệu Thiên như người ngoài mà đồng dạng cùng Triệu Như Hương đối đãi.

phụ tử Triệu Bách Lâm thấy vậy trong lòng đối với Triệu Thiên phụ tử càng thêm căm giận, trong lòng bọn họ muốn đối với phụ tử Triệu Thiên như cây gai cản đường cần phải diệt trừ.

- phụ thân không còn sớm nữa chúng ta mau bắt đầu tộc hội.

Triệu Thiên Long hướng nhìn đông đủ người tới dự liền hướng Triệu Vô Định nói, Triệu Vô Định nghe vậy gật đầu đoàn người bọn họ đi trên đài cao đã chuẩn bị sẵn dành cho các trưởng lão cùng gia chủ vị trí.

đi lên đài cao Triệu Vô Định đứng ra trước nhìn mọi người đã vào chỗ ngồi ổn định liền lên tiếng nói.

- 3 năm một lần diễn ra tộc hội, mỗi lần tộc ta đều có người tài trẻ tuổi xuất hiện, nhưng những năm gần đây chúng ta luôn bị chèn ép bởi các gia tộc khác, tộc hội lần này là để các người thể hiện ra bản lĩnh của mình, là đệ tử Triệu gia phải biết nỗ lực phấn, cố gắng phát huy tiềm năng bản thân, bất luận là ai hãy là người Triệu gia đều phải biết hai chữ " nỗ lực", hôm nay ta muốn nhìn xem nỗ lực và sự cố gắng của các người như thế nào, những ai vào top 5 đều sẽ có phần thưởng, ai vào top 3 ngoại trừ phần thưởng sẽ được tiến vào vũ kỹ các lựa chọn những vũ kỹ mình muốn, vì vậy hãy cố gắng, giờ ta tuyên bố tộc hội bắt đầu.

hắn vừa nói xong bên dưới đặc biệt sôi trào, lúc này một vị trung niên nhân từ trên sân đấu đi ra nhìn bọn họ nói.

- những đệ tử tham gia phải tiến lên rút thăm số để giao đấu, người quẻ có màu đỏ ở sân số một người có quẻ màu vàng ở sân số hai, những người có số giống nhau sẽ giao đấu với nhau, trong giao đấu đến điểm là dừng hoặc đối phương nhận thua hoặc bị đánh ra khỏi sân đấu là thua, có thể sử dụng kiếm gỗ giao đấu nghiêm cấm dùng binh khí thật trong giao chiến, nếu các người đã rõ thì tiến hành rút thăm.

hắn nói hết lời trên sân liền có hộp gỗ đựng những lá thăm, bọn họ liền đi lên rút, Triệu Thiên đợi một hồi mới rút được, Triệu Như Hương sau khi rút được liền đi đến hắn hỏi.

- ca ca, huynh rút được lá thăm nào?

Triệu Thiên Nhìn nàng trong tay lá thăm sau mở lá thăm của mình ra cười nói.

- ta màu vàng số 9, còn muội.

- ta màu đỏ, số 20 thật tiếc khi không cùng người một chỗ

nàng nghe vậy mặt liền rủ xuống, nàng rất muốn cùng Triệu Thiên một chỗ nhưng không ngờ hai người lại tách ra, nàng thì ở sân số một còn hắn ở sân số hai, Triệu Thiên thấy vậy liền an ủi cho nàng vui.

sau một hồi một bản danh sách trận đấu công bố, Triệu Thiên nhìn thấy tên mình trên đó cùng đấu với hắn đối phương gọi là Triệu Nghị, hơn nữa trên bản còn có tên của Triệu Minh hắn cùng Triệu Thiên chung sân, mà đối thủ của hắn là Triệu Hoa người, Triệu Minh nhìn sang Triệu Thiên một mặt khinh thường.

mà lúc này người chủ trì giao đấu đi ra tuyên bố

" trận thứ nhất Triệu Bằng cùng Triệu Lượng "

hai người sau khi nghe đọc tên mình liền đi ra tên Triệu Bằng nhìn vô cùng tự tin một thân phiêu dật đi lên đài mà đối thủ của hắn Triệu Lượng hơi to con cơ bắp hiện rõ hai người chào nhau, người chủ trì liền tuyên bố: " bắt đầu "

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Nhất Quyền Bại Triệu Minh (2)

boong...oong

khi hắn vừa tuyên bố một người thanh niên cầm một chùy thủ gỗ vào miếng đồng thâm âm vang lên tuyên bố chính thức giao đấu, Triệu bằng ôm quyền hướng Triệu Lượng.

- đắc tội.

Triệu Lượng cũng nhìn hắn nói một tiếng: " chỉ giáo "

Hồ ảnh quyền.

Triệu Bằng khí tức bắt đầu tăng trong cơ thể chân nguyên lực tứ trọng cảnh phát uy, tung ra một chưởng hướng Triệu Lượng đánh tới.

nhìn thấy Triệu Bằng quyền đánh về mình Triệu Lượng không dám chậm quanh thân chân nguyên lực tứ trọng cảnh vận chuyển cũng hướng Triệu Bằng tung ra một quyền:

bài son quyền.

một quyền này của hắn ra vô cùng hung mãnh có thể phá hủy một tảng đá mấy trăm cân, hắn cùng Triệu Bằng hai người tu vi ngang nhau, hai bên quyền thủ giao tranh vô cùng mãnh liệt không ai nhường ai.

mỗi người nhìn xem đều không rời mắt, mà lúc này bên sân thứ nhất cũng đã bắt đầu trận, tràng cảnh tranh đấu vô cùng hấp dẫn những cao tăng trưởng lão ngồi xem rất hài lòng.

Triệu Thiên nhìn bọn họ thi đấu cũng có chút hứng thú nhìn xem, Triệu Minh nhìn hắn cười lạnh hắn nhìn người đứng kế mình nói vài câu.

- người đến nói với Triệu Nghị một lát nữa gặp Triệu Thiên nhất định đánh hắn bán chết cho ta.

tên kia nhanh nhận lệnh liền rời đi, Triệu Minh nhìn tên kia rời đi trong mắt âm lãnh." Triệu Thiên ta nhất định sẽ cho ngươi nửa đời sau làm một tên phế vật, dám dắt tội ta nhất định không có kết quả tốt"

Triệu Thiên đang xem hai người Triệu Bằng giao chiến, cảm nhận được có người nhìn mình hắn liền nhìn lại thì thấy Triệu Minh cười lạnh nhìn mình, hắn trong lòng cũng cũng cười lạnh." xem ra hắn muốn đối với mình làm một số trò, cũng được để xem hắn muốn đối với mình như thế nào? "

bành

lúc này trên đài giao đấu Triệu Bằng bị Triệu Lương một chiêu đánh bay về mặt vô cùng khó khăn, chặt vật đứng lên hướng Triệu Lương.

- ta nhận thua.

trên khán đài những người theo dõi này giờ nghe hắn nhận thua liền xì xào với nhau, Triệu Bằng thua cũng không phải vì hắn yếu mà là Triệu Lương nhục thân cường tráng hơn người, một trung niên trưởng lão tên Triệu Thành từ trên đài đi ra nhìn hai người gặt đầu.

- trận đầu tiên Triệu Lương, thắng

mọi người nghe tuyên bố liền vỗ tay chúc mừng, Triệu Lương cùng Triệu Bằng nói với nhau vài lời liền rời đi, Triệu Thành liếc nhìn danh sách rồi hô.

- trận thứ hai Triệu Nguyên cùng Triệu Đạt.

hai người nghe hắn kêu tên liền đi ra, trong đó Triệu Nguyên trên thân mang theo một thanh mộc kiếm đi lên đài, còn Triệu Đạt cầm trong tay mộc côn đi lên, do quy định không cho sử dụng binh khí nên gia tộc đã chuẩn bị sẵn những vũ khí bằng gỗ cho bọn họ.

hai người cũng nhìn nhau chào hỏi, Triệu Thành nhìn hai người bọn họ sau đó tuyên bố trận chiến " bắt đầu"

Triệu Nguyên hai người trong tay vũ khí liền nhanh huy động, một màn giao đấu sôi trào nổi lên, lúc này bên sân thứ nhất cũng bắt đầu trận kế tiếp, Triệu Thiên nhìn bọn họ giao đấu tu vi đều là hậu thiên tứ trọng, theo hắn quan sát từ trước nhiều nhất là hậu thiên nhị trọng, tứ trọng, ngũ trọng hơn mười người, lục trọng có vài người, thất trọng tu vi thì ít thấy người, trong đó có Triệu Quân Trắc và một thanh niên hoa y gương mặt băng lãnh, tạo cho người ta cảm giác khó gần.

Triệu Thiên nhưng thật ra nhận biết hắn, hắn là đệ tử nhị trưởng lão thu nhận gọi là Triệu Vũ, nghe nói hắn là một tên cuồng võ, tu vi cũng không sai hậu thiên thất trọng, hắn tính khí lạnh lùng ít nói, trong mắt hắn ngoài tu luyện cùng chiến đấu thì không còn gì khác.

Triệu Vũ cũng nhận thấy Triệu Thiên nhìn hắn liền quay đầu nhìn nhưng sắc mặt lạnh nhạt, hắn chỉ lướt qua nhìn Triệu Thiên trong mắt hắn Triệu Thiên không đáng để hắn quan tâm, Triệu Thiên thấy vậy cũng chỉ nhạt cười, dù sao bị người gọi là phế vật làm sao được xem trọng.

Triệu Thiên nhìn trên sân đấu trong lòng mong sắp đến lượt mình, rất nhanh từng tràng giao đấu kết thúc, liền đến Triệu Thiên lên sân, Triệu Thành vừa tuyên bố kết quả trận thứ 8, hắn cầm danh sách trong tay nhìn bọn họ.

- trận thứ 9, Triệu Thiên cùng Triệu Nghệ.

khi hắn hô tên Triệu Thiên liền khắp khán đài đều sôi, có một số người nghe đến tên hắn cười.

- haha, ta không nghe nhầm chứ Triệu Thiên, hắn vậy thật tham gia, lần này khẳng định thê thảm.

- ừm ta nghe nói hắn chỉ là một tên phế vật hậu thiên nhất trọng, nhưng đối thủ của hắn Triệu Nghệ hậu thiên tam trọng, ta xem hắn lần này thê thảm.

- haha, ngu xuẩn đã yếu còn tham gia hắn nghĩ mình là ai?.

mà Triệu Thiên Hùng lúc này nghe bọn họ nói trong lòng cũng tức giận nhưng hắn vẫn nhịn xuống được, một bên Triệu Bách Lâm cũng là cười lấy nhìn hắn nói.

- tam đệ ngươi không cần hắn sao? đối thủ của hắn dù gì cũng là hậu thiên tam trọng như thế không tốt lắm.

Triệu Thiên Hùng nghe vậy cũng là cười lạnh, hắn biết Triệu Thiên tu vi đã đến tứ trọng cảnh một cái tam trọng thì làm sao, hắn rất tin tưởng Triệu Thiên.

- đây là hắn quyết định, cũng là hắn rèn luyện, ta thân là phụ thân hắn nhất định phải tin tưởng hắn, ngăn cản hắn cũng là phá hủy tiền đồ của hắn.

Triệu Bách Lâm nghe hắn nói trong lòng cười lạnh:"ngươi cứ giả bộ, sớm thôi hắn cũng thành phế nhân trước mặt ngươi, ta xem ngươi còn nhẫn bao lâu"

Triệu Thiên không quan tâm những lời bọn họ nói lạnh lẽ bước lên sân, Triệu Minh nhìn hắn khinh thường, trên sân Triệu Thành nhìn Triệu Thiên đi đến không khỏi lắc đầu, nhưng lúc này một gã trung niên đi tới hắn bên tai nói gì đó.

còn phía dưới Triệu Minh nghe người của hắn báo sắc mặt không khỏi tối nhìn Triệu Thiên, hắn thật không ngờ Triệu Nghệ bị người đánh trọng thương không thể tham gia tộc hội, nghe tin này hắn mặt hắc lên.

mà trên sân Triệu Thành nghe xong cũng bất ngờ sau hấn gật đầu bảo tên kia lui ra nhìn mọi người.

- trận đấu này Triệu Nghị vì trọng thương không thể tham gia nên người thắng là Triệu Thiên.

mọi người nghe hấn nói cũng bất ngờ sau đó nhìn Triệu Thiên không khỏi cười lên.

- haha, tên Triệu Thiên này không phải như vậy vận cứt chó tốt chứ không đánh liền thắng

- hấn đúng là vận khí tốt a.

Triệu Thiên cũng bất ngờ khi nghe Triệu Nghị Không tham chiến bản thân không đánh mà thắng, hấn cũng không khỏi cười nhẹ, Triệu Minh nhìn hấn chế giễu.

- ngươi vận khí cũng tốt thật, có thể cứu lại một mạng.

Triệu Thiên nhìn hấn cười lạnh nói:" đúng thật vận khí tốt, làm cho ngươi ghen tị a"

"ngươi nghĩ ta giống ngươi như thế phế vật, nhờ vào vận khí sao?": hấn cũng cười lạnh nhìn Triệu Thiên:" ngươi cũng nên cẩn thận đối thủ lần sau của ngươi."

"ồ, vậy ta rất mong chờ a, không biết sẽ là ngươi hay là thù hạ của ngươi?": Triệu Thiên cũng bình thản nói, lời này để cho Triệu Minh càng thêm tức giận. Triệu Thiên nói xong liền rời đi, Triệu Minh nhìn hấn càng thêm âm lãnh.

-----

các trận giao chiến ngày càng kịch liệt sân thứ nhất cũng đã đến lượt Triệu Như Hương đối thủ của nàng là một tên hậu thiên tứ trọng, nhưng nàng lại nhẹ nhàng đánh bại, nàng lúc trước được nhận được chu tước quả từ Triệu Thiên nên tu vi sớm đã tiến vào hậu thiên ngũ trọng cảnh.

bên sân thứ hai Triệu Minh cũng bắt đầu giao chiến hấn tu vi hậu thiên ngũ trọng mà đối thủ của hấn Triệu Hoa người tu vi cũng không thấp cùng hấn đồng dạng, cao tăng quan sát nhìn nhau nghị luận.

- bọn hậu bối năm nay có vẻ mạnh hơn trước một ít.

- ngươi xem Triệu Minh hấn 16 nhưng là hậu thiên ngũ trọng, thiên phú coi như cũng tạm, Triệu Như Hương thiên phú rất cao nàng cũng 14 tu vi đã ngang Triệu Hoa đám người đi.

- có thể nàng cũng giống với Thiên Tuyết niên kỷ nhỏ nhưng thiên phú tốt.

- ta coi Quân Trác đưa nhỏ này cũng không tệ hậu thiên thất trọng rất có tiền đồ đột phá tiên thiên cảnh.

- ngươi nói cũng đúng lúc trước Triệu Thiên Hùng cũng tầm tuổi hấn tu vi đã là hậu thiên bát trọng sau một thời gian thì đột phá tiên thiên cảnh, nhưng đáng tiếc trời cao không thương lại để hấn tu vi dần mất hết.

nói tới bọn họ cảm thán không thôi, một bên Triệu Vô Định nghe trong lòng càng nhói thêm, càng đối với Thiên Sát đường sát ý không thôi.

những đệ tử tham gia thi đấu loại cũng càng nhiều rất nhanh liền từ mấy trăm người chọn ra hai mươi mấy người tiếp tục vòng trong, Triệu thiên cũng là vận khí tốt hai vòng đối thủ của hấn không trọng thương thì tu vi thấp hơn hấn chưa đấu đã thắng.

làm cho mọi người toàn trường cười không ngớt với vận may của hấn, Triệu Thiên thật cũng là bất khả tư nghị hấn không nghĩ tới mình tham gia không đánh cũng thắng, mà Triệu Minh bọn người cũng cất lực chiến đấu mới vào được vòng trong.

sau một hồi giao chiến Triệu Thành cho bọn họ nghỉ giải lao một lát, qua một hồi nghỉ ngơi Triệu Thành liền đi lên tuyên đọc tên.

- trận tiếp theo Triệu Minh cùng Triệu Thiên.

hấn sau khi nói hết toàn trường lần thứ hai dậy sóng, bọn họ nhìn Triệu Thiên đi lên sân đấu không khỏi thương cảm.

- xong, Triệu Thiên lần này chắc chắn hấn mất nửa cái mạng a

- hấn mấy vòng trước vận khí còn tốt lần này thật con mẹ nó xuôi a.

- ta xem Triệu Minh không đem hấn phế bỏ mới lạ đi, nghe nói hấn thường bị đám người Triệu Minh đánh bị thương lần này không biết như thế nào?

Triệu Như Hương một bên nhìn cũng vô cùng lo lắng cho Triệu Thiên, nàng biết hấn tu vi có tiến bộ nhưng Triệu Minh tu vi cũng rất cao. trong lòng nàng vì hấn lo lắng không thôi hai quyền nắm chặt.

Triệu Quân Trác nghe vậy cũng cười lạnh, trong lòng hấn đối với bọn người Triệu Thiên chỉ có ghét bỏ không có thương tiếc.

Triệu Minh đi lên đài nhìn Triệu Thiên cười lạnh liên tục, hắn cũng thật không ngờ mình đối thủ lại là Triệu Thiên:" haha, thật không tưởng ngươi là đối thủ của ta, nếu hiện giờ quỷ xuống van xin ta có thể cho ngươi một mạng"

" ngươi còn không đủ tư cách để ta quỳ, ai thắng ai thua còn chưa biết ngươi không nên mạnh miệng": Triệu Thiên cũng là bình thần nhìn hắn, đối với Triệu Thiên một hậu thiên ngũ trọng như Triệu Minh hắn cũng không cần xuất hết thực lực.

Triệu Minh nghe hắn nói vậy vô cùng tức giận nhìn hắn trong mắt âm lãnh trầm giọng nói:" chỉ là một tên phế vật, không biết sống chết còn ngông cuồng"

Triệu Thiên nhìn hắn trêu tức cười lạnh hỏi:" vậy phế vật đang nói ai?"

-phế vật đang nói ngươi: hắn nghe vậy còn cười lạnh, khinh bỉ nhìn Triệu Thiên nói.

Triệu Thiên nghe vậy liền cười lên nhìn hắn:" đúng phế vật ngươi đang nói chuyện với ta, ta thật không ngờ ngươi còn tự nhận mình là phế vật a."

lời nói ra lập tức mọi người đều chỉ Triệu Minh cười không thôi, Triệu Minh nghe vậy sắc mặt trở nên cực kỳ âm lãnh, tu vi hậu thiên ngũ trọng phát uy hắn gắng từng chữ:" ngươi muốn chết"

hắn vừa rồi bị Triệu Thiên hù một làm cho bản thân mất mặt, trong lòng hắn sát ý đối với Triệu Thiên càng tăng, nhìn xem Triệu Bách Lâm cũng là mặt cười dữ tợn con của hắn lại bị người khác gọi là phế vật, như vậy chẳng khác nào đánh mặt hắn, hắn nhìn Triệu Thiên Hùng nói:

- tam đệ, Triệu Minh đưa nhò này lời lẽ không tốt ngươi đừng để trong lòng, bọn họ còn trẻ có chút xung đột là chuyện thường người lớn chúng ta cũng không cần quản bọn chúng sự tình coi như là rèn luyện cho bọn chúng.

Triệu Thiên hùng nhìn nhị ca mình, hắn trong lòng cũng lo lắng Triệu Thiên, hắn cũng biết ý tứ trong lời nói của hắn trong lòng hắn cũng tức giận nhưng nhìn Triệu Thiên thần thái tự tin, không sợ liên tin tưởng:" nhị ca nói cũng phải".

Triệu Vô Dịch ở trên đài xem sắc mặt như thường không có di động, hắn nhìn Triệu Thiên cùng Triệu Minh tranh phong im lặng không nói.

phía dưới Triệu Minh mặt cười dữ tợn chân nguyên lực trong đan điền bạo phát nhìn Triệu Thiên:" nếu ngươi đã muốn chết như vậy ta sẽ thành toàn phế đi một nửa cái mạng của ngươi { bài văn chương}"

hắn nói xong liền lao người tung ra một chưởng về Triệu Thiên, chưởng của hắn mang theo lực lượng kinh người chấn động cả không khí, những người ngồi trên khán đài nhìn thấy một chưởng đập về Triệu Thiên đều không khỏi kinh sợ.

Triệu Thiên nhìn thấy hắn đánh tới trong lòng cười lạnh, hắn chân nguyên lực vận dụng cũng tung ra một quyền.

phách son quyền.

ầm.... ầm

liên tục sóng chân từ quyền của hắn cùng chưởng lực của Triệu Minh giao nhau chấn động cả không khí, trên sân đấu lúc này bị lực lượng hai bên là cho khói bụi làm cho mọi người không nhìn thấy rõ, nhưng từ trong đồng khói một đạo thân ảnh bay ra.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chấn Kinh Toàn Trường

bành..... bịch

một tiếng trầm đục vang lên, làm cho mọi người hiếu kỳ nhưng khói bụi che phủ bọn họ không thể nhìn thấy gì cả, có người trong đó hét.

- xảy ra chuyện gì, ai thắng

- tức thật bị bụi khói che mắt không thể nhìn được

- nhìn cũng như vậy thôi ta đoán có thể là Triệu Minh thắng a, Triệu Thiên tu vi cùng Triệu Minh cách biệt quá lớn như thế nào có thể thắng được.

- nhưng ta vẫn muốn tận mắt chứng kiến a.

một Triệu Thiên Hùng nhìn trong đám khói bụi đó, trong lòng lo lắng không yên, hắn vừa rồi có nghe thấy tiếng ai đó bị đánh bay, hắn trong lòng cũng gấp không thôi, mà Lâm Quân Nghi kể bên hắn sắc mặt cũng không tốt.

mà Triệu Như Hương phía dưới cũng không khác bọn họ trong lòng cũng không yên muốn đến nhìn xem bên trong xảy ra chuyện gì, khi này nghe thấy tiếng người bị đánh bay đi năng tâm đều co thắt lại.

Trên vị trí gia chủ Triệu Vô Địch nhìn thấy một màn lúc này hắn trông mắt đều tròn, trên khuôn mặt biểu hiện không thể tin nổi, đối với tiên thiên cảnh cường giả nhân lực rất lợi hại vì vậy một màn giao phong vừa rồi ai thắng ai bại hắn đều thấy rõ.

mà những trưởng lão gia tộc cũng không chú ý hắn bọn họ chỉ tập trung vào sân đấu, muốn biết xem kết quả ai thắng..

một trận gió thổi lên quét ngang tất cả lúc này mọi người có thể nhìn thấy tình hình trên sân đấu, khi nhìn đến bọn họ một mặt đều không thể tin được. trong sân đứng duy nhất người là Triệu Thiên hắn vẫn an nhiên mà đứng trên người không có lấy một vết thương.

mà dưới chân hắn nền sân bị đâm nát, còn cách đó không xa một đồng đồ nát tường một thân bị thương nặng Triệu Minh trên người hắn y phục đều dơ bẩn, đầu tóc rối bời, cánh tay bị Triệu Thiên một quyền vừa rồi đánh gãy trong miệng còn phun ra máu trên mặt biểu tình kinh sợ cũng không thể nào tin được.

Triệu Quân Trác ban đầu còn cho rằng người bại là Triệu Thiên nhưng khi hắn nhìn thấy cảnh tượng của Triệu Minh trong mắt đều mở to, không thể tin vào những gì mình thấy, không chỉ riêng hắn mà tất cả mọi người toàn trường khi thấy như vậy một màn đều không thể nào che dấu sự chấn kinh.

bọn họ còn tưởng rằng người bị đánh bay là Triệu Thiên nhưng không ngờ lại là Triệu Minh, điều này làm cho bọn họ kinh hãi có người rống lên.

- không thể nào, đáng ra người bại là Triệu Thiên nhưng sao lại là Triệu Minh.

- hẳn chắc dùng thủ đoạn gì như thế nào một tên hậu thiên nhất trọng có thể đánh bại hậu thiên cảnh ngũ trọng được.

mọi người bắt đầu nhao lên, Triệu Thiên Hùng nhìn Triệu Thiên cũng là kinh hãi khi hắn nhìn lại liền kinh hô.

- hậu thiên ngũ trọng, hahaha, tiểu tử này còn là cho ta một hồi kinh ngạc a.

hắn trong lòng không khỏi vui mừng, lúc trước Triệu Thiên luôn bị người nói là phế vật nhưng hiện tại mà xem chỉ trong hai tháng hắn từ nhất trọng đột phá đến ngũ trọng, coi như thiên tài của thiên tân thành cũng không như hắn.

mà Lâm Quân Nghi nhìn thấy Triệu Thiên như thế giành chiến thắng không bị thương trong lòng nàng liền lo lắng không còn trên mặt hai hàng lệ chảy xuống, nàng hiện vì hắn mà khóc, nàng khóc trong vui mừng.

phải biết từ trước đến giờ hắn luôn bị người nói là phế vật, bị người nhạo báng, đánh đập, mỗi khi hắn trở về nhà toàn thân đều là thương tích, làm nàng nhìn vô cùng đau lòng, tuy hắn không phải con nàng thân sinh nhưng nàng lại xem hắn là con ruột mình đối đãi nhìn hắn bây giờ nàng cảm thấy rất vui.

Triệu Như Hương nhìn Triệu Thiên hiên ngang mà đứng trong lòng lo lắng tiêu tan, đổi lại là sự kinh hi, vui mừng, nàng nhìn hắn lại nhớ về khi còn nhỏ mình bị đám người Triệu Minh bắt nạt, khi đó hắn đứng ra bảo vệ nàng, còn đánh cho Triệu Minh bọn người một trận.

nhưng về sau hắn bởi vì bản thân nguyên nhân tu vi không tiến triển, hắn khi ấy toàn vui đầu trong tu luyện từ sáng đến tối đều như vậy, nhưng bây giờ nhìn hắn trong lòng nàng không khỏi vì hắn mà vui.

Triệu Bách Lâm lúc này sắc mặt hắn vô cùng khó coi, hắn lúc đầu còn cho rằng Triệu Minh đánh bại Triệu Thiên nhưng vào lúc này Triệu Minh chặt vật nằm một chỗ trong đồng đồ nát, nhìn thấy vậy trong mắt hắn lóe lên hàn quang.

Triệu Thiên đứng trên sân nhìn Triệu Minh chặt vật trong đồng đồ nát, sau hướng Triệu Thành đang còn kinh sợ:" mời trưởng lão tuyên bố kết quả"

Triệu Thành nghe hắn nói thế liền bình tĩnh nhưng trong lòng hắn vẫn còn chấn kinh một màn vừa rồi, hắn đi lên nhìn mọi người đang im lặng nói

- trận Triệu Thiên thắng.

- phế vật nguoi dám giờ giờ trò âm độc với đệ đệ ta.

bỗng một tiếng quát làm mọi người không kịp phản ứng bọn họ đã thấy Triệu Quân Trác tung ra một chương hướng Triệu Thiên đánh tới, biến cố quá nhanh làm mọi người cũng cảm thấy bất ngờ.

Triệu Thiên cũng không ngờ Triệu Quân Trác lại ra tay với mình hắn cũng không tránh né, thân nhẹ lay một quyền từ hắn đánh ra.

ầm

hai người giao phong cả hai bị dư chấn đẩy lùi, mọi người nhìn thấy cũng không khỏi hít một ngụm khí lạnh, vừa rồi Triệu Thiên đánh bay Triệu Minh đã làm bọn họ chấn kinh nhưng lần này lại đỡ được một chương của Triệu Quân Trác hậu thiên thất trọng.

Triệu Vô Địch cùng các trưởng lão thấy một màn như vậy cũng kinh ngạc bọn họ không ngờ tới Triệu Thiên có thể đỡ được chương vừa rồi, Triệu Vô Địch gương mặt thất thố nhìn Triệu Thiên kinh hô.

- hậu thiên ngũ trọng, hahaha tiểu tử này ẩn dấu không tồi, để lão già ta kinh sợ một phen.

đám người Trưởng lão nghe hắn nói như vậy cũng kinh ngạc, bọn hắn không thể tin được Triệu Thiên như vậy tu vi, mà lúc này Triệu Quân Trác muốn ra tay lại bị Triệu Vô Định lên tiếng:

- dừng tay

Triệu Quân Trác nghe vậy nhìn lại đã thấy Triệu Vô Định đứng ra làm hắn ngạc nhiên hắn vội hướng Triệu Vô Định.

- gia gia, ta nghi ngờ Triệu Thiên giờ trò đánh bại Triệu Minh

Triệu Thiên nghe được lời hắn nói liền cười trào phúng:" haha, thực nực cười, thực lực không bằng ta bị ta đánh bại liền nói giờ trò, mọi người đều nhìn thấy chỉ có ngươi mắt vấn đề không thấy ".

Triệu Quân Trác nghe hắn nói vậy trong lòng càng thêm âm lãnh nhìn lấy Triệu Thiên:" ngươi nếu không giờ trò làm sao đánh bại Triệu Minh, hơn nữa tu vi của ngươi cũng nhanh bạo phát đến hậu thiên ngũ trọng cảnh nhanh như vậy, ngươi nói thử xem"

lời hắn nói ra làm toàn trường xôn xā, Triệu Quân Trác nói cũng đúng trong thiên tâm thành cũng có đan dược giúp võ giả tu vi bạo phát trong một thời gian, Triệu Thiên bị nghi ngờ cũng là đúng.

Triệu Vô Định nhìn bọn họ đang bàn tán liền lớn tiếng quát:" tất cả im lặng, Triệu Thiên những lời Quân Trác nói có thật hay không?".

"những lời hắn nói đều không phải, người có thể kiểm tra ta là biết, phụ thân ta có thể chứng minh những điều ta nói là thật": Triệu Thiên hướng hắn trả lời, Triệu Vô Định gật đầu nhìn sang Triệu Quân Trác hỏi:"vậy Quân Trác ngươi như thế nào chứng minh Triệu Thiên giờ trò?"

" gia gia người có thể để ta cùng hắn giao đấu liền sẽ biết hắn có thể hay không giờ trò, còn xin người cho phép": Triệu Quân Trác hắn trong lòng nhất định phải đem Triệu Thiên loại bỏ, vì vừa rồi một chương của hắn bị Triệu Thiên đỡ được chứng tỏ Triệu Thiên là trở ngại lớn nhất hắn cần loại bỏ nếu để cho hắn tiếp tục e khó đối phó.

- Triệu Thiên ý ngươi như thế nào?

Triệu Vô Định nhìn Triệu Quân Trác trong lòng suy nghĩ một hồi liền hỏi Triệu Thiên, nghe hắn hỏi Triệu Thiên cũng quyết định;" ta không có ý kiến"

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Chấn kinh toàn trường (2)

nghe Triệu Thiên như đáp ứng cùng Triệu Quân Trác giao đấu, mọi người đầu tiên là sửng sồ, sau có người nhìn hắn chỉ trỏ:

- Triệu Thiên, hắn điên rồi cứ như vậy đáp ứng giao đấu, hắn thật không muốn sống ah?

- ta nhìn hắn bởi vì đánh bại Triệu Minh liền cho mình có thể chiến thắng nên mới đáp ứng cùng Triệu Quân Trác giao chiến đi.

- hắn cũng thật ngông cuồng ah, chẳng lẽ lúc trước bị đám người Triệu Minh ức hiếp bây giờ muốn trả thù.?

-các người có chú ý lúc này Triệu Quân Trác một chương kia chưa suất toàn lực, mà theo ta biết hắn sở trường là đao pháp, nghe nói hắn Chiến vương đao hoàng giai trung phẩm vũ kỹ luyện đến Tiểu thành cảnh, uy lực cực mạnh.

Tu luyện vũ kỹ cũng chia làm lục tầng cảnh giới: Đệ nhất tầng Sơ khuy môn kính; Đệ nhị tầng Tiểu thành; Đệ tam tầng Tùy tâm sở dục; Đệ tứ tầng Lô hỏa thuần thanh; Đệ ngũ tầng đăng phong tạo cực; Đệ lục tầng xuất thần nhập hóa.

từ bên ngoài nhìn vào chính là: Nhập môn, tiểu thành, thuần thực, đại thành. người tu luyện vũ kỹ không chỉ dựa vào thiên phú mà còn dựa vào ngộ tính, thiên phú người cũng có nhiều loại, ngộ tính cũng như vậy.

như Triệu Quân Trác ngộ tính như thế cũng xem như trung cũng không cao, mọi người nghị luận xôn xā, mà Triệu Vô Định thì trầm tư một bên Triệu Thiên long

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chiến bại triệu quân trác

Triệu Vũ chứng kiến Triệu Thiên cùng Triệu Quân Trác giao thủ, nhất là Triệu Thiên hẳn chỉ có tu vi ngũ trọng hậu thiên cảnh hẳn trong lòng cũng chấn kinh, hẳn từ trước đến giờ không để Triệu Thiên vào mắt, hẳn cho là người có thể cùng hẳn giao thủ là Triệu Quân Trác, nhưng bây giờ hẳn càng chú ý đến Triệu Thiên hơn:

- hẳn thật dễ cho ta kinh ngạc, lúc trước không cho hẳn là mình đối thủ nhưng bây giờ xem lại Triệu Quân Trác cũng không làm gì được, ta cũng muốn cùng hẳn giao thủ một lần.

hắn nhìn Trên đài giao chiến kịch liệt trên mặt lạnh lùng hiện ra một nụ cười, hẳn Triệu Vũ tại trong gia tộc được mọi người biết đến là một tên cuồng võ, hẳn chỉ để ý tới những ai có tu vi cao hơn hoặc ngang hẳn khiêu chiến.

nhưng bây giờ hẳn nhìn thấy Triệu Thiên chiến lực mạnh như thế trong lòng chiến ý nổi lên, muốn cùng Triệu Thiên giao thủ.

Trên đài lúc này Triệu Quân Trác liên tục xuất đao về phía Triệu Thiên, trong lòng hẳn lúc này đối với Triệu thiên động sát tâm

- Tên này tuyệt đối phải diệt trừ nếu không địa vị của ta trong gia tộc khó vững, hẳn tu vi tăng nhanh như vậy nhất định có vấn đề.

Triệu Thiên trong tay tinh mộc kiếm liên tục thi triển, hẳn kiếm pháp thi triển nhanh nhẹn cùng mạnh bạo như cuồng phong quét qua, thân pháp linh hoạt cùng đối phương giao chiến, hẳn trong lòng đối với Triệu Quân Trác kinh ngạc:

- không ngờ Triệu Quân Trác lại mạnh như vậy so với tên Hắc Sát mạnh chứ không yếu.

Trên khán đài đang ngồi xem chiến Triệu Bách Lâm sắc mặt vô cùng khó coi, hẳn bàn đầu còn tưởng rằng nhi tử hẳn có thể phế bỏ Triệu Thiên một cách dễ dàng nhưng hẳn vạn không ngờ tới chính là Triệu Thiên không những bị phế bỏ, mà còn cùng Triệu Quân Trác đánh ngang nhau. Trong lòng hẳn đối với Triệu Thiên càng phải trừ khử:

- Đáng chết tiểu tử này làm sao mạnh như vậy được? nếu không loại bỏ hẳn sớm thì kế hoạch của mình nhất định sẽ thất bại.

-

Đao phong bát trăm

Triệu Quân Trác hét dài một tiếng, trong tay trăm ra tám đạo đao quan, mỗi một đạo đều như cuồng phong gào thét uy lực cực mạnh, trên sàn cũng bị đao khí lướt qua để lại một vết chém nhỏ.

Truy vân kiếm pháp đệ tam thức.

Triệu Thiên nhanh chóng thi triển Truy vân kiếm pháp, từng đạo kiếm quang liên tục cùng đao quang giao nhau.

âm

cả hai bị chấn bước lùi về sau, Triệu Quân Trác nhìn Triệu Thiên trên mặt âm lãnh hai mắt tràn ngập hàn quang.

- ta lúc trước thực xem thường ngươi.

Triệu Thiên nhìn hẳn, trên mặt thản nhiên mang theo nụ cười chế nhạo:

- xem thường ta, hahaha, ngươi nói chuyện thực tức cười, nếu ta không có thực lực như bây giờ ngươi sẽ nói như vậy sao?, ngươi bây giờ không đáng nói câu đó với ta.

Triệu Quân Trác nghe hẳn như vậy chế nhạo mình trong mắt hẳn hàn quang càng đậm nhìn Triệu Thiên cười lạnh:

- tốt, ngươi đã thành công chọc giận ta.

Triệu Thiên nhìn hẳn cũng không sợ, thản nhiên cười lạnh coi như chuyện không đáng:

- ta nghe câu này rất nhiều lần, ngươi có thể đổi một câu khác sao?

Triệu Quân Trác hai mắt bạo lửa trong cơ thể chân nguyên lực nhanh chóng bạo phát, hẳn trong tay tinh mộc đao nắm chặt hết dài một tiếng:

chiến vương thập trăm

hắn thi triển ra chiêu thức mạnh nhất, vũ kỹ chiến vương trăm, là một loại hoàng cấp trung phẩm, đao phong trùng điệp đánh về Triệu Thiên.

Triệu Thiên nhìn thấy đối phương khí thế bạo tăng hẳn trong cơ thể một cỗ chân nguyên lực bạo phát, không thua gì Triệu Quân Trác, trong tay tinh mộc kiếm nắm chặt, Truy vân kiếm pháp lần nữa thi triển.

Truy vấn kiếm pháp

kiếm phong cùng đao quang cùng lúc va chạm, trên bình đài hình thành rất nhiều vết nứt.

âm... âm

Triệu Thiên cùng Triệu Quân Trác một lần nữa bị đẩy lùi trên thân áo đều có nhiều thêm vết rách cùng vết máu.

mọi người nhìn thấy như thế tranh đấu hô hấp cũng dồn dập, bọn họ một phần bị Triệu Thiên chiến lược làm cho kinh sợ, một phần bởi vì tràn diện giao chiến rất rung động.

Triệu Vô Định nhìn Triệu Thiên trên mặt nụ cười càng đậm thêm, hắn đã từng này tuy đã nhìn thấy thiên tài có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng bọn họ không có như Triệu Thiên cho nên hắn mới kích động.

Triệu Bách Lâm mặt càng thêm âm trầm, hắn nhìn thấy nhi tử mình vậy mà không thể đánh bại Triệu Thiên trong lòng ám đạo không ngừng.

Triệu Minh nhìn thấy Triệu Thiên vậy vẫn không bị đại ca mình đánh bại càng thêm kinh sợ, một bên Triệu Vũ ánh mắt trong xiết chặt nhìn Triệu Thiên, hắn không ngờ Triệu Thiên Như thế không bại, còn Triệu Như Hương hưng phấn lớn tiếng cổ vũ hắn.

Triệu Thiên trên người cũng bị thương, nhưng hắn chiến ý lại soi trào càng thêm hưng phấn nhìn Triệu Quân Trác:

- ngươi còn tuyệt chiêu gì nữa không? nếu không tới lượt ta.

Triệu Quân Trác nghe thấy hắn như thế xem thường mình trong lòng phần nộ đến cực điểm, hắn trong tay nắm lấy một đao, chân nguyên lực lần nữa bạo phát, hắn quyết định sử dụng lá bài cuối cùng, hắn nhìn Triệu Thiên trầm giọng:

- ngươi nên cảm thấy vinh hạnh, ngươi là người đầu tiên ép ta sử dụng tới nó.

hắn nói rồi tung người lên không trung, trong nháy mắt tiếp theo cả người hắn ngập trong đao quang tạo thành một lốc xoáy nhỏ.

Chiến vương thập bát trọng { Diệt lăng cuồng phong}

mọi người nhìn thấy liền kinh hô, Triệu Thiên cảm nhận được uy lực chiêu này, hắn cũng không dám lơ là, hắn chân nguyên lực lần nữa vận dụng tối đa, trong tay nắm tight một kiếm.

Truy vấn kiếm pháp đệ tứ thức { liệt vân}

từng ảnh kiếm quang tụ hợp lại với nhau vào trong một kiếm, lúc này Triệu Quân Trác cũng đánh tới, hai loại vũ kỹ va chạm, hu không chỗ bọn họ chấn động.

âm.... âm

bành

mọi người nhìn đến trông rất đều đặn, bọn họ biết lần này sẽ phân ra thắng bại, lúc này hai đạo thân ảnh bay ra, chỉ thấy Triệu Quân Trác toàn thân rách nát "phốc" hơn nữa hắn còn phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, còn Triệu Thiên người không khác hắn nhưng Triệu Thiên trên miệng chảy ra một vết máu hắn khí sắc tốt hơn Triệu Quân Trác nhiều.

rắc.... rắc

một tiếng nứt gãy vang lên, thanh một đao trong tay Triệu Quân Trác xuất hiện vết nứt sau đó nứt gãy, hắn suy yếu kinh sợ nhìn Triệu Thiên, hắn không nghĩ tới Triệu Thiên thế mà phá vỡ thế công của mình, còn làm mình trong thương, kể cả vũ khí cũng liên gãy.

Triệu Thiên đi đến hắn chỉ kiếm vào cổ Triệu Quân Trác nhẹ nhàng nói ra: ta thắng.

toàn trường rơi vào im lặng, bọn họ không thể tin được Triệu Thiên thế mà đánh bại Triệu Quân Trác, bọn họ luôn cho rằng hắn có thể đánh bại Triệu Thiên dù gì cả hai cánh giới chênh lệch, nhưng sự thật làm cho bọn họ khó tiếp nhận.

Triệu Minh không thể tin đại ca mình bị đánh bại, nhưng khi hắn chứng kiến

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Triệu thiên hùng phần nộ

Nhìn Triệu Thiên chỉ kiếm vào cổ Triệu Quân Trác toàn trường lâm vào một mảnh yên tĩnh có thể nghe rõ tiếng gió rít rào thổi qua làm bọn họ bưng tỉnh, nhưng trên mặt không che giấu nổi sự bàng hoàng:

- Triệu Quân Trác thật sự thua rồi?.

- Sao có thể được, hần tu vi rõ ràng là hậu thiên thất trọng sao có thể bị đánh bại bởi hậu thiên ngũ trọng được, chuyện này thật phi lý.

- Thật điên rồi ta có phải hay không ta đâu có vấn đề, làm sao Triệu Thiên có thể thắng được chứ, hần tu vi kém xa Triệu Quân Trác hai tầng cảnh giới, hần nhất định sử dụng yêu pháp.

- Ta cũng nghĩ như vậy Triệu Quân Trác, là thiên tài của Triệu gia chúng ta mới 18 tuổi tu vi hậu thiên thất trọng, trừ Triệu Vũ ra trong gia tộc không ai là đối thủ, nhưng hôm nay hần bị Triệu Thiên đã bại, nếu hần không sử dụng thủ đoạn hay yêu pháp làm sao có thể thắng Triệu Quân Trác được chứ?, ai có thể tin hần.

Mọi người bắt đầu nghị luận sôi trào đều bị hần làm cho không thể tiếp thu sự thật, có người cho rằng hần sử dụng yêu pháp đánh bại Triệu Quân Trác. Nhưng chuyện này cũng không tránh được, bởi vì trong mắt bọn họ Triệu Thiên Chi là một tên phế vật không hơn, không kém mà Triệu Quân Trác là thiên tài được mọi người Triệu gia công nhận

Nhìn hần bị Triệu Thiên đánh bại làm cho thế giới quan của bọn họ sụp đổ, bọn họ chưa từng nhìn thấy ai có thể vượt cấp khiêu chiến như Triệu Thiên, nhưng lúc này được chứng kiến một màn làm cho bọn họ trở nên hoang mang khó có thể tiếp nhận.

Triệu Thiên Hùng cũng bị Triệu Thiên làm cho kinh ngạc hết lần này tới lần khác, hần lần này thật sự kích động trên mặt mang theo không thể tin cùng kinh hãi:

- Hậu thiên ngũ trọng đánh bại hậu thiên thất trọng, hần thật làm cho ta kinh sợ hết lần này đến lần khác, như thế chiến lực cho dù là ta lúc bằng tuổi hần cũng không bằng, hahaha, nhi tử của ta so với thiên tài còn muốn yêu nghiệt hơn.

Hần trong lòng đối với Triệu Thiên chiến lực như thế cũng kinh sợ cùng cảm thán, cho dù là những thiên tài trẻ tuổi gia tộc danh tiếng trong Thiên Tân Thành cũng không thể bì với Triệu Thiên.

Trái ngược với sự vui mừng của Triệu Thiên Hùng, Triệu Bách Lâm lúc này trên mặt cũng mang theo một phần kinh sợ, hần thật không ngờ tới Triệu Quân Trác bại bởi Triệu Thiên, càng kinh sợ hơn là chiến lực của hần, bên cạnh kinh sợ sắc mặt hần nhìn lấy Triệu Thiên càng thêm âm trầm: "đáng ghét hần làm sao có thể đánh bại Trác nhi được chứ?, nhất định phải trừ khử hần nếu không kế hoạch thu tóm Triệu gia của ta thất bại".

Trên khán đài quan sát các trưởng lão đều bị Triệu Thiên làm cho ngây người, trên mặt bọn họ thần sắc không thể tin nhìn trên sân đấu, Triệu Thiên Long cũng như vậy hần không nghĩ tới Triệu Thiên sẽ làm cho bọn hần kinh ngạc cùng kinh sợ.

Triệu Vô Định thần sắc cũng bất ngờ, nhìn Triệu Thiên sau lại cười lên làm cho tất cả trưởng lão đều bưng tỉnh:

- Ta Triệu gia lần thứ nhất chứng kiến được như thế nào là thiên tài, hahaha, tổ tiên thật sự phù hộ cho Triệu gia chúng ta, lần trước là Hùng nhi thiên phú cao tuổi tròn 30 đã vào tiên thiên nhưng không may bị bọn Thiên Sát Đường ám hại nhất định ta sẽ cho chúng tuyệt diệt, người thứ hai là Tuyết nhi 15 tuổi đã là hậu thiên bát trọng, lần này Triệu Thiên 16 tuổi hậu thiên ngũ trọng không thể so với Tuyết nhi nhưng hần chiến lực so với bọn họ mạnh hơn.

hần nói trong mắt hiện lên phần nộ, vui mừng cùng kích động, Triệu Thiên lần này biểu hiện so với tưởng tượng của hần càng muốn mạnh hơn. Triệu Thiên Long nhìn thấy hần như vậy kích động, nấy vị trưởng lão cũng nhìn Triệu Thiên với cặp mắt khác, nhưng nghĩ tới thân phận Triệu Thiên một vị trưởng lão nói:

- Nhưng hần không phải người Triệu gia chúng ta.

- Ai nói hần không phải người Triệu gia chúng ta, Thiên Hùng coi hần như con ruột của mình, trong mắt ta hần là cháu ta, là người Triệu gia chúng ta, ai dám nói không?

Hần đối với Triệu Thiên xem như cháu ruột của mình, đối với những lời bọn họ hần vô cùng phản đối, các trưởng lão nghe thế đều im lặng không nói, Triệu Thiên Long rất đồng tình, hần luôn xem Triệu Thiên như cháu của mình đối đãi hần đều rất giống với bọn người Triệu Thiên Tuyết yêu thương không thôi.

Dưới đài Triệu Vũ nhìn thấy trong nội tâm có kinh sợ, có hưng phấn, hần lúc này chiến ý bị Triệu Thiên khơi gợi, hai tay nắm chặt đề nén trong lòng kích động, hần là một tên vũ sĩ chỉ cần thấy đối thủ mạnh hần nhất định phải khiêu chiến.

- người thật biết làm ta bất ngờ, ta thật muốn đấu với người một trận.

Triệu Như Hương nhìn Triệu Thiên đánh bại Triệu Quân Trác vô cùng kích động, nàng nhìn Triệu Minh kinh sợ, trong nội tâm không khỏi tự hào cùng vui mừng

- Ta biết mà, ca ca không phải là phế vật bị mọi người khinh nhục, huynh ấy mới chính là thiên tài trong thiên tài.

Trái ngược với nàng Triệu Minh lúc này mặt hoảng sợ, hấn không thể tin được đại ca hấn bị Triệu Thiên đánh bại trong lòng không khỏi run rẩy.

- Làm sao có thể, hấn chỉ là một tên phế vật, như thế nào có thể thắng được đại ca huynh ấy, nhất định hấn giờ trò.

Trên sân đấu Triệu Thiên chỉ về Triệu Quân Trác thấy trưởng lão chưa tuyên bố liền nhìn sang:

- Triệu Thành trưởng lão mời ngài tuyên bố kết quả.

Triệu Thành nghe Triệu Thiên gọi mình hấn từ trong chấn kinh tỉnh lại, hấn khó tin nhìn Triệu Thiên giọng hơi run tuyên bố:

- Trận này người thắng là Triệu Thiên, hấn được quyền tiến vào trận cuối cùng.

Triệu Thiên nghe hấn tuyên bố kết quả liền đem tinh mộc kiếm thu trở về quay người đi xuống, Triệu Quân Trác sau khi nghe tuyên bố kết quả hấn như nổi điên hét lên:

- không ta không có thua, hấn... hấn nhất định giờ trò ám hại ta, làm sao ta có thể thua trong tay một tên phế vật chứ, ta muốn phế ngươi, ta không thể thua được.

Hấn như điên cuồng xông thẳng vào Triệu Thiên tung ra một chưởng phía sau lưng hấn, một màn này làm cho bọn họ giật mình, Triệu Như Hương thấy thế hét lên.

- ca ca cẩn thận.

- ha ha, chết đi

Trước sự bất ngờ Triệu Quân Trác một chưởng đánh về Triệu Thiên hấn ra tay qua nhanh Triệu Thành cũng bị hành động của hấn làm bất ngờ không kịp ngăn cản, chưởng vừa tới, trước sự kinh ngạc của mọi người Triệu Thiên cũng tung ra một chưởng.

- ầm

Song chưởng va nhau người bay ra ngoài không ai khác là Triệu Quân Trác, hấn bị một chưởng của Triệu Thiên đánh bay va vào tường, nhưng chưa kịp mọi người hoàn tỉnh thì lại một tiếng hét nữa vang lên.

- Tiểu tử ngươi ám hại nhi tử ta.

Lần này không ai khác chính là Triệu Bách Lâm hấn sau khi nhìn thấy nhi tử mình bị đánh bay trong tâm nổi lên sát ý muốn nhân cơ hội này trừ bỏ Triệu Thiên, biến cô này làm cho bọn người Triệu Vô Định không kịp ra tay, Triệu Như Hương thấy thế hét lên:

- Ca ca.

Triệu Thiên cũng bị hành động của Triệu Bách Lâm không kịp đề phòng hấn chân nguyên lực trong đan điền vận chuyển tung ra một chưởng đối chưởng của Triệu Bách Lâm.

- Ầm

Song chưởng chạm nhau tạo ra dư chấn, Triệu Bách Lâm bị đẩy lùi về sau bốn bước, Triệu Thiên bị đẩy lùi về sau vài chục bước liền phun ra một ngụm máu:

- Phốc

Sắc mặt hấn cũng tái đi, mọi người nhìn thấy cũng kinh sợ, đặc biệt Triệu Bách Lâm hấn tu vi hậu thiên bát trọng lại bị đẩy lùi bốn bước hơn nữa hấn đã sử dụng toàn lực chỉ đánh trọng thương Triệu Thiên, như vậy hấn càng không buông tha ý niệm trừ bỏ Triệu Thiên.

- Triệu Thiên ngươi dám giờ trò ám hại nhi tử ta, không thể tha thứ.

Hấn nói rồi lại tung ra một chưởng về Triệu Thiên, Triệu Thiên lúc này trọng thương không thể tránh né ánh mắt phẫn nộ cắn răng nhìn Triệu Bách lâm đánh tới, nhưng ngay lúc này một thân ảnh xuất hiện giọng uy nghiêm:

- Nhị ca, ngươi khinh ta không biết bảo vệ nhi tử mình sao?

Người xuất hiện chính là Triệu Thiên Hùng, hấn lúc này trong lòng lửa giận vô cùng, hấn nhìn thấy Triệu Bách Lâm muốn ra tay với Triệu Thiên không nhịn được đứng ra, hấn nhanh chóng đẩy lùi thế công của Triệu Bách Lâm, trên người uy áp tiên thiên cảnh tam trọng hiện ra.

- Đây...

Triệu Bách Lâm tại trong uy áp kinh sợ nhìn Triệu Thiên Hùng phía trên đài Triệu Vô Định cảm nhận được uy áp tiên thiên cảnh.

- Đây là uy áp của tiên thiên cảnh, lão tam thương thể đã khôi, hơn nữa còn đột phá.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Quán quân (1)

Nghe được giọng nói kích động của Triệu Vô Địch, chúng trưởng lão bao gồm cả Triệu Thiên Long cũng đều khó tin, một trưởng lão không kiềm được khó tin nói:

- Gia chủ ngài nói thật sao? không phải nói thương thể của Thiên Hùng không trị được sao? làm như thế nào hắn có thể khôi phục được?

- Phải biết chúng ta đã tìm khắp các danh y đều nói hắn thương thể khó trị, phải cần một vị đan dược sư luyện chế Cửu Dương Đan mới có thể trị khỏi.

Bọn họ cũng không dám tin tưởng, phải biết mấy năm nay Triệu gia đã bỏ ra rất nhiều tài sản mời tất cả danh y về trị bệnh của Triệu Thiên Hùng, nhưng nhận lại là sự thất vọng, thương thể của hắn quá nặng bọn họ cũng bó tay, trừ phi có thể mời được một vị đan sư mới có cơ hội

Mà ở Thiên Tân thành đan sư vô cùng hiếm, muốn mời bọn họ phải trả giá thật lớn, tài liệu luyện đan lại khó tìm, trong những năm qua bọn họ đều dốc sức tìm kiếm những dược liệu ấy nhưng không tìm được.

Triệu Vô Địch cũng như bọn họ, hắn những năm này đã dốc hết sức gia tộc để tìm cách trị hết thương thể của Triệu Thiên Hùng, nhưng bây giờ hắn lại khó tin chứng kiến uy áp tiên thiên cảnh của hắn.

- Ta không biết?

Hắn cũng không biết mình nên nói như thế nào, hai hốc mắt của hắn cũng đã đỏ lên vô cùng kích động, trong ba người con hắn yêu thương nhất là Triệu Thiên Hùng thấy hắn như thế không kích động làm sao được?

Những người vây xem cũng không khỏi kinh ngạc đến há hốc mồm, hôm nay thật để bọn họ đã chấn kinh rất nhiều lần, đầu tiên là Triệu Thiên một quyền đánh bay Triệu Minh, kế đến vượt cấp đã bại Triệu Quân Trắc, sau đó là Triệu Bách Lâm ra tay làm Triệu Thiên bị thương, cuối cùng Triệu Thiên Hùng đứng ra.

- Ta lần đầu trong đời xem chiến mà chấn kinh liên tục ah.

- Người nói đúng, lần này ngay cả tam gia thương thể nặng cũng đã đứng ra, làm ta cảm giác thật áp lực.

- Ừm, Tam gia là chúng ta người thứ hai mạnh nhất nhưng đáng tiếc, ngài ấy hiện tại không còn được như xưa.

- Đáng chết bọn Thiên Sát Đường, nếu không phải vì chúng Triệu gia ta sẽ không như thế yếu đi, ta muốn bắt lấy bọn chúng giết sạch một mẻ trả thù cho ngài ấy.

Bọn họ đều là người Triệu gia, cho dù thường ngày như thế nào coi thường Triệu Thiên nhưng đối với bọn họ Triệu Thiên Hùng là người bọn họ kính trọng, ngưỡng mộ.

Trước áp lực của Triệu Thiên Hùng, Triệu Bách Lâm đầu tiên là kinh hoàng, hắn không ngờ Triệu Thiên Hùng bị thương nhưng vẫn còn mạnh như vậy, tuy vậy nhưng hắn trong lòng đối với Triệu Thiên Hùng càng thêm căm hận:

- Tam đệ, người sao có thể nói ta như vậy?

- Hừ, nhị ca người cho rằng nhị tử mình quan trọng, còn nhị tử ta hắn không quan trọng sao?

Trong khi nói hắn âm thanh càng tỏ ra tức giận, đồng thời cũng thu hồi tiên thiên chi lực, nhưng uy thế trên người không đổi, Triệu Bách Lâm cảm nhận uy áp giảm bớt, bình tĩnh nhìn hắn lạnh giọng nói:

- Hừ, ta làm như vậy không đúng sao? hắn nhất định trong thi đấu đã giả trò nếu không làm sao chỉ với tu vi hậu thiên ngũ trọng có thể đánh bại Quân Trắc?

- Trong thi đấu thắng thua là chuyện thường, Thiên nhi thắng người liền nói hắn giả trò, vậy ta bây giờ đánh bại huynh như vậy ta cũng giả trò sao?

- Đù rồi.

Lúc này Triệu Vô Địch hét lên nhìn hai người bọn họ, trên mặt một mực tức giận hướng bọn họ:

- Các người thân là huynh đệ, đứng trước mặt mọi người như thế đối chọi nhau còn ra thể thống gì?
- Nhưng là, phụ thân ta nghỉ ngơi Triệu Thiên giờ trò trong chiến đấu nên mới có thể đánh bại Quân Trắc.
- Im miệng!

Triệu Bách Lâm vừa nói hết liền bị hấn quát, một tiếng của hấn làm cho toàn trường đều im lặng không ai dám lên tiếng, Triệu Bách Lâm cũng bị hấn quát lâm tức ngậm miệng:

- Tiểu Thiên có hay không giờ trò ta nhìn đều thấy, ta cùng các trưởng lão đều chú ý đến hai người bọn họ trong suốt trận đấu, hấn đều không có hành động mờ ám, Quân Trắc bại đều do hấn kiêu ngạo, coi thường Triệu Thiên, còn người thân là trưởng bối lại ra tay với hậu bối nặng thế tội không thể tha sau khi tộc hội kết thúc tiến đến hình phạt điện nhận một trăm trượng, điện bích một tháng.
- Triệu Thiên thể hiện rất tốt có tư cách tiến vào vòng cuối không cần tỷ thí các lượt tiếp theo, như thế trận đấu tiếp tục.

Hấn nói liền quay người trở về, Triệu Bách Lâm sau khi nghe trong lòng một mảnh âm lạnh song tay nắm chặt nhìn Triệu Thiên Hùng cùng Triệu Thiên trong lòng không biết nghĩ gì liền quay người rời đi, Triệu Thiên Hùng không để ý đi đến Triệu Thiên:

- Như thế nào?
- Chỉ bị thương nhẹ không có chuyện gì.
- Ừm, người nghỉ ngơi một chút.

Hấn nói với Triệu Thiên một chút liền rời đi, Triệu Như Hương lúc sau cũng đi đến hai mắt đỏ hoe nhìn hấn lo lắng:

- Ca ca, huynh không sao chứ?
- Ừm, huynh không sao, nghỉ ngơi một chút liền khỏe, đã làm mọi người lo lắng rồi.

Hấn an ủi nàng làm nàng hết lo, Triệu Như Hương từ trong tay cầm ra một bình ngọc đưa cho hấn.

- Đây là gia gia, đưa cho huynh nó có thể giúp huynh mau chóng khôi phục.
- ừm, cảm ơn mọi người.

Hấn đưa tay ra nhận lấy bình ngọc đồ ra bên trong một viên đan dược liền đưa vào miệng hấn khoanh chân vận chuyển công pháp hấp thu. Triệu Như Hương cũng không làm phiền hấn, trận tỷ thí của nàng cũng sắp đến.

Trong khi Triệu Thiên đang tĩnh tọa khôi phục, Triệu Vô Địch vẫn luôn chú ý đến hấn, lần này Triệu Thiên làm hấn rất hài lòng, ngoài Triệu Vô Địch thì Triệu Vũ vẫn luôn quan sát hấn, trong lòng hấn xem Triệu Thiên là một đối thủ mà hấn luôn tìm kiếm.

Trận tỷ thí tiếp theo đến lượt Triệu Như Hương lên đài đối thủ của nàng là một tên hậu thiên cảnh tứ trọng, nàng chiến đấu cũng rất nhẹ nhàng, chẳng mấy chốc đã thắng, dành được tư cách tiến vào top 5.

ngoài nàng ra Triệu Minh lúc này cũng đã dành được tư cách tiến vào top 5, hấn chỉ còn cơ hội một lần, nếu như thua sẽ mất tư cách tham gia, Triệu Quân Trắc cũng như vậy nhưng hấn không được tiến vào vòng chung kết tranh giành quán quân

Đối với việc này hấn càng thêm ghi hận Triệu Thiên, nếu không phải vì Triệu Thiên, phụ thân hấn không cần bị phạt, hấn cũng có thể tiến đến chức quán quân.

Thời gian diễn ra các trận tỷ thí cũng đã đến trưa, những người tiến vào top 3, top 5 cũng đã quyết định, lần này đến Triệu Vũ lên đài hấn chỉ cần thắng trận này là có tư cách tiến vào chung kết gặp Triệu Thiên.

- Hô
- Triệu Thiên cũng đã tỉnh hấn liền thở ra một ngụm trọc khí, thương thế cũng đã hoàn toàn khôi phục hơn nửa còn có dấu hiệu đột phá.
- Ừm thương thế cũng đã hoàn toàn khôi phục, Chỉ kém một chút nữa đã đột phá đến lục trọng.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Quán quân (2)

Triệu Vũ khi nghe đến hán đối thủ trận cuối Triệu Thiên, liền kích động hán đã chờ thời khắc này, lúc đầu còn không để Triệu Thiên vào mắt, không xem hán là mình đối thủ, nhưng khi chứng kiến hán một quyền đánh bại Triệu Minh, vượt cấp chiến Triệu Quân Trác, lúc này hán mới coi Triệu Thiên vì chính mình đối thủ.

- Cuối cùng cũng tới.

Mọi người cũng đều xôn xao, bọn họ trải qua nhiều lần chấn kinh mà Triệu Thiên đem lại, giờ khắc này ai cũng không dám xem thường hán, ngược lại trong mắt họ còn chờ mong Triệu Thiên sẽ làm sao chiến thắng Triệu Vũ:

- Các ngươi xem lần này ai sẽ giành chiến thắng?

- Ta nghĩ nhất định Triệu Thiên sẽ thắng.

- Ta lại không cho là vậy, trận này phần thắng nhất định thuộc về Triệu Vũ.

- Hừ, người lúc này thấy Triệu Thiên đỡ được một chiêu của nhị gia sao? tuy ta không biết hán như thế nào làm được nhưng ta tin hán sẽ thắng.

- Ha, nếu vậy chúng ta đánh cược xem ai trong bọn họ thắng như thế nào?

- Hừ, cược thì cược, ta đặt Triệu Thiên thắng.

- Ta cũng vậy.

Nghe bọn họ nói như vậy một bên Triệu Bách Lâm mặt âm trầm vô cùng, hán hai nhĩ tử đều bại, ngay cả hán cũng bị nhận phạt, hán đối với Triệu Thiên phụ tử căm hận không người chỉ mong không có bọn họ trên đời này.

- Hừ, các ngươi cứ tiếp tục đắc ý, sẽ sớm thôi Triệu gia sẽ thuộc về ta, đến lúc ta nhất định trả mỗi hận này.

Hán trong lòng sớm đã mưu tính thâm tóm Triệu gia, vì vậy trong mắt hán phụ tử Triệu Thiên là vật cản cần phải trừ bỏ.

Triệu Thiên khi nghe đến tên hán liền đi lên, một bên Triệu Như Hương hướng hán quan tâm nói:

- Ca ca, huynh nhất định phải cẩn thận.

Triệu Thiên nhìn nàng gật đầu cười sau đó thả người đi lên, trên sân Triệu Vũ đã đứng một bên nhìn thấy Triệu Thiên đi đến giọng không đổi:

- Ngươi hôm nay làm ta rất bất ngờ, ta rất mong chờ vào trận này cùng ngươi chiến một trận.

- Đa tạ ngươi quá khen, ta cũng như vậy muốn chứng kiến một chút ngươi thực lực.

- Ha ha, ngươi sẽ biết, ta lần này sẽ dùng hết toàn lực cùng ngươi một trận này cho nên ta nhất định sẽ không nương tay, ngươi nên cẩn thận.

mọi người nghe hán nói không khỏi giật mình, bọn họ biết hán là một tên vũ si cái gì cũng không quan tâm, trong mắt hán chỉ có đối thủ hơn nửa hán rất mạnh cho dù là Triệu Quân Trác hán cũng nhún nhường nhưng đối với Triệu Thiên hán lại muốn dốc toàn lực, cái này đại biểu Triệu Thiên lợi hại để hán sử dụng toàn lực.

Triệu Vô Định nghe thế trên mặt đối với Triệu Thiên càng thêm chú ý, hán phía sau các trưởng lão đều kinh ngạc bọn họ không ngờ Triệu Thiên lợi hại đủ để Triệu Vũ nói như thế, nhất là nhị trưởng lão hán đối với đồ đệ mình hiểu rất rõ, ngay cả Triệu Quân Trác Triệu Vũ đồ đệ của hán cũng chỉ nói tổn một ít thời gian để hạ hán nhưng đối với Triệu Thiên hán không chắc thắng.

Triệu Quân Trác nghe vậy trong lòng cũng cả kinh, hán không ngờ Triệu Vũ sẽ nói như thế, nhưng như vậy hán càng đối với Triệu Thiên căm hận, cùng ghen ghét không thôi.

Triệu Thiên hán có thể cảm nhận được khí tức của Triệu Vũ rất mạnh và cuồng bạo, mạnh hơn Triệu Quân Trác rất nhiều, như thế lại để cho hán chiến ý đốt lên càng thêm hưng phấn:

- Ta cũng sẽ toàn lực cùng ngươi phân thắng bại.

Triệu Thành cũng từ trong kinh ngạc nhìn hai người bọn họ, trong lòng thầm tán thưởng:

- Trận đấu bắt đầu

boang

âm

Triệu vũ trên người khí tức bạo phát, quần áo cũng bị tác động kêu bần bặc, hấn trong tay tinh mộc kiếm thi triển.

Tinh cương bát kiếm

hấn thân hình xoẹt nhanh như cuồng phong chỉ thấy tám đạo kiếm ảnh liên tục xoẹt qua Triệu Thiên.

Truy vân kiếm pháp đệ tam thức

Triệu Thiên cũng không chần chừ nhanh thi triển thân pháp thiên vân bộ, cùng truy vân kiếm pháp đánh trả

keeng... keeng

Từng tiếng va chạm liên tiếp nhau vang lên, mọi người nhìn đến đều thấy ảnh kiếm va nhau đều yên tĩnh theo dõi, ngay cả đám người Triệu Vô địch cũng như vậy.

Tinh phong thức

Truy vân kiếm pháp đệ nhị thức

Hai người không ngừng thi triển kiếm thức đối nhau, càng chiến Triệu Vũ cảm nhận được Triệu Thiên không ở hạ phong mà còn cùng hấn ngang nhau trong lòng càng thêm kích động, tấn công càng thêm mãnh liệt.

Triệu Thiên đối với Triệu Vũ cũng như vậy so với Triệu Quân Trác thì Triệu Vũ mạnh hơn không ít, nếu như Triệu Quân Trác cùng hấn tỷ thí với nhau phần thắng nhất định sẽ thuộc về Triệu Vũ,

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đột Phá, Ấn Phong mở

Tộc hội Triệu gia diễn ra hơn nửa ngày cuối cùng cũng kết thúc với chiến thắng không ai ngờ của Triệu Thiên, những đệ tử Triệu gia lúc mới ban đầu bọn họ còn cười nhạo cho rằng Triệu Thiên chỉ là một tên phế vật sẽ bị loại ngay vòng đầu, nhưng bây giờ tất cả đều bị hấn làm cho chấn kinh mặt như bị người đánh mặt đều đỏ không dám nhìn hấn, "nói đùa ah, nếu hấn là phế vật thì bản thân bọn họ là thứ gì, không thấy huynh đệ Triệu Minh ban đầu muốn nói phế bỏ hấn nhưng hai người đều bại bởi hấn"

Đến Triệu Vũ tu vi cao như vậy cũng bị Triệu Thiên đánh bại ai có thể gọi hấn là phế vật thì chính bản thân bọn họ so với phế vật tính là gì?, không riêng gì bọn họ các trưởng lão Triệu gia cũng bị hấn làm cho rung động, bọn họ luôn cho rằng người giành chiến thắng nhất định sẽ là Triệu Vũ hoặc Triệu Quân Trác nhưng không ngờ nửa đường giết ra một cái Triệu Thiên

Tu vi thấp hơn hai người kia nhưng chiến lực nghịch thiên, vượt cấp chiến đấu lần lượt đánh bại Triệu Quân Trác cùng Triệu Vũ, giành chiến thắng đứng đầu tộc hội. Triệu Thiên Long cũng không ngờ Triệu Thiên mạnh như vậy trong lòng vừa mừng, vừa kinh, mừng vì hấn hôm nay biểu hiện không còn mọi người gọi là phế vật, kinh vì hấn thực lực chấn nhiếp hai người trẻ tuổi thiên tài Triệu gia.

Triệu Thiên Hùng ngày hôm nay chứng kiến Triệu Thiên biểu hiện trên mặt hiện lên rung động, Triệu Thiên bây giờ biểu hiện đã hoàn toàn vượt xa hấn trước kia, hấn Trước kia cũng không như Triệu Thiên như thế vượt hai tiểu cảnh giới khiêu chiến, điều này vượt xa hấn tưởng tượng.

Lâm Quân Nghi sớm đã rơi lệ, nàng cũng vì hấn mà vui mừng, lúc trước Triệu Thiên tu vi không tinh tiến bị người gọi là phế vật, bị người nhục mạ, có khi hấn trở về toàn thân thương tích lúc ấy nàng lòng đau như cắt, hôm nay nhìn thấy hấn lấy yếu thắng mạnh giành được chiến thắng liền kích động rơi, nàng nhìn Triệu Thiên Hùng:

- Thiên Hùng, tiểu Thiên hấn đã thắng.

Triệu Thiên Hùng nhìn từ mình kích động rơi lệ liền nhanh an ủi, Triệu Bách Lâm tâm tình biến hóa vô cùng, hấn lúc này đối với Triệu Thiên là chấn kinh, là sát ý, hấn trong đầu chỉ muốn Triệu Thiên cùng Triệu Thiên Hùng biến mất

- Không thể để trì hoãn được nữa, nhất định phải liên hệ Thiên Sát Đường tiến hành kế hoạch nếu để lâu, chỉ sợ kế hoạch của ta sẽ bị bọn họ phá hỏng, lúc ấy Triệu gia chủ vị cũng không đến lượt ta.

Thấy mọi người xôn xao, Triệu Thành lần nữa tiến lên nhìn bọn họ bao quát bọn người Triệu Thiên:

- Mời gia chủ trao phần thưởng cho người giành chiến thắng trong tộc hội.

Triệu Vô Định nghe thế liền đứng lên đi về năm người Triệu Thiên, phía trên khán đài cũng yên lặng. Triệu Vô Định đi đến trên mặt không che dấu vui mừng:

- Các người lần này biểu hiện rất tốt

Hắn đi đến trước mặt từng người trao cho từng người bọn họ một hộp ngọc, bên trong đựng thứ gì, chỉ cần bọn họ về mở ra sẽ biết, hắn đi đến trước mặt Triệu Thiên, hôm nay Triệu Thiên đã để cho hắn nhiều lần rung động:

- Người biểu hiện rất tốt, làm lão đầu ta kinh ngạc không ngừng.

- Gia gia quá khen.

Triệu Thiên khiêm tốn nói, Triệu Vô Định nhìn hắn gật đầu, trao cho hắn một hộp ngọc, xoay người nhìn tất cả đệ tử Triệu gia, uy nghiêm:

- Lần này tộc hội ngoài tỷ thí đánh giá kết quả tu luyện của mọi người ta còn tuyên bố một chuyện quan trọng khác, trong nửa tháng tới sẽ diễn ra Đại Hội Săn Bắn giữa các gia tộc trong Thiên Tân Thành, mỗi gia tộc có ba danh ngạch, đại diện Triệu gia ta tham gia gồm có Triệu Thiên, Triệu Vũ cùng Triệu Quân Trác

Các người ba người trong nửa tháng phải chuẩn bị thật kỹ, tận lực nâng cao thực lực bản thân, tham gia Đại hội lần này đều là thiên tài của các gia tộc, các người cũng không nên vì mình như thế tu vi mà kiêu ngạo, có thể bọn họ còn mạnh hơn các người.

- Vâng.

- Ừm, vậy ta tuyên bố tộc hội Triệu Gia kết thúc, các người mau về tỉnh dưỡng thương thể.

- Vâng.

Triệu Vô Định gật đầu nhìn lướt qua Triệu Thiên sau đó rời đi, nhìn hắn rời đi Triệu Như Hương đi đến Triệu Thiên cười nói:

- Ca ca, huynh thật lợi hại.

Triệu Thiên hôm nay thể hiện làm cho nàng kinh ngạc, cùng kinh hi liên tục, trong lòng cũng vì hắn mà vui, Triệu Thiên Nhìn nàng cười:

- Đầu... chỉ may mắn mà thôi.

- Triệu Thiên người không cần khiêm tốn, người rất mạnh nếu như người cùng ta cánh giới ngang nhau ta ắt hẳn bại rất nhanh, ta cũng phải trở về tu luyện nửa tháng sau cùng nhau.

- Ừm, gặp người sau.

Triệu Vũ nhìn hắn rồi cũng rời đi, hắn là tên vũ si, hắn muốn nâng cao thực lực chuẩn bị nửa tháng tiếp theo đại hội, nơi đó có rất nhiều đối thủ đang đợi hắn khiêu chiến.

Nhìn Triệu Vũ rời đi huynh đệ Triệu Minh âm thầm nhìn Triệu Thiên trong lòng không biết nghĩ gì cũng quay người rời đi, Triệu Thiên nhìn bọn hắn cũng không nói gì, hắn nhìn Triệu Như Hương cười nói:

- Chúng ta cũng trở về thôi.

- Ừm, ah... Cha, Nương các người tới.

Nàng gật đầu thì nhìn thấy Triệu Thiên Hùng cùng Lâm Quân Nghi đi đến liền hô, Triệu Thiên nhìn hai người cung hô lên một tiếng. Triệu Thiên Hùng nhìn hai người:

- Người làm rất tốt, chúng ta trở về lại nói.

xung quanh mọi người cũng dần tản đi, nhưng trong lòng họ hình tượng về Triệu Thiên đã thay đổi, mà lúc này Triệu Thiên Hùng đi đến nhìn bọn họ cười:

- Lão tam, tiểu Thiên, phụ thân có chuyện muốn nói với các người.

Triệu Thiên cùng Triệu Thiên Hùng hai người nhìn nhau nghi hoặc nhưng cũng gật đầu, Triệu Như Hương tình nguyện đi theo, nhưng Triệu Thiên Long từ chối nâng quần lấy hắn một hồi buộc hắn phải đồng ý, trên đường đi Triệu Thiên Long nhìn Triệu Thiên đánh giá:

- Tiểu thiên biểu hiện trong tỷ thí làm vượt qua ta tưởng, làm ta người đại bá này phá khiếp ah.

- Đại bá người quá lời rồi, ta nào lợi hại như vậy, chỉ may mắn thôi.

- Ừm, biết khiêm tốn như vậy rất tốt.

bọn họ vừa đi vừa trò chuyện với nhau một lát sau đã đi đến đại điện, Triệu Thiên long đi vào nói:

- Phụ thân ta đã mang bọn họ đến.
- Ừm, các người mau vào.

Trong đại điện chỉ có hần một người, hần nhìn Triệu Thiên long gật đầu bảo bọn người Triệu Thiên Hùng đi vào.

- Phụ thân
- Gia gia.

Triệu Vô Định nhìn Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương cười, nhìn Triệu Thiên Hùng quan tâm

- Người thương thế đã khôi phục rồi sao?

Lời hần nói ra làm cho Triệu Thiên Long kinh hãi nhìn Triệu Thiên Hùng giọng khó tin:

- Lão tam đệ đã khôi phục rồi sao?
- Ừm, cũng nhờ cây dược phẩm mà huynh cho đệ, mới giúp đệ khôi phục thương thế cùng tu vi.
- hahaha, quá tốt, nếu sớm biết nó có hiệu quả như vậy ta đã đưa nó cho đệ.

Triệu Thiên Long nghe vậy mừng rỡ, đối với hần Triệu Thiên Hùng khôi phục rất quan trọng, tình hình Triệu gia đang suy yếu dần nếu mất đi Triệu Thiên Hùng Triệu gia tồn thất rất nặng nề.

Triệu Vô Định nghe vậy gật đầu liên tục, hần lại nhìn sang Triệu Thiên nghi hoặc hỏi:

- Tiểu Thiên, người như thế nào tu vi tăng mạnh như vậy.
- Cái này... là nhờ vào cây Huyết Xích Sâm mà phụ thân tìm được.
- Huyết Xích sâm, đúng là nó có tác dụng trợ giúp tăng tu vi.
- Chuyện này ta cũng không rõ, nhưng khi phục dụng nó ta cảm thấy cơ thể bỗng nhiên nóng lên toàn thân khó chịu sau đó liền nhảy xuống một cái hồ ngâm mình trong đó, khi tỉnh dậy ta cảm thấy kinh mạch bị bế tắc cũng đã khai thông hơn nữa tu vi cũng đột phá...

Hần kể lại một tràng cho bọn họ nghe, hần bỏ qua phần mình nhận được truyền thừa, bọn họ nghe hần nói suy tư chốc lát Triệu Vô Định đối với hần cười nói:

- Thật không ngờ huyết xích sâm có tác dụng như vậy, đây cũng là vận khí của người, hãy tốt tu luyện chuẩn bị nửa tháng sau đại hội.

Đối với lời Triệu Thiên nói hần không nghi ngờ, công dụng của huyết xích sâm hần biết, nên hần cũng không hỏi nữa hần nhìn Triệu Thiên Hùng.

- Người đã khôi phục rồi thì cũng nên trở lại nhận chức công việc.
- Phụ thân ta lúc này không thể, trở lại bọn người Thiên sát Đường rất có thể trà trộn vào Thiên Tân Thành, ta muốn ẩn nấp tìm ra người muốn hại ta.

Triệu Thiên Hùng nói như vậy cũng có lý, hần hiện tại lộ diện chắc chắn sẽ bắt dây động rừng, Triệu Thiên Long cũng tán thành.

- Phụ thân, tam đệ nói có lý, nếu bây giờ để lộ tin đệ ấy khôi phục.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đột phá

Triệu Vô Định thấy hần nói vậy cũng trầm tư, Triệu Thiên Long một bên cũng gật đầu nhưng theo hần có ý kiến khác:

- Tam đệ nói cũng có lý, nhưng theo ta thấy tin tức đệ đã khôi phục công bố như vậy tốt hơn, nếu như địch nhân biết nhất định sẽ có dị động, chúng ta có thể im lặng dẫn xà xuất động.

- Thiên Long nói cũng rất đúng, những năm qua bọn Thiên Sát Đường đều không có một tiếng động, nếu như bọn chúng biết được người khôi phục, theo như bọn chúng tác phong nhất định sẽ không bỏ qua cho người. Như thế có thể dễ dàng dẫn động bọn họ lộ diện.

Triệu Vô Dịch ngược lại tán thành ý kiến của Triệu Thiên Long, một bên Triệu Thiên nhìn thấy vậy cũng lên tiếng:

- Gia gia, ta thấy phụ thân ý nghĩ rất đúng, khoảng thời gian trước ta chạm trán với một người Trong Thiên Sát Đường.

- Cái gì? người đã chạm Trán với người bọn họ.

Nghe Triệu Thiên nói bọn họ liền cả kinh, cũng nghi hoặc Triệu Thiên như thế nào gặp bọn họ, Triệu Thiên thấy vậy liền giải thích:

- Vài ngày trước ta lịch luyện tại Nam tinh sơn, đúng lúc gặp hai người có mang theo sát lệnh của Thiên Sát Đường, bọn chúng từng nói nhận nhiệm vụ thám thính tình hình các đại gia tộc trong Thiên Tân thành.

- Thiên nhi, người nói là thật.

- Ừm, một trong hai bọn họ gọi là hắc sát, hẳn cùng ta giao thủ lúc ấy cũng bị ta giết, còn một người bị một nữ nhân thân bí đã thương mà chạy.

- Người lại giết hẳn một người, theo ta biết hắc sát là một tên sát thủ có tu vi hậu thiên thất trọng vậy mà cũng bị người giết.

Bốn người bọn họ nhất thời kinh ngạc nhìn Triệu Thiên, phải biết sát thủ trong Thiên Sát Đường tu vi rất mạnh, nhưng không ngờ lại bị Triệu Thiên ngược sát, nhìn hẳn hôm nay biểu hiện cũng không có gì là lạ.

- Nếu theo những gì Thiên nhi nói, bọn chúng muốn tìm hiểu tình hình các thế gia làm gì? chẳng lẽ...

- Phụ thân người biết sao?.

Triệu Thiên Long nhìn hẳn nói một nửa lại ngưng cho hẳn biết thứ gì liền hỏi, Triệu Thiên Hùng cũng suy nghĩ tới thứ gì liền hô:

- Đại hội săn bắn, chẳng lẽ bọn chúng nhắm đến đại hội săn bắn được tổ chức trong nửa tháng sau.

Triệu Thiên Long nghe vậy cũng cả kinh, Triệu Như Hương bên ngoài nghe cũng không hiểu Triệu Thiên cũng trầm tư:

- Nếu bọn họ muốn nhắm vào Đại hội săn bắn thì đó là tự tìm đường chết dù sau ngày hôm đó có rất nhiều gia chủ tham dự cùng với thành chủ bọn họ tu vi rất cao có thể dễ dàng đối phó, ngược lại nếu bọn họ nhân cơ hội mọi người tham gia đại hội tấn công vào các thế gia không có cường giả tọa trấn mới đáng lo ngại.

Bốn người nghe Triệu Thiên phân giả như vậy cũng tỉnh ngộ, Triệu Thiên Hùng gật đầu:

- Thiên nhi nói rất đúng, bọn chúng làm như vậy chỉ là phân tán suy đoán của chúng ta, để chúng ta tưởng rằng bọn chúng sẽ tấn công mọi người tham đại hội mà quên mất rằng các thế gia trong thời điểm đó không người tọa trấn dễ cho bọn họ tấn công.

- Ừm, chuyện này ta sẽ thương lượng kỹ, lão tam khôi phục thương thế tạm thời cứ như thế cũng như một con bài của gia tộc ta....

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Vũ Kỹ Các

Trải qua vận chuyển mấy vòng chu thiên, bỗng dưng nào hải chấn động, Triệu Thiên trong đầu nhiều ra một số thông tin:

Ông

Thiên địa sơ khai vạn vật sinh, trải qua thuế biến nhân loại mờ ra trí tuệ mụ mị nguyệt tinh thần quán thông thân thể, mượn nhờ thiên địa linh khí hấp thu, luyện hóa ngũ hành mở ra vô thượng thần thông.

Trải qua năm tháng tu hành một bộ phận nhận thấy bọn họ có thể mượn nhật nguyệt tinh thần tôi luyện thần hồn, ngoài hấp thu linh khí bọn họ còn sử dụng một số thứ gọi là linh dược tiến hành luyện hóa, cũng có thể kết hợp với nhau luyện thành đan dược.

"Tạo Hóa Đan Kinh"

"Thiên địa vạn vật sở sở sinh, hấp thu Nhật nguyệt tinh luyện thần hồn, thiên hòa sinh hợp mộc tinh, thân hóa thánh hóa luyện hóa linh vật, luyện thành đan tinh, tôi luyện thần hồn, nghịch âm dương, chiến thiên địa, thành tạo hóa, hướng vĩnh hằng chứng đại đạo thành bất hủ".

"Tạo Hóa Đan Kinh chia làm hai phần, một phần tu luyện thần hồn chi lực (Luyện Ngục quyết), thần hồn là một dạng tồn tại vô hình, đẳng cấp đan sư dựa vào độ mạnh yếu của thần hồn mà phân chia, hồn lực tu luyện vô cùng khắc khổ, hồn lực càng mạnh thiên phú luyện đan càng cao, người tu luyện hồn lực có thể công kích thần hồn đối phương, một khi thần hồn bị tổn thương có thể dẫn đến tử vong.

phần thứ hai chính là cách thức luyện đan cùng một số dược vật, luyện đan chủ yếu chú trọng cách phối hợp dược vật".

Triệu Thiên sau khi nhận được tất cả tin tức lập tức kích động trên mặt hiện lên hưng phấn:

- Đây là thứ mà sư phụ đã phong ấn trong não hải của ta, người muốn ta đột phá hậu thiên lực trọng mới có thể tu luyện sao?

Triệu Thiên nghĩ đến ngày đó nhận truyền thừa từ sư phụ hẳn trong lòng đối với ân tình sư phụ đối với hắn lớn như núi, hai tay nắm nhau thì thầm:

- Người yên tâm thù của người một ngày nào đó ta sẽ giúp người đòi lại tất cả.

- Không ngờ tới luyện đan thuật phải tu luyện như thế, bây giờ có thể thấy chức nghiệp luyện đan sư như vậy hiếm thấy, luyện đan chú trọng nhất thần hồn chi lực cùng hòa, một thuộc tính trợ giúp.

- Ngoài ra còn có phù trận chi pháp bên trên có ghi rõ các bố trí trận pháp cùng cách vẽ phù văn, những thứ này rất cần thiết trợ giúp cho việc tu luyện của mình, trước hết thủ luyện thần hồn xem như thế nào.

Triệu Thiên nghĩ liền làm, hắn ngồi đã tọa trên giường bắt đầu vận chuyển tu hồn pháp quyết, hắn rất nhanh tiến vào trạng thái tu luyện, qua vài giờ Triệu Thiên trên mặt mang theo thống khổ thần sắc trên trán cũng bắt đầu có vài giọt mồ hôi.

Luyện Ngục Quyết đúng như tên gọi, pháp quyết tu luyện thần hồn khi tu luyện nó sẽ làm người ta lâm vào ảo cảnh chịu sự thống khổ như địa ngục, quan trọng hơn nó không ngừng trừng kích vào thần hồn làm cho sự đau đớn đó tăng lên gấp bội.

Khi tu luyện pháp quyết này cần phải có một ý chí vững mạnh, nếu ý chí nhỏ yếu lập tức thần hồn sẽ bị phá hủy dẫn đến tử vong, nếu ý chí đủ mạnh bám trụ thì khi tu luyện sẽ làm ít công to.

Triệu Thiên lúc này lâm vào ảo cảnh bên trong ảo cảnh hắn bị cuốn vào một vòng xoáy không lối, lúc này hắn bị những đao phong trong đó chém từ trên xuống dưới so với tra tấn càng thống khổ hơn, nhưng hắn cắn răng chịu đựng.

Hơn một canh giờ về sau Triệu Thiên không chịu được nữa hắn ngừng vận chuyển pháp quyết, mở hai mắt ra.

- hô

sắc mặt hắn trở nên tái nhợt, thân thể bất lực ngã xuống giường, hắn y phục đã sớm ướt, Triệu Thiên cố giương miệng cười

- xem nữa là chết thật ah, trải qua 89 lần bị chém toàn thân cũng không còn sức.

Hắn bên trong vòng xoáy chịu đao phong chém tổng 89 lần thiếu một chút nữa thần hồn thật sẽ hỏng mất, nếu có người biết hắn chịu đựng lâu như vậy nhất định sẽ giết mình, Triệu Thiên có thể chịu đựng lâu như vậy điều dựa vào ý chí kiên định của mình, hắn tuy suy yếu nhưng vẫn cảm nhận được thần hồn có chút biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Tàng Thiên Ấn Quyết

Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương hai người vừa đi vừa cười nói dẫn đến nhiều người chú ý, nhất khi nhìn thấy Triệu Thiên có người khinh thường hắn có người sợ hãi, có người chỉ hắn nói:

- Đây không phải phế vật Triệu Thiên sao? hắn như thế nào có thể đi vào nội đường?

- Suyt, người nói nhỏ lỗ như hắn nghe thấy người liền xong.

- Làm sao? ta nói không phải sao, các ngươi hôm nay tại sao gặp hắn lại sợ như vậy, không phải thường ngày cũng như vậy nói hắn sao?.

Tên đó nghe được mọi người nhắc nhở, tỏ vẻ kinh ngạc hắn thật không nghĩ tới bọn hắn thường ngày còn cười nhạo Triệu Thiên nhưng hôm nay, khi nhìn thấy hắn bọn họ lại sợ như vậy. Lúc này một tên đồng bọn đi đến nói nhỏ với hắn.

- Triệu Kinh, người có tham dự tộc hội không?

- Tộc hội ah, ta ngày hôm đó không tham dự làm sao vậy Triệu Ngu trong tộc hội xảy ra chuyện gì sao?

Tên Triệu Kinh nghe đồng bạn mình hỏi như vậy liền nghi hoặc, hẳn ngày hôm đó ra ngoài làm nhiệm vụ mãi cho đến hôm qua trở về, lúc này nghe nói đến tộc hội chuyện tình liền hỏi. Tên Triệu Ngu kia nhìn hắn nhỏ giọng nói:

- Người hôm đó không có mặt nên không biết cũng đúng, ta nói cho người biết Triệu Thiên không còn giống như ngày xưa hắn nhất quyết đánh bại Triệu Minh, liên tiếp đánh bại Triệu Quân Trắc, lọt vào trận cuối cùng cuồng chiến Triệu Vũ giành chiến thắng, nếu lời người nói để hắn nghe thì người chết chắc.

Triệu Ngu kể cho hắn nghe dù là thuật lại nhưng cũng làm cho hắn rung mình khiếp sợ cảnh tượng Triệu Thiên liên tiếp đánh bại người mà bọn họ cho là thiên tài, Triệu Kinh nghe vậy mặt cũng đỏ sẫm cũng không tin.

- Người nói thật sao?

- Ta nói đều là thật nếu người không tin có thể đi hỏi người khác, người không biết đây thôi trận chiến ấy hắn tu vi chỉ là ngũ trọng hậu thiên cảnh nhưng lại có thể đánh bại hai người thất trọng chỉ nghĩ thôi cũng làm ta rung mình

Triệu Kinh nhìn thấy biểu lộ khiếp sợ của hắn không khỏi rung người không dám nhìn Triệu Thiên hai người, xung quanh những người khác thấy hai huynh muội bọn họ đi tới đều xôn xao cả lên, nhỏ giọng thì thầm với nhau.

Triệu Như Hương ban đầu nghe thấy có người nói Triệu Thiên là phế vật trong lòng dâng lên lửa giận, Triệu Thiên nhìn nàng giống như bạo nộ liền ngăn cản.

- Như Hưng, muội bình tĩnh đi, đừng để ý những lời bọn họ nói.

- Nhưng là... bọn hắn gọi huynh như vậy làm muội rất bức ah.

Triệu Như Hương nghe hắn nói liền bĩu môi tỏ vẻ không cam lòng nũng nịu nhìn lấy hắn, Triệu Thiên đối với nàng hết cách chỉ có cười nói

- Được rồi, bọn họ nói là miệng bọn họ, chúng ta như vậy tức giận có đáng sao?, muội tranh thủ cùng ta đi vũ kỹ các rồi sau đó ta dẫn muội ra ngoài chơi hả giận.

Triệu Như Hương vốn là đang bức tức, nghe hắn nói muốn dẫn nàng đi ra ngoài chơi mặt liền vui mừng chỉ trừng lấy bọn họ, cùng Triệu Thiên một chỗ đi đến.

Nhìn lấy hai huynh muội Triệu Thiên rồi đi bọn họ nhớ lại lời Triệu Thiên nói mặt đều cảm thấy thổ thẹn, cũng không trách Triệu Thiên hắn nói như vậy, bởi vì thường ngày đều bị bọn họ gọi phế vật nghe nhiều lần bây giờ hắn coi như làm lơ chẳng quan tâm.

Người người đều là như vậy, đặc biệt là trong một thế giới thực lực vi tôn này muốn được mọi người công nhận cùng kính sợ chỉ có thể dùng vũ lực chứng minh tất cả, lời nói chẳng đáng giá, dùng hành động thể hiện là cách tốt nhất để cho bọn họ ngậm miệng lại.

-----/-----

Cũng chính lời nói của hắn mà trên đường đi đến vũ kỹ những tên kia khi gặp hắn đều tránh né không dám lên tiếng, đối với Triệu Thiên Như thế cũng tốt, hai huynh muội bọn họ cuối cùng cũng đi đến

bên trong vũ kỹ các chỉ thấy một lão giả ngồi trong coi quây, ngoài ra còn có vài tên đi vào chọn lựa vũ kỹ cùng người dọn dẹp.

Vũ kỹ các chia làm ba tầng, tầng thứ nhất chứa các loại công pháp cùng vũ kỹ cấp thấp nhất, tầng thứ hai, thứ ba chỉ có những người làm nhiệm vụ dùng điểm tích lũy hoặc người tấn thăng đến ngũ trọng hậu thiên mới có thể tiến vào bên trong chọn lựa vũ kỹ cùng công pháp thích hợp.

Vũ kỹ các cũng có những quy định bắt buộc những đệ tử phải tuân theo, thứ nhất: người có điểm tích lũy một lần chỉ có thể chọn một môn vũ kỹ hoặc công pháp tu luyện. Thứ hai: có thể tại chỗ tham khảo hoặc mang về tham khảo tu luyện nhưng trong thời hạn năm ngày phải hoàn trả lại vũ kỹ các, nếu quá thời hạn không giao nộp thì sẽ bị xử phạt theo tộc quy, thứ ba: nghiêm cấm truyền đi ra ngoài hoặc chỉ dẫn người ngoài tu luyện nếu vi phạm sẽ xử theo tộc quy.

Nhìn thấy Triệu Thiên huynh muội đi đến, bên trong liền từ im ắng trở nên xôn xao. Một bên đang nằm nghỉ lão giả bị bọn họ làm cho tỉnh hẳn vốn là đang tức giận nhưng khi nhìn thấy Triệu Thiên đi tới cũng gạt mình.

- Ngũ trọng lão người tốt, chúng ta muốn xem vũ kỹ

Triệu Thiên đi đến trước hắn cung kính nói, lúc này ngũ trọng lão Triệu Hưng bị lời nói của hắn đánh tỉnh, hắn vừa rồi nghĩ tới biểu hiện của Triệu Thiên nên hơi ngại người.

- Ah... ừm, người muốn tìm vũ kỹ mang theo thẻ này đi lên tầng hai, ba nhìn xem,

- Đa tạ.

Triệu Thiên nhận lấy thẻ ngọc nắm trong tay đối với Triệu Hưng cảm tạ, Triệu Hưng nhìn hắn cười nhắc nhở.

- Ủm, ngươi mau chọn vũ kỹ đi, thời gian chỉ có ba canh giờ, ngươi có thể sao chép một bản hoặc mang về nhưng trong thời gian năm ngày phải hoàn trả, ngươi nên nhớ kỹ.

Triệu Thiên nhẹ gật đầu mang theo Triệu Như Hương hướng tầng hai đi đến, Triệu Hưng nhìn Triệu Thiên rồi đi lắc đầu cảm thán, lại nhìn những tên đệ tử khác nhắc nhở.

- Các ngươi cũng nên cố gắng tu luyện đi, đừng có ở đó mà bàn ra tán vào như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Mua sắm

Nhìn danh sách Triệu thiên vừa ghi Triệu Hưng trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc nhìn Triệu Thiên nghiêm túc hỏi:

- Ngươi thật muốn lựa chọn tu luyện vũ kỹ này?

Triệu Thiên nhìn Triệu Hưng biểu hiện lại nghe hắn hỏi liền nghi hoặc hỏi:

- Làm sao? Triệu Hưng trưởng lão chẳng lẽ vũ kỹ này không thể tu luyện được?.

Triệu Hưng lắc đầu nhìn hắn một hồi rồi nói:

- Không phải, ta rất bất ngờ khi ngươi chọn Tàng Thiên Ấn quyết để tu luyện, loại vũ kỹ này trong gia tộc từ trước tới nay đã có rất nhiều người thử tu luyện nhưng đến cuối cùng vẫn không ai luyện được, ngay cả phụ thân ngươi Thiên Hùng cùng gia gia ngươi hai người bọn họ cũng đã thử luyện nhưng vẫn thất bại, từ đó về sau cũng không ai trong gia tộc chọn loại vũ kỹ này, hơn nữa vì vũ kỹ này là một bản thiếu không hoàn chỉnh nên muốn tu luyện cũng rất khó, vì không ai để ý nên bọn ta đành phải để nó trong một góc khuất.

Triệu Thiên nghe vậy cũng kinh ngạc hắn không ngờ ngay cả Triệu Thiên Hùng cùng Triệu Vô Định hai người cũng không luyện được Tàng Thiên Ấn quyết, Triệu Thiên nhìn hắn hỏi.

- Vậy ngươi có biết vũ kỹ này phần còn lại nằm ở đâu không?.

- Ta cũng không biết, ta chỉ biết vũ kỹ này do người sáng lập Triệu gia trước đây đạt đến nhưng nó lại mất phần còn lại không rõ ai đang giữ vì thế ta khuyên ngươi cũng nên từ bỏ mà lựa chọn vũ kỹ khác đi.

Triệu Hưng lắc đầu nói, hắn cũng đã từng tu luyện qua Tàng Thiên Ấn quyết nên biết loại vũ kỹ này không ai có thể luyện được vì vậy mới khuyên Triệu Thiên từ bỏ.

Triệu Như Hương nghe Triệu Hưng nói như thế cũng kinh ngạc, nàng cũng không ngờ vũ kỹ mà Triệu Thiên lựa chọn ngay cả gia gia cùng phụ thân không luyện được, nàng cũng rất tò mò vũ kỹ đó như thế nào mà bọn họ không luyện được.

Triệu Thiên nghe vậy càng quyết tâm muốn tu luyện Tàng Thiên Ấn quyết, người khác không thể nhưng hắn cũng chưa chắc không thể:

- Đa tạ, Triệu Hưng trưởng lão nhắc nhở, nhưng ta vẫn muốn tu luyện vũ kỹ này.

Triệu Hưng cùng Triệu Như Hương nghe hắn nói cũng kinh ngạc loại vũ kỹ ngay cả hai người mạnh nhất Triệu gia không luyện được hắn lại muốn tu luyện.

- Ngươi suy nghĩ kỹ chưa?

- Ta quyết muốn chọn nó

- Nếu ngươi đã quyết ta cũng không ngăn cản, tùy ngươi, nhớ kỹ sau năm ngày phải hoàn trả

Triệu Hưng nhìn hắn quyết muốn tu luyện Tàng Thiên Ấn quyết hắn cũng chỉ lắc đầu sau đó nhắc nhở bọn họ vài câu, sau một hồi hai người bọn họ rồi đi, Triệu Hưng nhìn Triệu Hưng rồi đi lắc đầu nói:

- Người trẻ tuổi thật hiếu thắng, hy vọng hắn không thất vọng khi tu luyện nó ah.

Chương 28: Triệu Thiên Tức Giận

Nghe được có người có người bảo hấn tránh xa Triệu Như Hương thiếu niên gương mặt tươi cười lập tức biến đổi tức giận:

- Kê nào?

Triệu Như Hương nghe thấy tiếng nói liền biết là ai nàng trong lòng một hồi vui mừng, lúc này Triệu Thiên từ xa đi đến trong tay cầm lấy một bao vải nhỏ nhìn thiếu niên đang tức giận:

- Là ta.

Thiếu niên đang tức giận nhìn thấy Triệu Thiên đi tới liền ngạc nhiên, sau đó cười lên đối với Triệu Thiên một mặt khinh thường:

- Ta tưởng ai khác có gan nói như vậy hóa ra là Triệu gia đệ nhất phế vật Triệu Thiên đây sao, không ngờ một tên như ngươi lại còn mặt mũi ra đường như vậy, nếu đôi lại là ta thì tự sát cho khỏi bị người cười nhạo.

Hắn cố ý nói lớn tiếng để mọi người xung quanh nghe được cười nhạo Triệu Thiên, xung quanh mọi người nghe được đối với Triệu Thiên ánh mắt cũng khác có người lắc đầu cười có người khinh bỉ:

- Hẳn là Triệu Thiên phế vật Triệu Gia, lúc trước có nghe nói hấn chỉ có thể tu luyện đến nhất trọng hậu thiên cảnh.

- Nếu ta là hấn thật không còn mặt mũi gặp người nữa là.

Nghe mọi người bàn tán về mình Triệu Thiên mặt không đổi sắc vô cùng bình tĩnh chuyện này hấn đã gặp nhiều, Triệu Như Hương phần nộ nhìn thiếu niên trước mắt tức giận:

- Hồ Chí Nhân

Thiếu niên trước mắt này chính là đệ tử dòng chính Hồ gia Hồ Chí Nhân đệ đệ Hồ Hải người được cho là thiên tài của Thiên Tân Thành, hấn so với Triệu Như Hương lớn hơn hai tuổi trong số đệ tử Hồ gia thiên phú tương đối tốt tu vi cũng đã bước vào hậu thiên lục trọng

Vì thế hấn ở Hồ gia không ai dám chống đối phụ thân càng là nhị gia Hồ Quang Bình trong gia tộc địa vị rất cao chỉ thấp thấp hơn Hồ Khánh, hấn hôm nay muốn ra ngoài dạo chơi không ngờ gặp được Triệu Như Hương đang một mình liền đi đến

Hắn đối với Triệu Như Hương dung mạo xinh đẹp đáng yêu đã dòm ngòm từ lâu, khi thấy được nàng hấn muốn nhân cơ hội nắm lấy nàng nhưng không ngờ Triệu Thiên xuất hiện trước mặt làm hấn cảm thấy khó chịu, suy nghĩ một chút hấn lại cười:

- Ta đang nói sự thật mà thôi khắp Thiên Tân Thành ai không biết Triệu Thiên phế vật cái tên này chứ!

Triệu Như Hương nhìn không được nữa đang muốn xông lên lại bị một tay nắm lại, nàng quay đầu nhìn lại chỉ thấy Triệu Thiên lắc đầu:

- Muội cần gì phải tức giận với hấn, muội cứ coi như một con chó đang sủa bậy là được, chúng ta là người không thể so với súc sinh sinh khi được.

- phốc

Triệu Thiên lời nói làm cho nàng tâm trạng không tốt trở nên vui nhin không được cười, mà ngược lại Hồ Chí Nhân gương mặt trở nên dữ tợn nhìn Triệu Thiên âm trầm:

- Ngươi vừa mới nói ai là cầu

- Ta chỉ đang nói như vậy, chẳng lẽ Hồ huynh coi mình là cầu thật, nhưng mà cầu thì có thể nghe hiểu nhân loại tiếng nói, ngay cả Hồ huynh đây cũng không nghe rõ ta nói chẳng khác nào người không bằng cầu.

Mọi người xung quanh nghe hấn đem Hồ Chí Nhân so sánh với cầu làm bọn họ không khỏi kinh sợ Triệu Thiên miệng thật độc, Triệu Như Hương cũng không ngờ ca ca mình mắng người ác như vậy nàng cảm thấy rất buồn cười nhưng nàng cố nhịn.

Hồ Chí Nhân nghe Triệu Thiên so sánh mình không bằng cầu trong lòng một trận lửa giận muốn chém Triệu Thiên thành trăm mảnh, trên mặt mang theo một trận ác hàn hấn từ nhỏ tới giờ nào bị qua người nào mắng như vậy hơn nữa người mắng hấn lại là một tên phế vật

Hắn bên cạnh một gã hậu thiên cảnh hộ vệ nhìn thấy chủ nhân mình bị người khinh nhục liền đứng ra huy động một chương quát:

- Chỉ là một tên phé vật cũng dám nhục mạ thiếu gia nhà ta

Hắn thân ảnh như bay một chường đánh về phía Triệu Thiên, Hồ Chí Nhân thấy vậy cũng không ngăn cản, Triệu Như Hương thấy tên hộ vệ kia tấn công Triệu Thiên liền đứng Trước ngăn cản nàng thiên ngọc thủ cũng đánh ra.

bành

Hai chường đụng nhau hai người đều bị đẩy lui Triệu Như Hương bị đánh lui may mà Triệu Thiên đỡ lấy, Triệu Thiên muốn đứng ra nhưng không ngờ Triệu Như Hương đứng ra chống đỡ, hắn đỡ lấy nàng lo lắng hỏi:

- Muội có sao không?

"Muội Không sao, huynh không cần lo lắng": Được hắn ôm trong lòng nàng gương mặt xinh đẹp đỏ lên lúc đầu nói, Hồ Chí Nhân nhìn Triệu Như Hương trong lòng Triệu Thiên e thẹn trong lòng một cỗ phẫn nộ, trên mặt cười lạnh:

- Hahaha, đường đường là một nam nhân lại núp sau lưng nữ nhân không hổ phé vật danh hiệu này.

Triệu Thiên lúc này cũng không nhận được, Triệu Như Hương từ nhỏ luôn được hắn bảo vệ, khi còn bé hắn vì nàng không biết cùng bao nhiêu đệ tử trong gia tộc đánh nhau, nhưng bây giờ có người làm nàng bị thương làm hắn vô cùng tức giận, hắn trong mắt hiện lên sát cơ nhìn về Hồ Chí Nhân hộ vệ lạnh lùng nói:

- Ta cho ngươi hai lựa chọn, thứ nhất phé cánh tay phải của mình; thứ hai lưu lại cái mạng của ngươi.

Nghe Triệu Thiên nói như vậy Hồ Chí Nhân cười một trận không riêng hắn tên hộ vệ vừa rồi đã giao thủ cùng Triệu Như Hương cũng cười lên, bọn họ một mặt khinh thường cười Triệu Thiên." Hahaha, người thật biết chọc ta cười, chỉ một tên phé vật cũng muốn ta lưu mạng tại đây, người coi mình là ai thật ngông cuồng đã vậy ta cho ngươi biết hôm nay ta thay mặt thiếu gia phé bỏ ngươi một cánh tay"

"Hồ Bát, ngươi phé hắn một tay như vậy sao được, hắn đã là phé vật không bằng thành toàn hắn giúp hắn nằm trên giường xuống cuộc đời mới phải, ngươi yên tâm nếu làm tốt ta sẽ cho ngươi làm cái quản sự ngoại tộc ": Hồ Chí Nhân nhìn Hộ vệ Hồ bát của mình nhắc nhở.

Hồ Bát nghe thiếu gia mình nói như vậy tâm điều vui, hắn hiện tại chỉ là hộ vệ nếu có thể làm quản sự ngoại tộc như thế mình khi đó không ai không nghe mình sai bảo, một bên hai tên hộ vệ khác nhìn hắn mang theo ghen tỵ.

- Vâng thiếu gia, ta sẽ không làm người thất vọng.

Triệu Như Hương Nghe Triệu Thiên vì mình mà nổi giận trong lòng cảm thấy rất ấm áp, đột nhiên nàng nghĩ đến điều gì mặt đỏ lên, nhưng lại nghe chủ tử Hồ Chí Nhân muốn phé bỏ Triệu Thiên trong lòng tràn đầy phẫn nộ, Triệu Thiên nhìn nàng nhẹ nhàng nói:

- Chỉ là một đám cầu vật sửa bảy muội không cần lo.

Hồ Bát nghe hắn mắng mình cùng thiếu gia là một đám cầu vật lúc này cũng không nhận được nữa đứng ra nhìn Triệu Thiên lạnh giọng:

- Ngươi một phé vật hôm nay tiểu gia ta sẽ dạy cho ngươi một bài học như thế nào con ếch chết vì cái miệng.

"Ngươi sửa quá nhiều, làm tai ta muốn bị điếc đây này": Triệu Thiên thân nhiên cười nói, Hồ Bát nhìn hắn không sợ chết khinh cười một tiếng thân hình di chuyển đánh ra một chường, một chường này hắn mang theo toàn lực, hắn tin một chường có thể đánh chết Triệu Thiên phé vật như vậy.

Triệu Thiên nhìn Hồ bát một chường đánh về phía mình trên miệng mang theo nụ cười, bình thân tung ra một quyền.

hai bên giao phong mọi người nhìn lấy Triệu Thiên trên mặt mang thương cảm nhìn hắn tự tìm đường chết, Hồ Chí Nhân trên mặt mang cười lạnh muốn đầu với hắn đều phải chết

Hồ Bát nhìn hắn đánh quyền về mình liền cười lạnh khinh bỉ: "Phé vật một quyền yếu như vậy cũng muốn đọ cùng ta..." hắn chưa nói hết thì sắc mặt khẽ biến hắn chỉ thấy một quyền của Triệu Thiên đánh ra nặng như một ngọn núi đập vào hắn.

Bành.... ầm

Một tiếng trầm thấp vang lên mọi người chỉ thấy một thân ảnh bắn ngược ra ngoài va vào vách tường còn một người thì vẫn hiên ngang đứng bất động ở đây không ai khác là Triệu Thiên lúc này toàn trường trở nên im lặng, trên mặt bọn họ đều rất rung động đặc biệt là bọn người Hồ Chí Nhân miệng mở to, trợn mắt khó tin nhìn Triệu Thiên.

Phốc

Im lặng một hồi mọi người cũng từ trong khiếp sợ tỉnh lại, bọn họ nhìn về phía Hồ Bát lúc này hắn trên người một mảnh rách rưới cả người đáng vào tường trong miệng không ngừng phun máu

Hồ Chí Nhân bọn người cảm giác khó tin, Hồ Bát trong gia tộc chỉ là một hộ vệ nhưng tu vi Hậu thiên lục trọng là không giả nhưng hôm nay lại bị một

phế vật Triệu Thiên đánh thành như vậy, hấn run rẩy chỉ Triệu Thiên

- Ngươi... ngươi không phải không tu luyện được sao?, làm sao có thể đánh bại Hồ Bát?

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

Triệu Thiên nhìn hấn trên mặt cười khinh thường, nếu là trước kia hấn ngay cả một hậu thiên nhất trọng đánh không lại nhưng bây giờ đã khác xưa;

- Ngu ngốc, nếu ta là phế vật vậy tất cả các ngươi là gì?

Hấn nói câu này lập tức xung quanh im lặng, Triệu Thiên nói không sai hấn nếu là phế vật vậy bọn họ là gì? bọn họ coi Triệu thiên là phế vật vậy một phế vật có thể đánh trọng thương một gã Hậu thiên cảnh lục trọng, ngay cả bọn họ cũng không dám đối đầu vậy theo Triệu Thiên lời nói vậy thì ngay cả bọn họ cũng không bằng một phế vật.

Nghĩ như vậy trong lòng bọn họ xấu hổ, lúc trước còn gọi hấn là phế vật bây giờ gọi hấn như vậy không phải cũng mình tự máng mình là phế vật, Hồ Chí Nhân nghe hấn nói như vậy trên mặt giống như bị người tát qua, trong lòng vô cùng căm hận Triệu Thiên.

Ngay lúc này một nhóm người đi đến, những người này dẫn đầu là một trung niên nhân, khi thấy bọn họ đi tới những người vây xem liền tách ra, không dám phản kháng, mà trung niên nhân đi đến nhìn thấy Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương liền cung kính:

- Thiếu gia, tiểu thư hai người không sao chứ?

Triệu Thiên huynh muội nhìn trung niên nhân dẫn đầu liền lễ phép:" không sao, mai là Tổng Nguyên thúc đến đúng lúc"

Trung niên nhân này chính là Triệu Tổng Nguyên đội trưởng Triệu gia quân vệ có tu vi hậu thiên cảnh thất trọng, trong gia tộc địa vị có thể sánh ngang các chấp sự, có nhiệm vụ trong coi bảo vệ trật tự ở nơi đây và huấn luyện các đệ tử trong gia tộc đi săn.

Triệu Tổng Nguyên nghe vậy nhìn hiện trường khi nhìn thấy Hồ Bát gần hấp hối ngồi ở vách tường một mặt kinh ngạc nhìn Triệu Thiên dò hỏi;

- Thiếu gia có chuyện gì xảy ra sao?

- Hấn đã thương Như Hương nên đã bị ta phế bỏ, còn hấn bọn người muốn đánh ta thành phế vật, Tổng Nguyên thúc nói chuyện này xử lý như thế nào?

Triệu Tổng Nguyên nghe Triệu Thiên nhận mình đánh bại Hồ Bát trong lòng cũng kinh sợ, bọn người theo sau hấn một mặt không thể tin, lấy lại bình tĩnh Triệu Tổng Nguyên nhìn bọn người Hồ Chí Nhân nói:

- Hồ thiếu các ngươi Hồ gia muốn gây chiến Triệu gia chúng ta sao? nơi đây do Triệu gia chúng ta quản lý không phải Hồ thiếu có thể tự mình muốn gì thì làm.

Hồ Chí Nhân nghe hấn nói trong lòng càng thêm đối với Triệu Thiên thù hận, hấn tuy không sợ nhưng hiện tại Triệu gia thế yếu nhưng thực lực không giảm nếu Hồ gia cùng Triệu gia gia chiến với nhau bây giờ Hồ gia cũng không nắm chắc phần thắng, hiện tại hấn chỉ có thể nhẫn nhịn đối với Triệu Thiên:

- Hahaha, Tổng Nguyên đội trưởng nói quá là ta quân giáo thuộc hạ không nghiêm mới làm Như Hương nàng bị thương, để tạ lỗi vòng ngọc này tặng lại cho nàng.

Triệu Như Hương nghe hấn đem vòng ngọc tạ lỗi cho mình một mặt chán ghét lạnh lùng nói:" hừ ta mới không cần"

Hấn thấy mình trước mặt người khác bị từ chối như vậy sắc mặt trầm xuống, tiện nhân nếu để rơi vào tay ta, ta sẽ cho ngươi sống không được chết không xong còn ngươi nữa Triệu Thiên ta sẽ trước mặt ngươi làm nhục nàng xem ngươi còn có thể như vậy bao giờ, nghĩ như vậy những mặt ngoài tươi cười:

- Nếu nàng đã nói như vậy ta hôm khác sẽ đền bù xứng đáng, Triệu Thiên ngày hôm nay ta sẽ nhớ kỹ. Đi thôi

- Vâng thiếu gia

Hồ Chí Nhân trong lòng mang theo phần nộ rồi đi, hai tên hộ vệ kia cũng mang theo Hồ Bát đang hấp hối rồi đi, Triệu Thiên nhìn bọn hấn rồi đi trong lòng cười lạnh, hấn nhìn Triệu Tổng Nguyên nói:

- Nơi này phiên Tổng nguyên Thúc vậy.

- Thiếu gia quá lời

Triệu Thiên gật đầu mang theo Triệu Như Hương rời đi, nhìn Triệu Thiên rời đi Triệu Tổng Nguyên trong lòng còn rất kinh ngạc, hẳn không ngờ Triệu Thiên có thể đánh bại Hồ Bát một hậu thiên cảnh lục trọng, nghĩ cũng thấy thật khó tin đó là Triệu gia phế vật bị mọi người chế nhạo không khỏi cảm thán: "Không thể nhìn người từ bên ngoài"

Trở lại huynh muội Triệu Thiên sau khi rời đi bọn họ một đường bị mọi người bàn tán xôn xao, qua một hồi hai người bọn họ về tới nhà Triệu Thiên từ trong bao vải lấy ra một chiếc vòng ngọc xanh lục nhìn Triệu Như Hương:

- Đây tặng cho muội

Triệu Như Hương Nhận lấy chiếc vòng ngọc trong lòng không khỏi vui mừng, chiếc vòng này nhìn rất đẹp nàng ôm lấy hân hân lên mặt hân sau đó nói: "Cảm ơn huynh"

Triệu Thiên bị nàng bắt ngờ hân hân lên mặt liền ngây người đưa tay sờ lên mặt mình, Triệu Như Hương thấy hân ngạc nhiên ngây người, nghĩ tới mình kích động hân hân mặt đẹp đỏ lên nhìn rất hấp dẫn không dám nhìn Triệu Thiên xoay người chạy mất

Triệu Thiên nhìn nàng chạy mất liền giật mình không khỏi cười nói: "thật thom"

---/-----/-----

Trong lúc này Thiên Tân Thành bàn tán xôn xao về Triệu Thiên thì trong phủ Thành chủ các gia tộc gia chủ đều tập trung, bọn họ cũng không biết hôm nay Thành chủ như thế nào triệu tập bọn họ, Triệu Vô Định một thân lục y ngồi bên trái, bên cạnh hắn là một lão giả hoa râm hai người nói chuyện với nhau, mà trong lục đại gia tộc chỉ có Triệu gia cùng Hồ gia đối đầu rất gay, mà lão giả hoa râm chính là gia chủ lý gia Lý Thành Nam có thể nói là đồng minh Triệu gia

Còn bốn gia tộc còn lại có hai gia tộc giữ thế trung lập Kim gia cùng Ngô gia, Bùi gia thì bắt tay cùng Hồ gia đối đầu hai nhà Lý, Triệu.

Lý Thành Nam một bên nhấp trà một bên nhìn Triệu Vô Định thần thanh khí sảng hỏi: "Lão Triệu nhìn ông khí sắc so với trước đây tốt hơn rất nhiều, có chuyện gì vui sao?"

Triệu Vô Định nhấp trà nhìn Lý Thành Nam trên mặt tươi cười nhìn xung quanh rồi nói:

- Ừm, thật có chuyện vui nhưng không tiện nói, có một chuyện muốn nhắc nhở lão huynh đây

Lý Thành Nam nhìn mặt hắn trở nên nghiêm túc biết là có chuyện rất quan trọng liền hỏi:

- "Như thế nào, Hồ gia muốn gây chiến sao?"

Triệu Vô Định lắc đầu nhìn Lý Thành Nam cười nói:

- Gây chuyện thì không, bọn họ nếu đến ta dám tiếp nhưng chuyện này thì khác, vài ngày trước tộc nhân ta phát hiện người của Thiên Sát Đường, bọn chúng muốn tìm hiểu tình hình của các thế gia, người cũng nên cẩn thận phòng bị

Nghe Triệu Vô Định nói Thiên Sát Đường Lý Thành Nam sắc mặt trở nên ngưng trọng một hồi lâu mở miệng:

- Bọn chúng không ngờ đã bắt

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Âm Dạ (2)

Triệu Vô Định thấy hai người đối chọi gay gắt hơn nữa khí tức tiên thiên càng mạnh hơn trước trong lòng cũng kinh ngạc:

- Hai lão gia hỏa này tu vi cũng không thấp hơn mình đều là tiên thiên nhị trọng cảnh

Hai nhà gia chủ Kim gia cùng Ngô gia cũng kinh ngạc không kém Triệu Vô Định bọn họ đều cao thủ tiên thiên cảnh nhưng nếu so sánh với Lý Thành Nam cùng Bùi gia gia chủ thì không bằng bọn họ, Triệu Vô Định nhìn hai người đang giao phong lên tiếng:

- Lý Huỳnh, Bùi gia chủ hai người các ngươi mau dừng tay nơi đây là thành chủ phủ nếu để hân gặp được thì không hay cho lắm

Hai người nghe hắn nói như thế trên người khí tức lập tức thu liễm, Lý Thành Nam sắc mặt lạnh nhạt nhìn Bùi gia chủ Hừ nói:

- Hừ, nơi đây là phủ thành chủ ta tạm thời không cùng ngươi chấp nhất, ngươi nên biết ơn

Bùi gia chủ nghe hần nói trên mặt cười ngưng trọng vừa rồi hai người chỉ độ khí tức với nhau nếu động thủ hần chưa chắc có thể thắng Lý Thành Nam vì vậy hần cũng chỉ cười lạnh:

- Ta quả thực xem thường Lý gia chủ đây, lần sao có cơ hội hai ta phải phân thắng bại một lần xem ai mạnh hơn

Triệu Vô Định nhìn hai người vẫn còn muốn động thủ liền lên tiếng ngăn lại: "Hai vị có chuyện gì nói sau, thành chủ có lẽ sắp đến rồi"

Hai người cũng không nói liền trở về vị trí của mình ngồi xuống, Triệu Vô Định cùng Ngô gia chủ, Kim gia chủ cũng thở nhẹ một tiếng, mà lúc này từ bên ngoài một trung niên mặt cằm y đi đến nhìn bọn họ cười hành lễ nói:

- Các vị tới thật sớm

Bùi gia chủ nhìn thấy trung niên nhân cũng đứng lên cùng hần cười nói, Triệu Vô Định nhìn thấy người đến sắc mặt nhàn nhạt hướng hần hỏi:

- Phụ thân người đâu sao không hần đi đến?

Người đến Không ai khác chính là Hồ Tứ Hải, nghe Triệu Vô Định hỏi hần nhàn nhạt cười nói:

- Phụ thân người đang bế quan nên không thể đến được vì thế Tiểu chất lần này đến thay người, phụ thân còn gửi lời hỏi thăm sức khỏe tới Triệu bá bá.

Triệu Vô Định uống một ngụm trà nghe hần nói nhàn nhạt cười trả lời:

- Vậy khi nào hần xuất quan người thay mặt ta nói lời cảm tạ tới hần

Hồ Tứ Hải mặt vẫn luôn tươi cười nhiệt tình nhưng trong lòng đối với Triệu Vô Định một trận ác hân "ngươi cứ chờ Triệu gia không sớm sẽ biến mất tại Thiên Tân thành này", tuy vậy hần vẫn thông dong nói:

- Ta sẽ thay người chuyển lời, Triệu Bá bá không biết gần đây Thiên Hùng huynh đệ như thế nào? haiz, nghĩ lại cũng thật tiếc cho huynh ấy trước đây được xưng là thiên tài nhưng bây giờ lại thành như vậy, thật đáng tiếc.

Ngữ khí của hần nói mang theo thương tiếc, mọi người nghe hần nói đều không khỏi nhìn Triệu Vô Định chỉ thấy hần mặt lạnh lại đang muốn xem hần như thế nào trả lời, một bên Bùi gia chủ nhưng là cười trên nỗi đau người khác phụ họa theo:

- Tứ Hải hiền chất sao lại nói như vậy dù sao đó cũng là một thiên tài hiếm có ở Thiên Tân Thành nhưng bây giờ lại trở thành trong miệng người là một cái phế vật Triệu Gia chủ hần rất đau buồn.

Nghe hai người bọn họ nói như vậy Triệu Vô Định sắc mặt cũng không đổi chỉ lạnh nhạt nhìn hai người bọn họ nếu là lúc trước hần thật sự phải tức giận nhưng bây giờ thì từ hần không những bệnh được chữa khỏi tu vi cũng đang khôi phục, nếu để cho bọn họ biết nhất định sẽ cảm miệng

Lý Thành Nam một bên nghe hai người bọn họ nói như vậy thì phần nỡ muốn đứng lên nhưng lại bị Triệu Vô Định kéo lại chỉ thấy hần bình thản nói:

- Đa tạ người quan tâm Thiên Hùng hiền tại rất tốt, nhi tử của ta từ trước tới giờ không quan tâm cái thứ gọi là thiên tài hay phế vật nếu các người quan tâm thì có thể tùy tiện lấy.

Nghe hần nói như vậy mọi người cũng kinh ngạc, theo suy nghĩ bọn họ hần nhất định phải rất tức giận nhưng không ngờ hần chỉ bình thản nói, Mọi người đang nói thì từ bên ngoài Truyền tới giọng nói:

- Mọi người đã tới đông đủ

Chỉ thấy một người trung niên nhân đi vào thân hình cao ráo gương mặt tuấn tú, khi thấy hần mọi người trong đại sảnh đều im lặng hướng hần cung kính:

Gặp Thành Chủ đại nhân

Hần đi vào ngồi ở ghế trung ương cao nhất nhìn lục đại gia chủ đang cung kính phát tay nói:

- mọi người không cần đa lễ mau ngồi.

Khi nhìn thấy bọn họ vào chỗ ngồi hần lúc này mới mở miệng: "Lần này triệu tập mọi người tới là có hai chuyện cần tuyên bố, chuyện thứ nhất ta cần nói là gần đây thủ hạ của ta phát hiện người của Thiên Sát Đường"

Bọn họ nghe nói đến Thiên Sát đường mặt liền ngưng trọng, riêng chỉ có Hồ tứ Hải mặt khi nghe đến Thiên Sát đường hành động bị phát hiện trong lòng kinh nghi nếu như bị thành chủ phát hiện Hồ gia cùng Thiên Sát đường hợp tác thì bọn họ khó sống vì vậy hần liền hướng thành chủ hỏi:

- Bọn chúng ẩn núp lâu như vậy giờ lại xuất hiện trong Thiên Tân thành, người có biết bọn chúng làm gì không?

Nghe hán nói mọi người cũng nghĩ như vậy Người của Thiên Sát đường ẩn nấp rất lâu bọn họ gần đây mới xuất hiện, hơn nữa không ai biết bọn chúng tổng bộ ở đâu, Thành chủ thấy hán liền nói:

- Theo người của ta nói lúc phát hiện bọn chúng có tới hai người nhưng một tên lại bị chết một tên trốn thoát theo hán trước khi chết nói là bọn chúng nhận nhiệm vụ tìm hiểu tình hình các thế lực trong thành, cụ thể bọn chúng muốn làm gì ta không biết nhưng trước tình hình này gia tộc cần nên đề cao cảnh giác.

Lý Thành Nam đã sớm nghe Triệu Vô Định nhắc nhở bây giờ nghe thành chủ nói hán mới thật tin tưởng hơn thế là kỳ quái nhìn Triệu Vô Định cười nói:

- Đã sớm nghe người nhắc qua nhưng bây giờ nghe Thành chủ nói như vậy ta cũng cảm thấy kỳ quái, người làm sao biết trước được tin tức này.

Triệu Vô Định nhưng cũng cảm thấy lạ trước nghe Triệu Thiên nói qua hán phát hiện người Thiên Sát đường hơn nữa còn tự tay chém giết một tên, nhưng hán cũng không tiện nói qua trách người khác hiểu lầm hán nhìn sang Lý Thành Nam nói:

- Chuyện này sau sẽ nói với người

Mà một bên Hồ Tứ Hải cũng thở nhẹ hán tưởng rằng thành chủ sẽ phát hiện Hồ gia cùng Thiên Sát đường hợp tác, hán lần này phải nhắc nhở bọn họ hành động kỹ càng nếu không sớm muộn kế hoạch của bọn họ sẽ bại lộ.

Thành chủ nhìn bọn họ nghị luận cũng lên tiếng nhắc nhở:

- Tuy không biết bọn họ có mục đích gì nhưng không thể không đề phòng thực lực và thành viên của bọn chúng là một bí ẩn, nhất là các đường chủ của chúng thực lực ta không thể biết trước, đặc biệt là gần đến đại hội săn bắn khả năng bọn chúng xuất hiện rất cao, vì vậy các người trước chuẩn bị.

Thiên Sát đường là một mầm hoạ mang nguy cơ rất lớn không diệt trừ chúng, thì chúng ta khó có thể yên, nếu như các người có phát hiện người của bọn chúng trước bắt giữ tra hỏi, trong khoảng thời gian này ta sẽ phái người điều tra xem bọn chúng muốn làm gì, còn về đại hội săn bắn các đệ tử thế gia cứ tiến hành như thường, có chúng ta tại quan sát bọn chúng khó mà xâm nhập.

Mọi người trong lòng đối với Thiên sát đường chỉ hận không thể giết chết bọn chúng, đệ tử gia tộc bọn họ chết trong tay bọn chúng không phải số, đối với Thiên Sát đường không ai không căm hận, bọn họ nghe nói như vậy cũng gật đầu tỏ ý hướng thành chủ nói:

- Chúng ta nghe theo thành chủ đại nhân phân phó.

Thành chủ nhìn bọn họ nói như vậy liền gật đầu, hán chính muốn tiêu diệt triệt để Thiên Sát đường nhưng làm vậy phải cần sự giúp đỡ của các đại gia tộc trong Thiên Tân Thành vì vậy nghe bọn họ nói hán rất hài lòng.

Riêng Hồ Tứ Hải nhìn bọn họ hán trong lòng cười lạnh, Thiên Sát đường cùng hán hợp tác vì vậy hán biết rõ thực lực của Thiên Sát đường mạnh như thế nào nhưng nghĩ lại nếu để bọn họ cùng Thiên Sát đường gia chiến không quan trọng ai thắng ai thua chỉ cần một trong hai lưỡng bại câu thương như thế cả Thiên Tân Thành sẽ là của hán, nghĩ như vậy hán không kìm chế được hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Thành chủ đại nhân nhìn bọn người Triệu Vô Định không còn ý kiến gì về vấn đề của Thiên Sát đường và đại hội săn bắn liền lên tiếng chuyển sang vấn đề thứ hai:

- Chuyện thứ nhất chúng ta đã thống nhất tiếp theo là chuyện thứ hai cũng liên quan đến vấn đề phát triển sau này của các gia tộc.

Nghe hán nói sang chuyện thứ hai có liên quan đến sự phát triển gia tộc của mình bọn họ điều nghi hoặc không biết là vấn đề gì, ngay cả Hồ Tứ Hải cũng không ngoại lệ, hán trong đầu lúc nào cũng muốn gia tộc mình phát triển mạnh nhất mọi quyền lực đều thuộc về Hồ gia hán các gia tộc khác chỉ có thể cuối đầu trước hán, lúc này nghe thành chủ nói cũng không nhận được đưa mắt nhìn

Lý Thành Nam nghe vậy nhìn Triệu Vô Định muốn hỏi hán có biết chuyện này không nhưng chỉ thấy hán lắc đầu liền hướng thành chủ hỏi:

- Thành chủ đại nhân không biết chuyện thứ hai là gì có liên quan đến sự phát triển của các gia tộc chúng ta?

Bọn người Bùi gia, cũng không nhận được đều hướng ánh mắt nhìn về thành chủ đang ngồi chủ vị, nhìn thấy bọn họ nhìn mình thành chủ đại nhân liền nói:

- Chuyện thứ hai ta sắp nói vô cùng quan trọng, vài ngày trước ta nhận được một tin tức nói lần này Thiên Tinh vũ viện sẽ đến Thiên Tân thành chiêu sinh bọn họ sẽ đến đây chậm nhất là một tháng, vì lẽ đó sau đại hội săn bắn sẽ diễn ra chiêu sinh, đây là cơ hội khó có được vì thế các người cố gắng chuẩn bị.

Triệu Vô Định cùng ngũ đại gia chủ nghe hần nói Thiên Tinh Vũ Viện chiêu sinh trong lòng kích động, mà Bùi gia chủ kích động hướng Thành chủ hỏi:

- Thành Chủ đại nhân việc này là thật sao?

Thành chủ nhìn bọn họ kích động như vậy liền gật đầu trả lời:

- Chuyện này vô cùng chắc chắn, như các ngươi biết Thiên Tinh Vũ Viện là một nơi tu luyện ai cũng muốn đi vào nhưng để vào được lại là chuyện khó, một khi gia tộc các ngươi có người được chọn, thì không khác gì các ngươi có thêm trăm năm cơ nghiệp vững chắc nơi đó tài nguyên tu luyện không thiếu, hơn nữa những người Trong Thiên Tinh Vũ Viện đều là cường giả tiên thiên cảnh trở lên, ngay cả hoàng thất Vương Triều Đại Viêm cũng không ít người gia nhập Thiên Tinh Vũ Viện, vì vậy các ngươi phải trân trọng lần kỳ ngộ này.

Nghe hần nói bọn họ càng thêm kích động quên luôn chuyện Thiên Sát đường mục đích thậm chí đại hội săn bắn, Nói đùa Thiên Tinh Vũ viện là một trong Vũ Viện cường đại nhất Đại Chu Viêm Triều không phải là ai cũng có thể vào đây là một nơi tu hành thánh địa cường giả trên tiên thiên cảnh nhiều vô số không biết bao nhiêu người tha thiết mơ ước, nếu như gia tộc bọn họ có người có thể vào được như vậy chẳng khác bọn họ có thêm nhiều tài nguyên tu luyện liền để gia tộc bọn họ càng thêm vinh quang, nghĩ như vậy thôi bọn họ cũng không kìm được vui mừng.

Nhìn bọn họ kích động như vậy Thành chủ cũng chỉ cười nhạt, theo hần biết muốn được tuyển vào Thiên Tinh Vũ Viện thì thiên phú phải đạt được yêu cầu đề ra, bên trong tu luyện tài nguyên cung cấp không thiếu hơn nữa sẽ có lão sư chỉ đạo cách tu luyện, vũ kỹ, công pháp tu luyện không thiếu như thế ai mà không muốn vào nhưng vào được hay không là một chuyện, hần nhìn bọn họ cũng không hỏi gì liền nói:

- Nếu đã không có chuyện gì các ngươi có thể trở về, nhớ phải chuẩn bị thật tốt để phòng bọn người Thiên Sát đường.

Bọn họ đang trong tâm trạng vui mừng nghe hần nói vậy không kìm được muốn trở về thật nhanh đốc thúc nhóm đệ tử gia tộc bọn họ cố gắng tu luyện nghĩ như vậy liền hướng hần cung kính:

- Đa tạ thành chủ nhắc nhở

Thành chủ đại nhân nghe vậy gật đầu phát tay, bọn họ thấy vậy liền đi ra, Triệu Vô Định vừa quay người muốn đi lại nghe thành chủ đại nhân nói:

- Triệu bá phụ khoan hãy đi, tiểu chất có chuyện muốn nói cùng người.

Triệu Vô Định nghe hần gọi liền đứng lại xoay người nghi hoặc nhìn hần hỏi:

- Không biết thành chủ có việc gì muốn nói với lão phu?

- Bá phụ không cần khách khí như thế, gọi người lại cũng không có chuyện gì chỉ muốn hỏi người Thiên Hùng huynh đệ như thế nào?

Triệu Vô Định nghe vậy nhìn hần một hồi sau đó liền, dù sao Thành chủ cùng nhi tử hần cũng là bằng hữu vì vậy hần không che dấu cười nói:

- Thiên Hùng hần hiện tại đã rất tốt trên người hàn độc cũng đã loại trừ tu vi cũng dần khôi phục, nhưng chuyện này hần chỉ nói với ta cũng không muốn cho người khác biết hần đã khôi phục ai biết

Thành chủ nghe hần nói Triệu Thiên Hùng đã trị được hàn độc hơn nữa tu vi cũng đang khôi phục không khỏi vui mừng nhưng hần cảm thấy quái lạ vì lúc trước nghe nói nếu muốn trị Hàn độc cho Triệu Thiên Hùng cần phải mời một vị luyện đan sư nhất phẩm, nhị phẩm luyện chế đan dược mới có thể trị, vì thế liền hướng Triệu Vô Định hỏi:

- Không phải nói Hàn Độc trên người Thiên Hùng huynh đệ cần phải có luyện đan sư mới có thể trị sao?

Triệu Vô Định biết hần nghi ngờ liền nói ra nguyên do vì sao Triệu Thiên Hùng khôi phục, sau khi nghe hết mọi chuyện Thành chủ lúc này mới hiểu lần vui mừng:

- Như vậy thật tốt, có chuyện ta muốn nhắc bá phụ cẩn thận, lần này bọn người Thiên Sát đường hành động như thế có thể mục đích của chúng là muốn nhắm vào Triệu gia vì vậy bá phụ phải cẩn trọng.

- Ủ, việc này ta sẽ chú ý, nếu không có chuyện gì ta đây đi cáo lui.

-----//----

Hồ gia

Bốp...bốp

- Phế vật các ngươi toàn một lũ vô dụng ngay cả một tên phế vật cũng không làm gì được, toàn một lũ ăn hại.

Hồ Chí Nhân sau khi trở về mang một bụng phần nộ nhìn lấy ba tên hộ vệ đang quỳ chửi mắng, đặc biệt là Hồ Bát trên người băng bó khắp nơi chịu Hồ Chí Nhân trút hết phần nộ, hần nhìn Hồ Chí Nhân đã giảm bớt tức giận liền nói:

- Thiếu gia người không thấy chuyện này cũng không trách ta được, lúc ấy ta đã sử dụng toàn lực muốn một lần tại chỗ đánh chết hần nhưng ta không

ngờ hấn ẩn dấu sâu như vậy làm ta không kịp đề phòng, trọng chuyện này người không thấy kỳ quái sao?

Nghe Hồ Bát nói như vậy Hồ Chí Nhân cũng cảm thấy có chỗ không đúng, không phải mọi người nói Triệu Thiên hấn là một tên phế vật làm sao bỗng nhiên lại có thể một quyền đánh trọng thương Hồ Bát một hậu thiên cảnh lực trọng:

- Người nói ta mới cảm thấy chuyện này rất kỳ quái

- Ai có gan chọc giận đệ như vậy

Đang khi bọn hấn nói chuyện từ ngoài vang lên tiếng nói, bọn họ nhìn lại chỉ thấy một thanh niên tuấn đạt, thân hình cao gao, gương mặt có vài phần giống Hồ Chí Nhân, khí độ hiên ngang đi vào, Hồ Chí Nhân gặp hấn tới liền lên tiếp:

- Đại Ca huynh làm sao đến đây?

- Làm sao, ta không thể đến? Ồ, Hồ Bát ai đánh người ra nông nỗi này?

Người này không ai khác chính là nhi tử của Hồ Tứ Hải, Hồ Khải hấn muốn cùng Hồ Chí Nhân trò chuyện nhưng không ngờ lại gặp Hồ Bát toàn thân băng bó như một cái xác không khỏi kinh ngạc, theo hấn nhớ thì Hồ Bát tu vi cũng không tệ cũng là Hậu thiên lục trọng cảnh nhưng lại bị đánh thành như vậy.

Hồ Chí Nhân nhìn Hồ Khải một chút sau đó liền đem sự tình ngày hôm nay nói ra, Hồ Khải nghe Hồ Chí Nhân nói Triệu Thiên đánh Hồ Bát ra thành như vậy không khỏi nhún mày

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Hợp tác

Hồ Khải nghe Hồ Chí Nhân nói như vậy trong lòng cũng bán tín bán nghi lại nhìn Hồ Bát toàn thân băng bó như mộ xác ướp nói:

- Người mau nói lại lúc người tiếp xúc một quyền của hấn, lúc ấy người cảm giác như thế nào?

Hồ Bát nghe vậy liền nhớ lại lúc hai người quyền chưởng giao phong nói ra:

- Khi thuộc hạ tiếp xúc tới một quyền của hấn cảm thấy nó như một ngọn núi đập thẳng vào người, tuy thuộc hạ đã sử dụng hết toàn lực muốn một lần phế bỏ hấn nhưng không ngờ quyền kia của hấn mang theo uy lực mạnh như vậy, hơn nữa hấn còn chưa vận dụng chân nguyên lực.

Hồ Khải Cùng Hồ Chí Nhân nghe hấn nói trong lòng cũng không khỏi rung động nếu như theo lời Hồ Bát nói thì Triệu Thiên chỉ dùng nhục thân mà đánh bại hấn nếu Triệu Thiên sử dụng chân nguyên lực thì sẽ như thế nào?, hai người cũng trầm mặc lại nghe Hồ Khải lên tiếng:

- Không phải Triệu Thiên chỉ là một tên phế vật thôi sao? hấn làm sao có thể mạnh như thế, chẳng lẽ hấn từ đó tới giờ luôn ẩn nhẫn.

Hồ Chí Nhân cũng muốn không nghĩ như vậy, Triệu Thiên cái danh phế vật này nhưng là thật khắp cả Thiên Tân thành ai cũng đều biết:

- Theo ta nghĩ chuyện này không thể đơn giản như vậy, Triệu Thiên không thể tu luyện chuyện này đã rất lâu ai cũng biết hấn từ nhỏ kinh mạch hư tổn, đan điền hỗn loạn, nếu nghĩ theo chiều hướng khác hấn trên người có bí mật hoặc có cao nhân chỉ điểm.

Hồ Khải nghe đệ đệ Hồ Chí Nhân nói cũng gật đầu tán đồng cách suy nghĩ của hấn trong mắt lóe lên một tia hàn quang cùng hứng thú:

- Người nói rất có lý, một tên phế vật không thể tu luyện không thể nào bỗng nhiên có thể tu luyện được, nhưng cho dù có người chỉ điểm cũng chưa chắc có thể trong thời gian ngắn có thể trị hết kinh mạch cùng đan điền tổn hại, duy chỉ có khả năng thứ hai trên người hấn có bí mật người không biết. Ta cũng rất hứng thú với chuyện này.

Hấn sau khi nói trên mặt mang theo nụ cười nham hiểm càng thêm là nhiều hứng thú, nhìn Triệu Thiên hôm nay tu vi tăng mạnh như vậy trong người nhất định có bảo vật nếu bọn họ có được nó nhất định tu vi sẽ càng tăng tiến hơn, chỉ nghĩ như vậy bọn họ càng không kim được muốn có được bí mật trên người Triệu Thiên.

-----//-----//-

Hồ Tứ Hải sau khi từ phủ thành chủ trở ra hấn cũng không đi thẳng về Hồ gia mà một mình tự thân đi đến một quán tửu lâu Vân Lai nằm ở phía tây Thiên Tân Thành, hấn một mạch đi vào trong quán rất nhiều khách, khi thấy hấn đi vào một vị trung niên nhân mỉm cười đi đến nhìn hấn nói:

- Khách quan ngài cần gì?

Hồ Tứ Hải nhìn trung niên nhân trong tay lấy ra một tấm mộc bài đưa cho hắn sau đó nói:

- Cho ta một phòng thiên hướng tây, món ăn đầy đủ.

Trung niên nhân kia tiếp nhận mộc bài nhìn xung quanh không thấy ai phát hiện, liền hướng hắn nói:

- Mời đi theo tiểu nhân.

Hồ Tứ Hải gật đầu đi theo hắn, hai người đi đến một gian phòng bên trên đề chữ Thiên, trung niên nhân xoay người nhìn hắn gương mặt thay đổi không còn tươi cười như trước mà là lạnh nhạt, nói rồi hắn đi vào, bên trong là một trung niên nhân hoàng y khuôn mặt lạnh lùng trên người tản ra khí tức làm người sợ tên kia đi vào thấy hắn liền cung kính:

- Chủ nhân Hồ Tứ Hải bên ngoài muốn gặp người.

Tên trung niên nhân hoàng y nghe vậy liền gật đầu nói:

- Mau để hắn vào

Tên kia nghe lệnh liền đi ra nhìn Hồ Tứ Hải một mặt lạnh nhạt nói:

- Chủ nhân bên trong muốn gặp người.

Hồ Tứ Hải nghe vậy liền đi vào chỉ thấy bên trong trung niên nhân hoàng y trong tay chén trà uống bình thản, Hồ Tứ Hải nhìn hắn liền nói:

- Nhìn người thật bình thản nhỉ Diêm Quân.

Trung niên Hoàng y không ai khác chính là đường chủ Thiên Sát đường bí ẩn không ai biết mặt Diêm Quân hơn nữa tu vi của hắn cũng không thua kém Thành Chủ Phủ, từ lâu này cũng là nơi hắn ngự trang là nơi tiến hành các cuộc giao dịch ngầm hôm nay, Hồ Tứ Hải cũng chính nhận được phi thư của hắn mới một đường đến.

Ngoài giao dịch ra từ lâu còn là nơi thu thập các tình báo gửi về tổng bộ của Thiên Sát đường, mà tổng bộ của bọn chúng nằm ở nơi bí mật không ai biết thậm chí cả Hồ Tứ Hải, Nghe Hồ Tứ Hải nói vậy hắn chỉ cười nói:

- Hồ gia chủ mời ngồi, lần này tìm người là có chuyện muốn cùng người hợp tác.

Hồ Tứ Hải nghe vậy cũng không khỏi kinh ngạc, sau đó liền đối với hắn cười nói:

- Không biết chuyện gì quan trọng dẫn đến đường chủ tự thân muốn cùng ta đây hợp tác.

Diêm Quân uống một ngụm trà liếc nhìn hắn bình thản nói:

- Muốn người giúp ta tiêu diệt các thế gia cùng thành chủ phủ thống nhất Thiên Tân thành, nếu thành công người được lợi sẽ không ít.

Hồ Tứ Hải nghe hắn bảo muốn mình giúp tiêu diệt các đại gia tộc trong Thiên Tân thành liền rơi vào trầm tư một lát sau liền nói:

- Chuyện lần này các người phái người thám thính đã bị thành chủ phát hiện, trong những ngày gần đây Thiên Tân thành sẽ canh phòng nghiêm ngặt chỉ cần phát hiện các người bọn hắn nhất định sẽ liên thủ chống lại, ta làm sao có thể giúp được?

Nghe ngữ khí của hắn nói Diêm Quân liền biết hắn muốn từ chối nhưng cũng trong dự đoán của hắn, vì vậy hắn liền nói:

- Chuyện này người yên tâm chỉ cần người trong ứng ngoại hợp nhất định có thể đánh hạ bọn chúng dễ dàng, hơn nữa ta còn một con bài chưa lật nếu vì thế người cứ yên tâm hợp tác giúp bọn ta.

Hồ Tứ Hải nghe hắn nói Thiên Sát đường còn một con bài ẩn giấu trong lòng liền máy động suy tư một chút liền nói:

- Cùng người trong ứng ngoại hợp điều có thể nhưng hôm nay ta tại phủ thành chủ biết được trong một tháng tới người của Thiên Tinh Vũ Viện sẽ đến đây tiến hành tuyển chọn đệ tử vì vậy chúng ta như muốn hành động thì phải nhanh lên.

Nghe Hồ Tứ Hải nhắc đến Thiên Tinh Vũ Viện Diêm Quân suy nghĩ một chút liền biết ý của hắn muốn bảo "nếu người hành động thì phải nhanh lên chúng ta còn phải để đệ tử mình tham gia tuyển chọn" vì vậy hắn nhìn Hồ Tứ Hải nói:

- Người yên tâm sau chuyện này nếu thành công ta hứa sẽ để những đệ tử của Hồ gia vào được Thiên Tinh Vũ Viện mà không cần thông qua tuyển chọn.

Hồ Tứ Hải trong lòng kinh ngạc nhìn hắn nghi ngờ, Diêm Quân thấy hắn ánh mắt không tin liền nói:

- Ta nói được nhất định làm được người không cần phải nghi ngờ, ta trong Thiên Tinh Vũ Viện có một người đại ca là một trưởng lão chấp sự nếu ta mở

miệng nhờ hấn nhất định người Hồ gia các người có thể vào.

Hồ Tứ Hải nghe vậy liền kinh ngạc hấn không ngờ Thiên Sát đường còn có quen biết với nhân vật như vậy, trong lòng vừa mừng vừa nghi ngờ nhưng nếu hấn nói là thật thì Hồ gia lại có thêm hi vọng hấn suy nghĩ một lát liền nói:

- Được nếu đã Diêm Quân mở miệng thì ta sẽ tận lực cùng ngài hợp tác, một khi thành công nhất định phải đúng như lời ngài nói.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Người Có Dã Tâm

Nhìn những đan dược này Hồ Tứ Hải không khỏi thèm muốn, phải biết những đan dược loại này quá mức quý giá ngay cả Thành Chủ phủ cũng không có được, nếu để những đan dược này truyền ra ngoài nhất định sẽ dẫn đến chấn động, thậm chí chém giết lẫn nhau để đạt được nó về tay, tuy là muốn nhưng hấn tỏ vẻ chán chừ:

- Những đan dược này quá quý giá ta không thể nhận, tuy nhiên hợp tác giữa chúng ta vẫn cứ như cũ là được.

Diêm Quân nhìn hấn trong lòng rất muốn nhưng lại tỏ vẻ từ chối mình trong lòng không khỏi cười lạnh, nhưng mặt ngoài chỉ liếc hấn chơi trò tâm lý nhàn nhạt nói:

- Người cứ nhận lấy những đan dược này không phải tặng không cho người mà là còn có một mục đích của nó.

Hồ Tứ Hải nghe vậy trong lòng từ đầu cũng đoán được hấn sẽ nói với mình điều kiện, nhưng vì muốn được những đan dược này hấn tỏ ra không hiểu hỏi:

- Không biết Diêm Quân nói như vậy có mục đích gì?

Nhìn thấy hấn đã mắc câu mình liền cầm một bình đan dược đưa trước mặt Hồ Tứ Hải làm hấn nội tâm hơi ngửa liền nói:

- Ta muốn người gia tăng thực lực của gia tộc mình như vậy mới có thể giúp chúng ta kế hoạch tỷ lệ thành công cao hơn, đồng thời giúp người thực lực đứng đầu các gia tộc khác nói như vậy người cũng hiểu ý ta đi.

Thấy Hồ Tứ Hải nhưng cũng không tin hấn chỉ đơn giản như vậy ý nghĩ vì lẽ đó, hấn đứng lên đi đến trước mặt Hồ Tứ Hải cười nhạt:

- Nhưng giúp người tăng thực lực cũng chỉ là một phần chuẩn bị mà thôi, người cũng biết ngoài Thiên Tân Thành vẫn còn các thành thị khác?

Hồ Tứ Hải nghe hấn nói những thành thị khác cũng không khỏi nghi ngờ ý muốn của tên Diêm Quân kia là gì, vì vậy hấn liền hỏi:

- Giúp ta tăng thực lực cùng chuyện này có quan hệ gì?

Diêm Quân thấy hấn hỏi mình liếc hấn một cái sau đó cười phá lên:

- hahaha, Người hãy nghĩ thoáng một chút tại sao ta muốn chiếm thành này? rất đơn giản bởi vì Thiên Tân Thành tuy là một thành nhỏ nhưng vị trí của nó rất thuận lợi cho việc chúng ta thu tóm các thành thị khác.

Hồ Tứ Hải nghe xong trong lòng cũng không khỏi kinh sợ hấn cho là Diêm Quân muốn lên làm thành chủ vì vậy mới sắp đặt kế hoạch đánh chiếm Thiên Tân Thành nhưng hấn dã tâm lại lớn như vậy muốn thu tóm các thành khác.

Nhìn biểu hiện của Hồ Tứ Hải Diêm Quân chỉ cười nhạt hấn dã tâm cũng không đơn giản là muốn đánh chiếm Thiên Tân Thành giống như Hồ Tứ Hải đơn giản như vậy nghĩ, không đợi Hồ Tứ Hải nói hấn liền nói tiếp:

- Nếu như người nghĩ như vậy thì sai lầm, ta không những muốn thành bá chủ cái này thành mà còn muốn thống nhất những cái khác thành từ đó xưng bá, chỉ cần người giúp ta đến lúc đó những loại đan dược này cũng không thiếu cho người thậm chí ta có thể giúp người trở thành trên tiên thiên cảnh cường giả.

Hồ Tứ Hải lúc này nghe hấn nói giúp mình phía trên tiên thiên cảnh đã sớm động dung, nhưng hấn cũng là người có dã tâm, hấn biết nếu có thể thành công giúp hấn ngay sau gia tộc vinh quang không xa, nhưng nếu thất bại gia tộc tất sẽ diệt nhưng nhìn những đan dược kia có thể giúp tộc nhân mình có thêm vài chục cao thủ, nếu hấn trong tay có những đan dược như vậy chắc chắn Thiên Sát đường không chỉ đơn giản như vậy bề ngoài e rằng các gia tộc khác cùng thành chủ hợp lại cũng không thể chắc chắn sẽ thắng, nghĩ như vậy hấn cũng đưa ra quyết định.

Diêm Quân đã nhìn thấu ý nghĩ của hấn, đúng như dự đoán khi mình đưa ra những đan dược này đã làm hấn hiểu Thiên Sát đường thực lực không như bề ngoài vì vậy hấn làm mặt đáng tiếc:

- Nếu như Hồ gia chủ không nhận vậy thì ta cũng không ép.

Hồ Tứ Hải thấy hần như vậy liền vội nói dù sau trong lòng cũng đã nghĩ kỹ lần này muốn cùng Thiên Sát đường chung thuyền:

- Diêm Quân đại nhân chậm đã, nếu những đan dược này có thể giúp Hồ gia thực lực tăng lên hơn nữa còn làm tỷ lệ thành công kế hoạch cao vậy ta cũng không khách khí mà nhận lấy.

Diêm Quân nhìn thấy hần đã trúng của mình kẻ sách đúng như mình dự định không khỏi cười lạnh trong lòng, người như Hồ Tứ Hải càng như vậy hần càng muốn lợi dụng đối phương sau đó từ hần vui mừng mà ra tay diệt sát như vậy mới thích thú, nghĩ như vậy hần liền cười nói:

- hahaha, Hồ gia chủ người sẽ vì mình hôm nay quyết định mà cảm thấy may mắn.

Hồ Tứ Hải cũng không nhận ra mình đang là con cá trên bàn chờ thịt, hần nhận lấy hai bình đan dược trong tay không nỡ bỏ sau đó nhìn lại Diêm Quân:

- Hahaha, ta cũng hy vọng Diêm Quân đại nhân chiêu cố nhiều thêm.

Diêm Quân trong lòng nhưng là ẩn tàng quang mang, nhìn Hồ Tứ Hải cười:

- Được, người chỉ cần làm theo lời ta sau này tài nguyên cũng không thiếu người hưởng.

Trên mặt thì nói như vậy nhưng trong lòng thì đang chuẩn bị thịt hần, nhất định sẽ cho người cùng Hồ gia hưởng ở tuổi vàng, Hồ Tứ Hải nơi nào cũng không nghĩ Diêm Quân sẽ tha cho hần vì vậy hai người cùng nhau nói một hồi hần liền muốn cáo từ:

- Trời cũng không còn sớm, ta xin phép được cáo từ, khi nào kế hoạch tiến hành cho người thông báo một tiếng với ta, khi đó Hồ gia nhất định sẽ toàn lực giúp Thiên Sát đường.

- Vậy khi đó trăm sự nhờ vào Hồ gia chủ đây.

Nói xong Hồ Tứ Hải xoay người rồi đi nhìn Hồ Tứ Hải đi ra Diêm Quân trên mặt biến đổi trở nên lạnh lùng so với vừa rồi cùng Hồ tứ Hải như hai người khác nhau, sau khi Hồ Tứ Hải ly khai tên kia chương quỹ đi vào đối với Diêm Quân cung kính:

- Chủ nhân chỉ vì kế hoạch mà bỏ ra như vậy có phải hay không quá?

Diêm Quân mặt vẫn lạnh lùng như cũ ngồi trên ghế từ trên nhìn xuống tên chương quỹ kia giọng trầm nói:

- Những đan dược này tuy quý giá nhưng chúng ta lại có thể không vì kế hoạch hy sinh, nhưng mà người nghĩ nếu như ta không bỏ ra những đan dược này Hồ Tứ Hải sẽ thành tâm trung thành đối với chúng ta sao?

- Chủ nhân nói phải, Hồ Tứ Hải này mặc dù có thể cùng chúng ta hợp tác nhưng hần là một con người có dã tâm nhất định sẽ không phục chúng ta hơn nữa hần có thể sẽ cản lại chúng ta.

- Hừm, người nói rất đúng đối với con người đặc biệt là người có dã tâm như Hồ Tứ Hải chúng ta phải bỏ ra một cái có giá trị hần mới có thể phục tùng chúng ta, đặc biệt là một nơi vũ lực vì tôn mạnh được yếu thua này nếu không có thực lực cùng tài nguyên cho dù là người có dã tâm mấy mà không có thực lực chỉ là rác rưởi, nhưng Hồ Tứ Hải càng như vậy chúng ta càng dễ lợi dụng.

Nghe chủ nhân mình nói như vậy tên kia chương quỹ cũng tán đồng, đối với nhân loại chỉ cần bỏ ra một cái giá thích đáng bọn họ sẽ vì mình mà làm việc:

- Chủ nhân nói rất đúng, là thuộc hạ ngu dốt.

- Không phải người ngu dốt mà là người chưa từng tìm hiểu rõ Hồ Tứ Hải mà thôi, hần giống như ta điều là người có dã tâm nên ta biết hần muốn gì vì vậy ta hiểu rất rõ hần. Được rồi không nói này nữa, người những ngày này điều tra ra người giết chết Hắc sát tới đâu rồi?

Nghe Diêm Quân hỏi mình về việc điều tra người giết Hắc Sát tên kia chương quỹ liền vội đem những ngày này tìm kiếm nói ra:

- Theo như Bạch sát miêu tả thuộc hạ đã điều tra được một người trong hai người đã giết chết Hắc sát còn người đã làm Bạch sát trọng thương thì không rõ tin tức.

Nghe chương quỹ nói Diêm Quân lông mày nheo lại, theo Bạch sát ngày đó trở về hần đã rất tức giận muốn giết chết Bạch sát nhưng khi nghe hần nói có người trẻ tuổi tu vi chỉ Hậu thiên ngũ trọng cảnh giết chết Hắc sát hậu thiên thất trọng cảnh, còn một nữ nhân che mặt một kiếm chặt đứt Bạch sát cánh tay khi đó trong lòng vô cùng kinh ngạc nên đã cho người điều tra hai người kia, nhưng bây giờ nghe báo chỉ tìm được một trong hai người điểm này làm hần không khỏi nhăn mày.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Tên kia chương quỹ khi thấy Diêm Quân không nói gì khi nghe hắn nói chỉ chau mày hắn liền vội nói ra:

- Đúng vậy, Theo thuộc hạ phải người điều tra khắp Thành nhưng không phát hiện bất kỳ nữ nhân nào giống như lời Bạch sát miêu tả, có thể nữ nhân này chỉ tình cờ xuất hiện tại Thiên Tân thành cho nên mới không có bất kỳ thông tin gì về nữ nhân này.

Diêm Quân mặt sau khi nghe tên chương quỹ kia nói vẫn giữ im lặng một lúc sau hắn mới lên tiếng:

- Vậy còn người thiếu niên đã giết chết Hắc sát các ngươi đã tra rõ?

Đối với nữ nhân thần bí đã đánh trọng thương Bạch sát hắn trong lòng chỉ hiếu kỳ dù gì Bạch Sát tu vi cũng là hậu thiên bát trọng cảnh án theo lời nói thì nữ nhân kia rất có thể là Hậu thiên cửu trọng tuy vậy làm hắn hứng thú và hiếu kỳ nhất chính là tên thiếu niên hậu thiên ngũ trọng đã giết chết Hắc sát.

Tên kia chương quỹ thấy Diêm Quân bỏ qua lai lịch nữ nhân kia đã đánh trọng thương Bạch sát hỏi về người thiếu niên đã giết chết Hắc sát hắn liền vội nói:

- Chúng thuộc hạ cũng theo như mô tả của Bạch sát đã điều tra qua người Thiếu niên kia, khi tra ra được thì có điều rất kỳ lạ.

- Kỳ lạ, Người kia là ai như thế nào kỳ lạ?

Diêm Quân khi nghe cũng thấy rất hứng thú mày hơi lỏng nhìn tên chương quỹ kia hỏi, Tên Kia chương quỹ cũng không chần chừ liền nói ra những ngày này tra ra:

- Tên thiếu niên đã giết Hắc sát theo điều tra thì ra chính là nhi tử Triệu Thiên Hùng cũng là người mang cái danh phệ vật khắp Thiên Tân Thành điều biết Triệu gia - Triệu Thiên, theo người nói hắn chỉ là một tên phệ vật không tu luyện được nhưng theo Bạch sát miêu tả rất khớp với tên Triệu Thiên này.

Diêm Quân sau khi nghe hắn nhắc đến Triệu Thiên Hùng trong lòng không khỏi dâng lên sát ý, hắn tam đệ chính là chết trong tay Triệu Thiên Hùng vì vậy bọn hắn đối với Triệu gia có thù rất nặng, nhưng khi nghe đến người giết chết Hắc sát lại chính là nhi tử Triệu Thiên Hùng trong lòng lửa giận tăng thêm nhưng hắn cảm thấy có điều gì đó không đúng vì vậy liền hỏi:

- Người nói người giết Hắc sát là tên phệ vật mà mọi người thường nói Triệu Thiên?

- Vâng, theo điều tra chính là hắn.

Diêm Quân nghe xong liền cảm thấy không đúng liền tức giận một tay đập mạnh lên bàn:

Bốp... bành

Cái kia bàn bị hắn vỗ thành hóa thành một mảnh phấn vụn tên kia chương quỹ nhìn đến cả người đều run lại nghe hắn giọng lạnh vang lên:

- Người đùa với ta sau, một tên phệ vật không thể tu luyện có thể giết chết cao thủ Hậu thiên cảnh thất trọng, người cho là ta dễ gạt.

Tên kia chương quỹ bị hắn nói làm cho hoảng sợ vì vậy vội vàng quỳ xuống nói:

- Thuộc hạ không dám, Hắn thật là phệ vật không thể tu luyện nhưng ở ba tháng trước hắn bỗng nhiên có thể tu luyện hơn nữa tốc độ tăng tu vi rất nhanh trong tộc hội giành được quán quân, ngay cả người trẻ tuổi có tu vi mạnh nhất Triệu vũ cùng Triệu Quân trác cũng không phải là hắn đối thủ, vì vậy sau khi điều tra ra được chính hắn đã sát hại Hắc Sát thuộc hạ cũng bất ngờ, những việc này thuộc hạ không dám gạt ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Luyện Thể Đại Thành, Đại Hội Tới Gần (1)

Oanh... ầm

Tảng đá ngay lập tức bị hắn một quyền đánh nát, nhìn thấy tảng đá lớn nặng vài trăm cân bị mình một quyền không mang theo một chút chân nguyên đánh nát hắn gật đầu hài lòng:

- Một quyền này tuy không mang theo chân nguyên lực nhưng cũng có thể cùng hậu thiên cảnh lục trọng hoặc thất trọng không kém hơn bao nhiêu nếu

có thể luyện đến đại thành cũng có thể cùng hậu thiên cảnh cửu trọng đánh ngang nhau.

Tuy bây giờ hắc nhục thể đã mạnh nhưng chân nguyên lực còn kém rất nhiều, Đại hội sắp bắt cũng gần kề phải tranh thủ nâng cao tu vi, đem ba bộ võ kỹ luyện thành khi đó mới có cơ hội cùng những thanh niên trẻ tuổi các gia tộc tranh tài.

Thu thập tâm tình của mình hắc đi đến những cốc đá đã được hắc buộc trên dàn cây chỉ cần dùng lực đẩy những cốc đá sẽ theo quán tính đến va chạm vào người, nếu để cho người thấy nhất định sẽ tưởng hắc bị điện thích ngược đãi bản thân vì mỗi cốc đá này khi chạm vào người có thể gây thương tích thậm chí có thể gãy xương, nhưng đối với Triệu Thiên thì hắc không bận tâm đối với hắc nhiều đây không ăn thua gì:

- Cũng nhanh tập thôi thời gian cũng không còn sớm.

Nhìn sắc trời một hồi hắc tiến đến dùng bán thân trần đứng ở chính giữa những cốc đá thân thủ trung tâm, dùng lực nhẹ đẩy đi những cốc đá kia hắc toàn thân thả lỏng, những cốc đá theo quán tính đến đánh thẳng vào hắc

Đùng... đùng...

Cần răng cố nén kêu ra tiếng chịu đựng từng lần va chạm, trên thân hắc sau vài lần va chạm đã hiện lên màu nhạt đỏ, tuy hắc đã thành công luyện bị nhưng bị ngoại lực va chạm mãnh liệt như vậy cũng không nào không đau đớn hướng chỉ đây là những cốc đá cứng rắn so với dùng gỗ va chạm càng mãnh liệt thêm.

Đùng... đùng...

Lại liên tiếp đánh vào Triệu Thiên trên người đã xuất hiện các vết đỏ, nhưng hắc vẫn không kêu lên hơn nữa toàn thân cũng từ thả lỏng dần dần theo từng lần va chạm trở nên cứng rắn.

Liên tiếp chịu đựng hơn ba canh giờ hắc trên người vết thâm đỏ càng nhiều, mồ hôi trôi trượt khắp thân da thịt của hắc cũng bắt đầu trở nên rắn chắc, thấy mình thân thể cũng đạt yêu cầu hắc từ thể trung tâm đứng dậy tung ra quyền vào những cốc đá kia.

Oanh... oanh...

Những cốc đá kia bị hắc vung quyền đều không chịu được bạo nổ, nhìn những mảnh vụn Triệu Thiên hít thật sâu thu thập tâm tình nhìn bầu trời:

- Cũng không còn sớm phải trở về thôi.

Triệu Thiên mặc lấy y phục vào không chút nào để ý đến những vết đỏ bầm trên da hay đau đớn liền một mạch chạy về.

Lúc hắc trở về cũng không thấy Triệu Như Hương cùng Triệu Thiên Hùng chỉ có một mình Lâm Quân Nghi đang chuẩn bị làm cơm, vì vậy liền hỏi:

- Mẫu thân, phụ thân cùng muội muội đâu sao ta không thấy bọn họ?

Lâm Quân Nghi nhìn Triệu Thiên trên mặt mang theo nụ cười ôn nhu nói:

- Phụ thân ngươi vừa lúc này được gia gia ngươi cho người gọi hắc nói là có chuyện quan trọng cần nói, còn Như Hương tiểu nha đầu này nàng từ khi trở về không nói lời nào liền chạy vào trong phòng tới giờ còn chưa ra, Thiên nhi hôm nay các ngươi gặp chuyện gì làm nha đầu kia phải như vậy sao?

Từ lúc Triệu Như Hương trở về liền một mực trốn trong phòng không ra, nhìn thấy nữ nhi như vậy nàng cũng rất lo vì vậy liền hỏi đến Triệu Thiên ngày nay có chuyện gì làm Triệu Như Hương như thế.

Triệu Thiên nghe vậy cũng chỉ cười nha đầu kia đến giờ còn ngượng ngùng trốn trong phòng không ra, nhìn thấy mẫu thân lo lắng hắc liền bịa chuyện nói:

- Chắc là muội muội hôm nay đi ra ngoài chơi thân thể cảm thấy mệt mỏi nên ở trong phòng ngủ đi.

Lâm Quân Nghi nghe hắc nói nàng trong lòng lo lắng tiêu tan nhìn hắc nói:

- Ngươi nói cũng phải nha đầu này ít khi ra ngoài chơi, còn ngươi nữa cũng nên nghỉ ngơi đi hôm nay đi theo nha đầu kia chắc cũng mệt rồi, chừng nào đến giờ ăn ta sẽ gọi ngươi.

- Cái này ta đi trước

Hắc cũng không từ chối bởi vì hắc còn phải tiến hành giai đoạn kế tiếp luyện thể, nhìn hắc rời đi Lâm Quân Nghi cũng không nói gì, lúc trước hắc vì tu luyện mà ngày đêm vất vả làm cho nàng rất lo còn bây giờ hắc hắc có thể tu luyện nàng lại càng lo thêm.

Triệu Thiên sau khi trở về phòng mình liền đem nước đun nóng bỏ vào trong thùng tắm sau đó lấy ra những thảo dược đã mua tất cả đều bỏ vào trong thùng, qua một lúc nước trong thùng chuyển sang màu đen

- Như vậy có thể vào ngâm được rồi.

Hắc nhìn nước trong thùng chuyển sang màu giống như trong phương pháp tu luyện liền đem trên người y phục cởi bỏ sau đó tiến vào trong thùng ngâm

mình.

A... a

Triệu Thiên sau khi tiến lập tức liền cảm giác đau đớn gấp mấy lần, trên thân giống như có những ngọn châm đâm vào người hắn trên mặt nổi lên đau đớn gân xanh đều nổi:

- Không ngờ lại đau đớn đến như vậy so với trước đây luyện thể càng lớn hơn.

Hắn cắn răng nén đau bắt đầu theo phương pháp tu luyện hấp thu được lực, lúc này mới chính thức đau khổ, trên thân những chỗ bầm đỏ tím trong lúc luyện tập gây ra chịu tác dụng của được liệu mà gây ra đau đớn so với ban đầu lớn gấp bội. nhưng hắn vẫn kiên trì cắn răng không phát ra tiếng kêu trên mặt đều nhanh tái gân xanh đều nổi.

Theo thời gian trôi qua đau đớn cũng dần dần biến mất thay vào đó là sự thoải mái, Triệu Thiên trên mặt cũng trở lại bình thường không còn khó chịu như lúc ban đầu, theo hắn vận chuyển theo phương pháp tu luyện bên trong xương cốt bắt đầu kêu lên:

Kết... kết...

Nước trong thùng cũng theo hắn hấp thu dần trở nên hơi nhạt đi, da thịt hắn cũng theo vậy mà trở nên rắn chắc hơn trước rất nhiều toàn thân lỗ chân lông đều mở rộng toàn lực hấp thu trên người những vết bầm đỏ tím cũng theo được lực mà khôi phục.

Rất nhanh được lực trong thùng bị hắn hấp thu gần hết nước trong thùng từ màu đen bị hắn hấp thu hết liền trở nên trong suốt, Triệu Thiên cũng từ trong tỉnh lại nhìn một chút da thịt mình trở nên rắn chắc hơn trước liền kinh ngạc:

- Không ngờ hấp thu hết bao nhiêu đây được lực da thịt mình so với trước càng thêm rắn chắc, xương cốt so với trước cứng hơn nhiều nhưng cách đại thành còn thiếu một chút.

Tuy nói vậy nhưng kết quả nhiều đây cũng đủ để hắn hài lòng, được thảo trong tay hắn vẫn còn thời gian cũng vì đó hắn cũng nhẹ nhõm thở ra lại nhìn nước trong thùng lúc này trong suốt mới cười:

- Nước này so với trước càng thêm trong suốt làm nước uống chắc cũng được a.

Nghĩ như vậy hắn không khỏi rùng mình, ngay lúc này bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa:

- Ca ca, mẫu thân để ta đến gọi người ra ăn cơm.

Người đến không ai khác ngoài tiểu muội hắn Triệu Như Hương nàng sau khi trở về liền trốn trong phòng bây giờ mới ra. Nghĩ đến nàng trốn không gặp mình Triệu Thiên vừa mặc vào y phục khoe miệng mang theo cười tà:

- Tiểu muội, không phải muội còn đang trốn ở trong phòng không muốn gặp ta sao?

Triệu Như Hương bên ngoài nghe hắn nói vậy mặt cười đỏ lên trong lòng xấu hổ không thôi liền ấp úng nói:

- Muội... muội... không có trốn chỉ là.... hơi mệt nên mới ở trong phòng nghỉ ngơi.

Nàng vừa nói xong cửa phòng bỗng nhiên mở ra liền thấy Triệu Thiên đứng gần xác nàng không khỏi hoảng hốt kêu một tiếng liền thối lui nhưng không ngờ lại vấp phải cục đá cả người ngã nhào ra sau

Triệu Thiên thấy muội muội mình muốn ngã liền nhanh chóng đỡ lấy, ôm trọn lấy thân thể Triệu Như Hương vào trong lòng một cảm giác mềm mại từ tay truyền đến kèm theo đó là một mùi hương nữ nhi làm hắn ngây người.

Triệu Như Hương đang nghĩ mình sẽ ngã liền nhắm mắt lại nhưng một hồi không cảm thấy đau đớn chỉ cảm thấy một cổ lực lượng ôm lấy mình vội mở mắt ra, trước mắt liền xuất hiện một gương mặt tuấn tú, kèm theo hơi thở nam nhân mãnh liệt làm nàng tim không khỏi đập mạnh. Thấy hắn ngây người nhìn mình nàng mặt cười càng thêm đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Luyện thể đại thành, đại hội đến gần (2)

Ôm lấy Triệu Như Hương Trong lòng từ người nàng một mùi thơm nữ nhi xông thẳng vào mũi hắn, lại nhìn Triệu Như Hương gương mặt ngượng ngùng phát hồng trong rất xinh đẹp, đặc biệt là đôi môi hồng điểm ướm át cùng hơi thở mùi đàn hương truyền tới làm hắn tâm một mảnh xúc động nhẹ nhàng đưa mặt mình đến gần hơn.

Triệu Như Hương lúc này được Triệu Thiên ôm vào lòng, từ người hắn nàng cảm thấy một trận ấm áp truyền đến, nhìn thấy hắn khuôn mặt anh tuấn lại thêm vài phần xuất khí làm nàng tâm không khỏi nhảy, lại gặp hắn nhìn mình nàng không khỏi ngượng ngùng, càng thêm hoảng là hắn gương mặt anh tuấn lại đến gần nàng nhắm mắt lại trong lòng không khỏi loạn nghĩ:

- Ca ca hắn... hắn... muốn làm gì?, nếu hắn... muốn mình.. mình có nên cho không?

Triệu Thiên thấy nàng nhắm nghiền hai mắt không động gương mặt liền nhích đến gần chỉ một chút nữa là hai người môi chạm nhau nhưng hắn lại dừng lại trong lòng đối với mình thâm lắng:

- Đây là người muội muội a, người không nên cảm thú như vậy.

- Tuy nàng là mình muội muội nhưng không phải ruột thịt với nhau.

Triệu Thiên lúc này một tiểu nhân màu trắng đang cùng tiểu nhân màu đen cãi nhau, lại nghe màu đen nói:

- Người nhìn nàng đây là đồng ý, người còn không nhân cơ hội

- Không được người làm như vậy chả khác nào một tên cặn bã nghe ta không nên.

Tiểu nhân màu trắng lên tiếng khuyên ngăn, một bên tiểu nhân màu đen nhìn hắn khinh bỉ nói:

- Người thật ngu ngốc một tiểu mỹ nhân trước mắt như vậy mà không làm thì còn gì là nam nhân, nghe ta mau tiến lên.

Triệu Thiên nhìn hai tiểu nhân trắng, đen cãi nhau trong lòng cũng phân vân nên làm hay không làm lại nghe tiểu nhân đen nói cũng có lý suy nghĩ một hồi liền quyết định:

- Nàng tuy là ta tiểu muội nhưng cũng không phải ruột thịt với nhau hơn nữa nàng cũng đã hôn ta, vậy ta còn sợ gì mà không làm nếu không còn gì là nam nhân.

Triệu Như Hương trong lòng cũng xoắn xuyết nhưng qua một hồi không cảm thấy hắn hành động liền mở mắt ra nhìn nhưng khi vừa mở mắt thì một trương mặt đã áp xuống, trên môi cảm nhận được va chạm hai mắt không khỏi mở to kinh ngạc kêu ra tiếng.

- um

Hai người hôn nhau một lúc Triệu Thiên luyến lui ra trên môi vẫn truyền đến cảm giác ướt át mềm mại cùng ngọt ngào, Triệu Như Hương bị hắn hôn đến thở hổn hển sau khi tách ra nàng không dám nhìn hắn cúi đầu mặt đỏ như máu trong lòng kinh hồ:

- Ca... hắn.. hắn hôn mình, đây là nụ hôn đầu của mình, chẳng lẽ hắn thích mình..

Triệu Thiên nhìn nàng cúi đầu không nói hắn cũng vội, không biết nàng có hay không giận hắn liền hỏi:

- Như Hương muội không sao chứ?

- ah, không... không sao... muội... muội đi trước đây.

Triệu Như Hương đang trong khấn trương lại nghe hắn nói liền bình tĩnh, không nhìn hắn nói lắp sau đó bỏ mặt hắn liền chạy đi, nhìn thấy muội muội mình như vậy ngượng ngùng hắn không tự giác liếm môi mình:

- Cảm giác thật mềm lại thơm

Hắn nói rồi liền đi, Triệu Như Hương sau khi tách hắn ra một mặt chạy đi trong lòng tìm đập liên hồi mặt ngọc ửng đỏ nhìn trong rất kiều diễm nàng vừa chạy vừa mắng thối Triệu Thiên:

- Ca ca thối, lại đoạt đi người ta nụ hôn đầu, hừ.. hừ

Lâm Quân Nghi đang dọn thức ăn lên bàn nhìn thấy Triệu Như Hương như gió chạy trở về trên mặt còn hiện lên một mảng đỏ, lại không thấy Triệu Thiên đi cùng nàng liền lo lắng hỏi:

- Hương nhi mặt con làm sao đỏ như vậy có phải bệnh rồi không?

Triệu Như Hương nghe mẫu thân hỏi trong lòng hoảng nhìn mẫu thân mình sợ nàng phát hiện cái gì liền vội nói:

- Tại trong người hơi nóng bức nên... nên mặt mới đỏ nghĩ ngơi một chút là hết.

Lâm Quân Nghi nghe vậy cũng không nghi ngờ lo lắng nhìn nữ nhi mình nói:

- Người a, đã lớn rồi còn không quan tâm bản thân mình, một lát nữa dùng bữa sau liền nghỉ ngơi cho tốt vào.

- Ừm, con biết.

- Ta kêu con đi gọi tiểu thiên làm sao hần còn chưa đến.

Nghe mẫu thân nhắc đến Triệu Thiên Triệu Như Hương mặt ngọc không khỏi đỏ lên làm nàng nhớ lại cùng Triệu Thiên hôn nhau, không đợi nàng trả lời bên ngoài Triệu Thiên đã đi đến, nhìn thấy hần Triệu Như Hương không khỏi cúi đầu không nhìn hần.

Triệu Thiên đi đến nhìn thấy Triệu Như Hương không dám nhìn mình, làm hần nhớ đến ban nãy hai người chuyện liến lúng túng sờ mũi, Lâm Quân Nghi nhìn hai người cũng cảm thấy lạ hỏi:

- Hương nhi, Tiểu Thiên hai người các ngươi làm sao vậy, có chuyện gì sao mà không nhìn nhau?

Triệu Như Hương Nghe mẫu thân nói như vậy càng thêm hoảng loạn vừa thẹn vừa sợ nàng phát hiện càng thêm xấu hổ không dám nói chuyện, Triệu Thiên nhưng mặt hơi đỏ hướng Lâm Quân Nghi nói:

- Vừa nãy nhi tử đang thay y phục thì muội muội xông vào vì vậy nàng mới như vậy.

Triệu Như Hương nghe hần nói vừa giận vừa xấu hổ mặt ngọc đỏ lên còn Lâm Nghi Quân chợt hiểu nhìn nữ nhi của mình:

- Hương nhi các ngươi cũng đã lớn rồi phải có ý tứ một chút, đặc biệt là Hương nhi là nữ nhi thân cũng không nên xông vào phòng nam nhi như vậy đối với người cũng không tốt.

Triệu Như Hương nghe vậy xấu hổ liếc Triệu Thiên một chút lại nhìn thấy hần nhìn mình mà cười trong lòng không khỏi giận mắng:

- Thối ca ca, ngươi rõ ràng chiếm ta đại tiện nghi còn nói ta nhìn ngươi thay y phục, Hừ sau này ta cũng sẽ không lo cho ngươi nữa.

Triệu Thiên nào biết hần bị muội muội mình ghét bỏ chỉ nhìn thấy nàng không nói liền hướng mẫu thân Lâm Quân Nghi nói:

- Nương chuyện này cũng không trách muội ấy, tại nhi tử không lên tiến cho nên muội muội lo lắng mới như vậy.

Lâm Quân Nghi nghe vậy cũng không nói gì, Triệu Như Hương liếc hần đưa tiểu nắm đấm uy về hần, Triệu Thiên chỉ cười lại hướng Lâm Quân Nghi hỏi:

- Nương, phụ thân đâu sao ta không thấy.

Lâm Quân Nghi vừa dọn đem đồ ăn lên bàn nghe hần hỏi liền nói:

- Phụ Thân ngươi được gia gia ngươi kêu đi qua hần là có chuyện gì đó quan trọng cần nói nên hiện tại còn chưa trở về, chúng ta dùng bữa trước đi.

Triệu Thiên nghe vậy cũng nghi hoặc không biết Triệu Vô Định gọi Triệu Thiên Hùng có việc gì tuy tò mò nhưng hần cũng không bận tâm hỏi.

Ba người đang dùng bữa Triệu Thiên Hùng cũng đứng lúc trở lại hần trên mặt mang theo nụ cười, gần đây thân thể của hần trở nên tốt hơn so với trước tu vi cũng đã khôi phục làm hần tâm tình cũng không còn như trước buồn bực, nhìn hần trở về Lâm Quân Nghi liền lên tiếng:

- Thiên Hùng phụ thân gọi huynh qua đó có chuyện gì sao?

Nàng vừa lấy cho hần một bát cơm vừa hỏi, từ khi hần khôi phục nàng tâm tình cũng vui tươi hần lên không còn như lúc trước buồn phiền, lo lắng cho hần vì vậy khi thấy hần được Triệu Vô Định gọi đi trong lòng vừa mừng vừa lo lắng

Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương cũng tò mò không biết chuyện gì mà gia gia triệu gọi phụ thân qua đó.

Triệu Thiên Hùng vừa nhận bát cơm vừa nhìn ba người bọn họ đặc biệt là Triệu Thiên cùng Triệu Như Hương nói:

- Phụ thân lần này từ phủ thành chủ trở về có chuyện cấp bách liền gọi ta cùng các trưởng lão gia tộc bàn chuyện liên quan đến Thiên Sát đường.

Lâm Quân Nghi nghe nói tới Thiên Sát đường trên mặt hiện lên lo lắng nhìn Phụ quân mình, lần trước Triệu Thiên Hùng trúng phải độc thủ của Thiên Sát Đường nên trong gia tộc địa vị xuống dốc hơn nữa tính mạng càng nguy hiểm nếu không nhờ Triệu Thiên giúp hần đã chết vì vậy nàng rất lo cho hần liền hỏi:

- Chẳng lẽ bọn chúng muốn động thủ một lần nữa sao?

Triệu Thiên cũng không nghĩ như nàng mà hần tin chuyện này liên quan đến tin tức mà hần nói cho phụ thân cùng gia gia lần trước, nhắc tới hần lại nhớ đến bạch y nhân.

Triệu Thiên Hùng lắc đầu hần biết thế tử lo lắng lại nhìn Triệu thiên nhớ lại ngày đó Triệu Thiên nói cho hần cùng phụ thân về chuyện này:

- Không chắc chắn nhưng cũng không thể đề phòng, lần này phụ thân muốn gia tộc đề cao phòng ngự, canh gác nếu phát hiện người của bọn chúng thì cùng các gia tộc khác liên thủ. ngoài ra còn chuyện quan trọng khác muốn ta nói lại cho Thiên nhi cùng Như Hương.

Triệu Thiên Nghe hẳn nói chuyện quan trọng liên quan đến mình cùng muội muội không khỏi tò mò, mà Triệu Như Hương nghe vậy nhìn Triệu Thiên một cái nhưng khi nhìn hẳn mặt nàng không tự giác hơi hồng:

- Phụ thân có chuyện gì liên quan đến ta cùng muội muội vậy?

Lâm Quân Nghi cũng rất muốn biết có chuyện gì quan trọng liên quan đến nữ nhi cùng nhi tử bọn họ, ba người nhìn hẳn, Triệu Thiên Hùng nhìn bọn họ cười nói:

- Chuyện này liên quan đến tiền đồ tương lai của các ngươi cũng như cả gia tộc, theo phụ thân từ thành chủ đại nhân trong miệng nói thì hơn một tháng sau người của Thiên Tinh Vũ Viện đến tuyển chọn đệ tử gia nhập vũ viện vì vậy hai người các ngươi phải cố gắng chăm chỉ tu luyện, nếu có thể bước vào Thiên Tinh Vũ Viện các ngươi cũng không cần lo lắng tài nguyên tu luyện.

Các ngươi cũng biết Thiên Tinh Vũ Viện xưa nay ai được vào đó đều là cường giả tuyệt đỉnh, các gia tộc khác đệ tử cũng tranh nhau để tiến vào ngoài ra khi các ngươi được chọn sẽ có thể học được vũ kỹ công pháp thượng đẳng còn có người chỉ dạy các ngươi tu luyện, vì vậy các ngươi phải tranh thủ cơ hội lần này cho tốt, đặc biệt là Thiên Nhi ngươi nếu có thể tiến vào Thiên Tinh Vũ Viện đến lúc đó ta sẽ nói cho ngươi một chuyện ngươi cần làm.

Triệu Thiên thấy Triệu Thiên Hùng nhìn mình nói như vậy làm cho hẳn trong lòng nghi hoặc muốn hỏi nhưng đã thấy Triệu Thiên Hùng lên tiếng:

- Ngươi cũng không cần chỉ cần ngươi có thể tiến vào Thiên Tinh Vũ Viện ta sẽ nói với ngươi những chuyện còn lại cũng không cần ta phải nói, còn một tuần nữa đến đại hội săn bắn ngươi cần phải chuẩn bị thật tốt.

Triệu Thiên thấy vậy cũng không lên tiếng chỉ gật đầu, Triệu Như Hương thấy vậy cũng nhìn lấy hẳn lo lắng, một bên Lâm Quân Nghi nhìn hai người thờ dài, nàng tựa hồ cũng biết chuyện mà Triệu Thiên Hùng định nói là gì, Thấy bọn họ như thế nàng cũng lên tiếng:

- Mọi người cũng không cần nói nữa thì dừng bữa đi.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Luyện thể đại thành, đại hội tới gần (3)

Một bữa cơm này bốn người đều im lặng, Triệu Thiên trong lòng có rất nhiều điều muốn hỏi Triệu Thiên Hùng nhưng thấy hẳn im lặng cũng không lên tiếng, bữa ăn cứ như vậy trôi qua Triệu Thiên ăn vài bát cơm, Lâm Quân Nghi nhìn hẳn ăn ít hơn mọi khi liền nói:

- Ngươi hôm nay sao ăn ít vậy? có phải hay không cảm thấy không khỏe?

- Không có chỉ là hôm nay cùng tiểu muội bên ngoài ăn rồi không ít thức ăn, các người cứ việc tiếp tục ta muốn trở về phòng nghỉ ngơi.

Lâm Quân Nghi nghe hẳn nói như vậy cũng thôi nhìn hẳn ân cần nói:

- Được rồi ngươi trở về nghỉ ngơi thật tốt hôm nay chắc cũng mệt rồi, làm gì làm nhưng đừng quá sức

Triệu Thiên nghe vậy gật đầu, hẳn bây giờ muốn tranh thủ thời gian mau chóng đột phá trước khi đại hội tiến hành.

Nhìn Triệu Thiên rời đi Lâm Quân Nghi thở dài nhìn Triệu Thiên Hùng trách cứ:

- Haiz, điều tại ngươi đã là một cái vũ si rồi cũng thôi giờ lại thêm Thiên Nhi, nếu như hẳn giống như ngươi vậy ta nhất định không tha cho ngươi.

Triệu Thiên Hùng liếc mắt nhìn nàng trong lòng ám đạo như thế nào nói ta đi, nhưng hẳn cũng không dám nói ra chỉ im lặng, một bên Triệu Như Hương nhìn Triệu Thiên Hùng không dám lên tiếng trong lòng cũng cười thầm.

- -----//-----

Triệu Thiên trở về phòng mình liền lâm vào tu luyện, trong tay hẳn nắm lấy một khóa yêu hạch màu đỏ nhỏ bằng đầu ngón tay, đây chính là khóa yêu hạch hẳn muốn về nhìn trong tay mình hẳn tự lẩm bẩm:

- Ta bây giờ mới đến hậu thiên lục trọng cảnh, cách đại hội chỉ còn mấy ngày phải mau chóng đột phá thất trọng, bát trọng mới có thể cùng những người khác tranh tài, hơn nữa phụ thân cũng đã nói Thiên Tinh Vũ Viện sẽ tuyển đệ tử, mình phải nắm chắc cơ hội này.

Hẳn trong lòng đối với tuyển chọn đệ tử của Thiên Tinh Vũ Viện cũng rất hứng thú, suy nghĩ một lát hẳn bắt đầu vận chuyển công pháp hấp thu yêu hạch.

Từ trong tay hẳn yêu hạch bằng mắt thường nhanh hóa thành từng sợi năng lượng bị hẳn hấp thu, những sợi năng lượng chạy dọc theo kinh mạch toàn

thân tuần hoàn thành một chu thiên tu vào đan điền.

Trong khi Triệu Thiên nhập tâm tu luyện, thì trong phòng phụ Triệu Thiên Hùng, Lâm Quân Nghi nhìn hấn trầm tư liền hỏi:

- Thiên Hùng tại sao chàng lại muốn cho Thiên nhi vào Thiên Tinh Vũ Viện?

Triệu Thiên Hùng nghe nàng hỏi cũng không trả lời, Lâm Quân Nghi thấy hấn im lặng đang muốn nói thì lại nghe hấn nói:

- Chuyện này cũng vì Thiên nhi mà thôi, nàng còn nhớ lúc chúng ta tìm thấy hấn bên người còn có một bức thư không?

Nghe hấn nói như vậy Lâm Quân Nghi hơi ngây người nhớ lại, phải lúc bọn họ tìm thấy Triệu Thiên bên mình hấn có một cái hộp cùng một bức thư, thật lâu nàng mới trả lời:

- Chuyện này cùng hấn có quan hệ gì sao?

- Không quan hệ, nhưng trong bức thư ấy cũng đã nói rõ nếu như Thiên nhi lựa chọn một cuộc sống bình thường thì không sao, nhưng hấn lại lựa chọn tu luyện thì chuyện này cùng hấn có quan hệ.

Nghe phu quân mình nói Lâm Quân Nghi trong lòng lo lắng dâng lên, Triệu Thiên tuy không phải nàng thân sinh nhi tử nhưng đối với một người như nàng mười mấy năm nuôi dưỡng hấn bản thân đã coi là hấn thân sinh mẫu thân nhưng khi nhắc đến chuyện này lại làm nàng kim lòng không được hai hàng lệ rơi.

Triệu Thiên Hùng nhìn thê tử mình khóc hấn tiến đến ôm nàng vào lòng an ủi:

- Nàng không cần quá lo lắng bất kể hấn chọn như thế nào hấn cũng đều là chúng ta nhi tử.

- ----//-----

Đêm khuya tại Hồ gia, sau khi từ từ lâu trở về Hồ Khải liền tiến vào một thạch thất sau khi tiếng đến hấn đứng trước thạch thất cung kính:

- Phụ thân hải nhi có chuyện cầu kiến.

Đợi một hồi từ trong thạch thất truyền đến một tiếng nói lạnh lùng:

- Vào đi

Hấn nói xong thạch thất trên mặt một cánh cửa từ từ mở ra, bên trong cũng hiện rõ ra ánh sáng mờ ảo một lão nhân đang khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, mái tóc hoa râm nét mặt lạnh lùng trên người thanh lưu y phục, hai mắt thâm thúy tỏa ra nguy hiểm, người này hiển nhiên chính là gia chủ Hồ gia Hồ Bất Dạ tu vi sinh ngang cùng Triệu Vô Định hấn những thời gian này đều một mực bề quan mọi sự việc điều giao cho Hồ Khải

Nhìn thấy Hồ Khải tiến đến, Hồ Bất Dạ hai mắt chợt đóng lại nhưng vẫn đối với hấn lạnh lùng mở miệng:

- Ngươi đến đây tìm ta là có chuyện gì sao?

Hồ Khải nghe hấn hỏi cũng không chần chừ liền lên tiếng nói:

- Hôm nay đường chủ Thiên Sát Đường Diêm Quân mời ta đến, hấn muốn cùng chúng ta Hồ gia hợp tác giúp hấn chiếm lấy Thiên Tân Thành.

Nghe Hồ Khải nói đến Diêm Quân cái tên Hồ Bất Dạ một lần nữa mở mắt nhìn Hồ Khải:

- Giúp hấn chiếm lấy Thiên Tân Thành, không ngờ hấn đã tâm cũng đã bộc lộ, sau đó như thế nào ngươi đã đồng ý?

- Ta ba đầu đã từ chối nhưng vì muốn chúng ta giúp đỡ hấn đã đưa tặng ta ba lọ đan dược có thể giúp Hồ gia chúng ta tăng lên thực lực vì vậy ta đã đồng ý, không biết phụ thân ngài nghĩ như thế nào?

Nói rồi hấn lấy ra ba bình đan dược Hồ Bất Dạ nhìn lấy cũng kinh ngạc hấn không kim được nói:

- Bao Nguyên đan, Thăng linh đan, Bồi nguyên đan. Thật không ngờ Diêm Quân vì muốn chúng ta giúp hấn lại bỏ ra giá lớn như vậy. Nếu hấn đã có thành ý như vậy chúng ta có thể giúp hấn một tay. Ngươi lần này làm rất tốt.

- Việc này là hải nên làm, người xem những đan dược này chúng ta nên làm như thế nào?

Hồ Bất Dạ nhìn ba lọ đan dược trong tay, nhìn Hồ Khải nói:

- Ngươi hiện tại tu vi cũng đã là tiên thiên cảnh nhất trọng trong tay có hai viên thăng linh đan ngươi một viên ta một viên, Hải nhi cũng đã vào bát trọng hậu thiên cảnh Bồi nguyên đan này đưa hấn cùng những trưởng lão, người xem gia tộc ai tu vi thất trọng, bát trọng mỗi người một viên, Bao nguyên đan có thể phòng hờ. Ta cũng tranh thủ lần này bề quan mọi việc còn lại điều giao cho ngươi xử lý.

- Vâng.

- Được rồi người cũng mau trở về đi.

Hồ Khải cung kính sau đó lui ra ngoài nhìn hẩn rồi khỏi Hồ Bất Dạ nhìn trong tay đan được cười lạnh:

- Triệu Vô Định chờ ta đi ra người sẽ không còn là Vô Định nữa haha.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Luyện Thể Đại Thành, Đại Hội Tới Gần (4)

Một trưởng lão trong đó kinh ngạc nhìn trong tay Hồ Khải lọ đan được kia nghi hoặc nói:

- Hồ Khải người trong tay những đan được này từ đâu có?

Nhìn thấy một vị trưởng lão nghi ngờ hỏi mình, Hồ Khải nhìn lướt qua hẩn một sau đó thân nhiên nói:

- Đây là ta cùng Diêm Quân hợp tác, hẩn muốn Hồ gia chúng ta trong ứng nội hợp cùng hẩn hợp tác cùng diệt các gia tộc khác trong Thiên Tân Thành.

Nghe vậy trong điện tất cả một mảnh im lặng bọn hẩn biết trong miệng Hồ Khải, Diêm Quân là ai hơn nữa Hồ gia cùng Thiên Sát Đường cũng không phải đã một lần hợp tác, nhưng bọn họ không nghĩ tới bọn chúng lại muốn Hồ gia hợp tác diệt đi các gia tộc trong Thiên Tân Thành, một vị trưởng lão lại đứng ra nhìn Hồ Khải:

- Gia chủ đã đồng ý sao?

- Ta cũng vừa mới từ phụ thân nơi đó đạt được người đồng ý, nhị Trưởng lão không cần lo lắng

Nhị trưởng Lão nghe vậy cũng đánh gập đầu không lên tiếng, nhìn Nhị trưởng lão lui về sau Hồ Khải nhìn người trong điện hỏi:

- Còn ai có ý kiến sao?

Nghe hẩn hỏi mọi người một mặt im lặng suy nghĩ, Hồ Khải đang định nói thì một người đứng ra nhìn hẩn:

- Lần này hợp tác cùng bọn họ người cũng đã nghĩ đến hậu quả?

trong lời nói của hẩn mọi người nghe cũng hiểu nếu như cùng Thiên sát đường hợp tác thành công gia tộc có thể tiến một bước lớn nhưng nếu như thất bại hậu quả Hồ gia lãnh lấy là sự vấy công của tất cả gia tộc trong Thiên Tân thành. Điểm này Hồ Khải cũng rõ hẩn nhìn bọn họ trầm mặt một hồi rồi nói:

- Chuyện này ta cũng đã nghĩ tới phương pháp giải quyết, chúng ta chỉ cần cùng bọn họ như bình thường hợp tác, còn lại chỉ cần tận dụng thời cơ là được.

Hồ Quảng Bình nghe đại ca mình nói cũng hiểu được phần nào liền hướng hẩn lên tiếng:

- Ý của huynh là chúng ta một bên giúp Thiên sát đường một bên cùng các gia tộc khác đối chiến với chúng như thế cho dù bên nào thất thế chúng ta vẫn không như cũ.

Mọi người nghe Hồ Quang Bình nói cũng có đạo lý, chiếu theo hẩn nói như vậy cho dù bên nào thắng bên nào thua Hồ gia bọn họ vẫn đứng vững trong Thiên Tân thành, Hồ Khải nhìn đệ đệ mình gập đầu biểu thị hài lòng:

- Không sai ý của ta cũng là như thế, đề trừ bị các người phải tận dụng tăng lên thực lực của mình mặc khác ta cũng có một an bài khác, hiện tại nếu đã không còn chuyện gì nữa các người cũng nên trở về đi, chuyện lần này cũng không được để lộ ra ngoài... hậu quả các người cũng biết.

- Rồi.

Những người trong điện điều hiểu bản thân mình nên làm gì dù sao chuyện này cũng liên quan đến mạng sống của bọn họ cho hơn nữa còn là sự phát triển của gia tộc, Hồ Khải nhìn bọn họ gập đầu:

- Tốt, hiện tại cũng không còn sớm chuyện hôm nay đến đây các người cũng mau về nghỉ đi, nhị đệ người cùng Hải nhi lưu lại.

Rất nhanh trong điện cũng chỉ còn lại ba người, những người khác cũng điều tán đi, nhìn phụ thân lưu mình cùng nhị thúc nghi hoặc hỏi:

- Phụ thân người cho ta lưu lại có chuyện gì quan trọng sao?

Nhìn nhi tử mình một chút, hấn đối với Hồ Hải rất xem trọng trong gia tộc cũng chỉ có Hồ Hải là thiên phú hơn người so với hấn trước kia phải mạnh hơn nhiều lắm nhìn nhi tử mình hấn lấy một bình đan dược đưa ra nói:

- Người nhận lấy mau chóng tu luyện tranh thủ đột phá trước đại hội sắp đến.

Hồ Hải tiếp nhận lấy bình đan dược trong lòng vô cùng kích động hướng phụ thân cảm tạ, Hồ Quang Bình nhìn thấy Hồ Khải hướng mình lên tiếng:

- Nhị đệ chuyện lần này cùng Thiên sát đường hợp tác ta muốn người đi làm một việc...

Nghe thấy Hồ Khải nói việc mình làm trên mặt cũng ngưng trọng liền gật đầu hướng Hồ Khải nói:

- Đại ca yên tâm ta nhất định làm tốt.

Hồ Khải nghe vậy liền gật đầu từ trong tay cũng lấy ra một bình đan dược đưa cho Hồ Quang Bình, đây cũng là hấn phân ra từ ba lọ đan dược thành từng bình mỗi bình một viên như vậy cũng không khó phân phát, nắm trong tay đan dược Hồ Quang Bình tâm tình kích động hấn hiện tại tu vi cũng chỉ có thất trọng Hậu thiên cảnh làm sao không kích động được.

- ----//-----

Không chỉ riêng Hồ gia cùng Triệu gia các gia tộc khác cũng đang ráo riết tăng cường huấn luyện các đệ tử gia tộc chuẩn bị cho đại hội sắp đến cùng Thiên Tinh vũ viện tuyển đệ tử đây là một tin tức quan trọng làm bọn họ vô cùng kích động ngoài ra bọn họ còn tăng cường phòng vệ đối với Thiên Sát đường.

Khác với sự hồi hã của các gia tộc tại một nơi sâu thẳm tại phía bắc Thiên tân thành trong một căn phòng có 4 người trung niên nhân đang ngồi ngay trung tâm một tên hoàng sắc trung niên nhìn bốn người còn lại trên mặt lạnh nhạt, người này cũng chính là người trong miệng Hồ Khải, Diêm Quân.

Hấn tại ngồi phía dưới bốn người không ai khác chính là các phó đường chủ trong đó có một người đã từng đã thương Triệu Thiên Hùng hấn sắc mặt lạnh như băng trên người khí tức âm lãnh làm người lạnh thấu xương, còn lại ba người trong đó có một người đeo mặt nạ hai người còn lại một mặt dữ tợn. nhìn bọn họ Diêm Quân lên cũng lên tiếng:

- Lần này các người chuẩn bị cho tốt lần này chúng ta sẽ tiến hành kế hoạch đã định trước.

một người mặt dữ tợn nghe vậy liền hướng Diêm Quân nói:

- Đại ca lần này ta muốn dẫn đội tiến hành bắt những đệ tử gia tộc kia

Diêm Quân nhìn tên đó, hấn biết người này tính cách rất thích giết chóc thực lực nhưng rất mạnh vì vậy nghiêm mặt nói:

- lần này ta chia thành hai lộ tuyển một lộ ẩn mình trong đại hội tiến hành bắt lấy những tên đệ tử kia, một cái khác đó chính là dạ tập bên ngoài thành làm cho bọn hấn trở tay không kịp quan trọng hơn là phải bắt được nữ nhi thành chủ như vậy chúng ta phần thắng sẽ nhiều, vì vậy lần này sẽ do lão tam cùng lão lục đi làm hai người các người tu vi điều là tiên thiên cảnh, một cái hậu thiên cửu trọng đỉnh có thể đối phó được, việc dạ tập giao cho lão nhị cùng lão ngũ thực hiện.

- Hahaha, ta cuối cùng cũng có thể chém giết thoải mái.

trung niên nhân xưng là lão tam hưng phấn hô lên, những người khác cũng đều như thế bọn họ kiếm cũng đã lâu không uống máu, mà người xưng lão nhị mặt lạnh âm trầm hướng Diêm Quân hỏi:

- Chúng ta có nên thông báo một tiếng Hồ Khải sao?

- không cần dù sao đây cũng chỉ là kế đánh nghi thời cơ chưa tới, tên kia vẫn chưa đến chúng ta cần đợi dù sao chúng ta cũng đã đợi mấy năm hướng chỉ là vài ngày.

Diêm Quân lắc đầu nói, bốn người nhìn lão đại mình tò mò muốn biết trong miệng hấn "tên kia" là ai nhưng lại gặp hấn không trả lời bọn họ cũng đành im lặng.

Thời gian cũng nhanh trôi qua, Triệu Thiên mỗi ngày đều diễn luyện kiếm pháp cùng ngâm thuốc, buổi tối tu luyện tuy bận rộn nhưng cũng vì hấn muốn trở nên mạnh hơn mà thôi.

Lúc này hấn đang hấp thu dược liệu trong thùng tắm một cỗ bàn bạc dược lực bị hấn hấp thu nước trong thùng cũng từ đen dần dần chuyển nhạt đi, da thịt hấn trở nên căng cứng xương cốt cũng bắt đầu kêu

kết... kết... kết

âm

Một tiếng vang trầm thấp vang lên toàn bộ thùng tắm điều bị hấn làm cho hừ Triệu Thiên Thân trần như nhộng đứng đấy mở mắt ra kinh ngạc nhìn lấy, sau một lúc hấn cảm nhận thân thể mình liền cười phá lên:

- hahaha, ta cưới cũng cũng đã đạt đến đại thành luyện thể.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tự Hộ

Một đêm nhanh chóng trôi qua bình minh ngày mới một lần nữa lại đến, Triệu Thiên cùng từ trong mệt mỏi bị tiếng gõ cửa đánh thức, bên ngoài không ai khác chính tiểu muội Triệu Như Hương nhìn hấn đã lâu chưa đi ra liền đến gọi hấn

Kết

Cánh cửa mở ra, Triệu Như Hương nhìn thấy cửa mở liền biết hấn đi ra nhưng khi đợi đến nhìn thấy hấn bóng dáng xuất hiện làm cho nàng nhìn không chớp mắt, gương mặt xinh đẹp lập tức bạch đỏ như máu nhìn càng thêm kiều diễm

Triệu Thiên lúc mở cửa còn gặp một tiếng cảm giác mệt mỏi chưa tan, nhìn lấy muội muội đang si ngốc nhìn mình trên mặt còn đỏ một mảnh liền hiếu kỳ gọi:

- Như Hương, Như Hương

Triệu Thiên gọi một lần nữa lúc này mới đem nàng tỉnh lại, nhưng khi nhìn thấy hấn Triệu Như Hương mắc cỡ xoay người không dám nhìn hấn, cái này làm Triệu Thiên nghi ngờ liền hỏi:

- Như Hương, muội làm sao vậy ta gọi mãi không trả lời.

Triệu Như Hương cũng không quay mặt nhìn hấn nàng lúc này vô cùng xấu hổ chỉ lắp bắp nói:

- Ca ca, người... người... y phục

- Y phục!, ta y phục làm sao?

Triệu Thiên nghe vậy nghi hoặc nhìn lại mình lúc này nhìn lại làm cho hấn kinh hoảng nhanh chóng đóng cửa lại

Rầm

Triệu Thiên hấn lúc đêm qua sau khi đột phá liền mệt mỏi đi ngủ quên cả mặc y phục, cho tới khi Triệu Như Hương đến gọi mình hấn cũng không biết bản thân không có một mảnh vải che thân liền trần như nhộng đi ra, làm Triệu Như Hương nhìn thấy liền không biết nói gì chỉ si ngốc nhìn hấn một thân bắp thịt rắn chắc, hơn nữa phần bụng lộ ra từng cơ múi thịt nhìn thấy mà mê người, quan trọng hơn là hấn thứ kia giữa hai chân như thể đông đưa trước mặt nhìn đến dọa người.

Triệu Thiên lúc này thật muốn đem người chui xuống đất, bản thân liền không có một mảnh vải đi ra làm cho tiểu muội nhìn thấy thứ không nên nhìn, mà Triệu Như Hương lúc này tâm tình cũng không tốt gì hơn hấn mặt ngọc đỏ thắm, tim đập liên hồi nhất là khi hồi tưởng lại hấn thứ kia hùng khí. trong lòng cũng thảm máng hấn.

- Ca ca, cũng thật là hư.

Triệu Như Hương thối mắng một tiếng, mà lúc này cửa phòng cũng một lần nữa mở ra, Triệu Thiên cũng đã thay một bộ y phục khác, hấn khi nhìn thấy Triệu Như Hương khuôn mặt cũng hơi đỏ, Triệu Như Hương cũng không dám nhìn hấn, không khí giữa hai người trở nên gượng ngừng, Triệu Thiên ho khan một tiếng:

- Khục khục, chúng ta cũng đi thôi.

- ừ

Triệu Như Hương vẫn cúi đầu không dám nhìn hấn nhỏ giọng nói, Triệu Thiên chỉ có thể gượng gẩy mãi hai người một đường đi không nói chuyện, cho tới khi dùng bữa hai huynh muội bọn họ cũng không ai lên tiếng, Lâm Quân Nghi nhìn hai người ngày thường hai huynh muội thường cười nói nhưng bây giờ im lặng ăn không ai nhìn ai cũng nghi ngờ không biết chuyện gì xảy ra, Mà Triệu Thiên Hùng một bên nhìn lấy nhi tử nói:

- Ngày mai là đến đại hội săn bắn, người phải cẩn thận, chỉ cần biểu hiện tốt là được.

Triệu Thiên nghe vậy gật đầu hẳn cũng rất chờ mong ngày mai, tuy vậy nhưng hẳn trong lòng vẫn lo lắng bọn người Thiên sát đường sẽ lợi dụng thời cơ lại nghe Triệu Thiên Hùng:

- Lần này đại hội chắc chắn bọn người Thiên sát đường sẽ không bỏ qua, lần này đi sẽ là gia gia người cùng nhĩ bá người dẫn đoàn, ta và đại bá người sẽ trấn thủ Triệu gia, dù sao cũng có thành chủ tọa trấn bọn chúng hẳn sẽ không hành động gì nhưng cũng phải phòng ngừa người cũng phải cẩn thận đề phòng.

- ần, ta sẽ cẩn thận phụ thân cứ yên tâm, dù sao cũng có gia gia theo.

Triệu Thiên Hùng nghĩ cũng phải Triệu Thiên tu vi bây giờ cũng đã không thể so với trước huống chi hẳn còn có thể giết chết đối thủ trên hai tiểu cảnh giới, vì vậy cũng yên tâm phần nào.

Sau bữa ăn Triệu Thiên một người một kiếm bắt đầu luyện tập, hẳn bây giờ Truy vân kiếm pháp cũng đã luyện đến so với trước mạnh hơn, tốc độ thân pháp cũng nhanh hơn không ít lên đến đẳng phong tạo cực, xích dương kiếm pháp cũng tự tại kim cương kiếm pháp cũng bước vào tiểu thành

Hắn ngộ tính rất mạnh về kiếm pháp, cho dù hiện tại gặp phải cửu trọng hậu thiên cảnh cũng có thể chiến thắng, riêng về tàng thiên ấn hẳn cũng chỉ có thể miễn cưỡng thi triển hai lần nhưng khả năng tiêu hao tinh thần lực(thần hồn chi lực) rất nhiều.

Triệu Thiên lúc này hai tay đang thi triển kết ấn, trong cơ thể chân nguyên cũng bắt đầu vận chuyển cùng cổ lực lượng tinh thần ba động rất nhanh một cái thủ ấn kết thành:

Hoàng cực thủ ấn

Theo ấn kết ra một hư sơn xuất hiện rất mờ nhạt nhưng lại tỏ ra một cỗ uy áp cực mạnh, hư sơn bắt đầu va chạm vào một tảng đá lớn, tảng đá kia kịch liệt lay động sau đó một tiếng nổ vang lên

ầm

Triệu Thiên cũng theo tiếng nổ toàn thân hư thoát ngã xuống đất hẳn trên mặt cũng nhanh tái đi mồ hôi lạnh xuất ra toàn thân không một chút sức lực, tinh thần cũng trở nên suy yếu đi, hơi giương người nhìn cách đó không xa bụi phủ chỉ thấy một cái hố nhỏ hiện ra làm hẳn kinh ngạc:

- Uy lực thật mạnh, cho dù hậu thiên cửu trọng đỉnh phải điều không khỏe a, nghĩ lại không ai luyện được cũng phải nó tiêu hao chân nguyên cùng tinh thần lực quá nhiều nếu như mình hồn lực không mạnh hơn người thường chắc bây giờ hẳn bị phế đi.

- Tuy tinh thần lực tiêu hao nhưng cũng đây cũng là một cách tu luyện tốt nhất

Hắn nghĩ ngợi một lúc liền bắt đầu mình tưởng trong đầu mặc niệm pháp quyết một lần nữa tiến vào tu luyện, hẳn linh hồn mờ nhạt tiến vào một không gian tinh thần những lúc xoáy không ngừng ma sát, hẳn linh hồn một lần nữa bị chia cắt xong lại khôi phục quá trình dày vò cứ diễn ra vô số lần hẳn trên mặt cũng nổi từng giọt mồ hôi.

Vài canh giờ trôi qua Triệu Thiên cũng từ trong tu luyện tỉnh lại hẳn sắc mặt vẫn còn mang theo thống khổ cùng mệt mỏi, thở ra một ngụm trọc khí lau đi mồ trên trán thì thảo:

- Trải qua tu luyện tinh thần lực cũng tăng lên một chút, cảm giác bản thân bị phanh thây thật khó chịu đây mới thật là luyện ngục, vừa mà luyện tinh thần cũng sức chịu đựng vừa mà luyện tâm cảnh, hôm nay cũng đến đây phải về nghỉ thật tốt cho ngày mai đại hội.

Triệu Thiên sau khi trở về liền chạy trở về phòng bắt đầu nghỉ ngơi, hẳn hôm nay thể xác cùng tinh thần đã mệt mỏi cần phải nhanh hồi phục.

- -----//-----

Này một ngày thời gian trôi qua cũng rất nhanh, hôm nay Thiên Tân thành trở nên so với ngày thường càng thêm náo nhiệt, lần này đại hội săn bắn không chỉ là nơi các gia tộc trở tài mà còn những người khác tham gia bọn họ tuy không phải người gia tộc, nhưng thành chủ cũng quy định những ai võ giả Hậu thiên ngũ trọng trở lên đều có quyền tham gia và nhận ban thưởng.

Triệu gia lúc này tất cả thành viên gia tộc đều đang tập trung tại diễn võ trường, Trên sân chính Triệu Vô Dịch một thân uy nghiêm bên cạnh hẳn đứng còn có Triệu Thiên hẳn hôm nay bị tiểu muội đánh tỉnh vẫn còn hơi say ngủ, mà bên cạnh hẳn Triệu Vũ vẻ mặt lạnh lùng hai tay ôm kiếm làm người khác không dám đến gần bắt chuyện

Triệu Thiên nhìn lướt qua hẳn cảm giác hẳn so với trước giao đấu không khác gì vẫn một bộ lạnh mặt, hẳn gần đây thực lực cũng mạnh lên nhờ vào đan dược cũng bước vào bát trọng hậu thiên cảnh khí tức bức người

mà bên cạnh còn có Triệu Quân Trác hẳn hôm nay cũng có tiến bộ tu vi cũng không kém Triệu Vũ bao nhiêu nhất là khi hẳn nhìn thấy Triệu Thiên thời điểm trong lòng không khỏi một trận ác hận, nhớ lại ngày đó sỉ nhục,

Triệu Thiên nhìn lướt qua hẳn cũng không để ý nhiều, lúc Triệu Vô Dịch nhìn Triệu Thiên Long cùng Triệu Thiên Hùng nói:

- Lần này ta cùng Bách Lâm dẫn đội, Thiên Long người ở lại cẩn thận đề phòng có việc bất trắc liền phóng tín hiệu chúng ta lập tức sẽ trở lại, lần này cơ hội Thiên sát đường tấn công là rất lớn các người phải chú ý thật kỹ.

- Vâng, Ta cùng tam đệ sẽ thận trọng, mọi người cũng phải bảo trọng

Triệu Thiên gật đầu hướng Triệu Vô Định nói đứng sau hắn Triệu Bách Lâm không lên tiếng khi, khi hắn nhìn thấy Triệu Thiên cùng Triệu Thiên Hùng trong lòng dâng lên một cỗ lửa giận, muốn ăn tươi nuốt sống bọn họ, nhưng lại che giấu không ai nhận ra, nhìn bọn người Triệu Thiên cũng đã đồng đủ hấn lên tiếng:

- khởi hành

Đoàn người nhanh chóng lên đường, lần này đại hội sẽ diễn ra tại Bắc Phong Sơn, nơi này so với Nam Tinh sơn muốn lớn hơn nằm ở hướng bắc Thiên Tân thành, nơi đây yêu thú vô cùng hung mãnh, chỉ cần một sơ suất nhỏ cũng có thể táng mạng tại trong đây

vì vậy rất ít võ giả vào đây đi săn có cũng chỉ loanh quanh vùng ngoài nếu đi sâu vào trong cho dù Tiên thiên cảnh cao thủ cũng khó mà sống trở ra, tuy hung hiểm nhưng vẫn có vài yêu thú liệt đoàn vào đây săn bắt

Lần này tổ chức đại hội tại đây cũng nhằm rèn luyện chiến đấu của các đệ tử gia tộc, Bắc phong sơn cũng chưa có ai từng khám phá hết chỉ biết người một khi vào đó chính là làm mồi cho yêu thú.

Đoàn người khoảng hơn hai mươi người lên đường trên đoạn đường này Triệu Bách Lâm nhìn Triệu Thiên thong dong đi trong lòng cười lạnh, người cứ tận hưởng chuyến đi này sẽ là lần cuối cùng mà người có.

Vài canh giờ sau bọn họ cũng đến nên Triệu Thiên khi nhìn đến Bắc phong sơn cũng là kinh ngạc bởi vì nó quá rộng lớn rừng cây rất nhiều được bao quanh, chỉ nhìn vào cũng cảm nhận được nguy hiểm.

mà lúc này những gia tộc khác cũng đã đến đoàn người cũng rất đông, nhìn xem rất náo nhiệt, khi nhìn thấy người Triệu gia đến lập tức dẫn đến một mảnh xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Vị hôn thê

Các gia chủ gia tộc khác nhìn nghe thấy tiếng xôn xao điều nhìn lại đã thấy đoàn người Triệu gia đi tới, một số gia chủ đi lên hướng Triệu Vô Định cười chào hỏi:

- Triệu gia chủ người cũng đã đến rồi.

Triệu Vô Định hướng bọn họ chấp tay đáp trả:

- Thử lỗi Triệu mỗ tới trễ

- Triệu huynh khách sáo, chúng ta cũng vừa mới đến hiện tại chỉ còn thiếu Hồ gia mà thôi.

Bọn họ thấy Triệu Vô Định khách sáo như vậy cũng cười nói, lúc này Lý gia người dẫn đầu Lý Thành Nam cũng đi đến hấn một thân khí vũ hiên ngang, trên mặt mang theo nét cười, mà theo sau hấn một nam, một nữ, nam từ khỏi ngó một thân hoàng y sau lưng mang theo một cây thương hấn thân thể cao lớn, nhìn rất lịch thiệp

mà theo sau hấn một nữ từ một thân lục y, gương mặt trái xoan, mắt ngọc trong suốt, mày liễu ý nguyên môi hồng răng trắng, thân hình uyển chuyển, dáng người thướt tha, da thịt nõn nà trắng tựa bạch ngọc, nhìn đến nam nhân điều rung động, gương mặt mang theo một vẻ lạnh nhạt khiến người ta không dám tới gần cũng là một mỹ nhân hại nước.

Triệu Thiên cũng nhìn đến nàng nếu có thể so sánh cũng chỉ có Triệu Như Hương cùng Triệu Thiên Tuyết mới có thể bì, nhưng trọng yếu nhất là nữ tử này tu vi cũng không thấp so với nam tử đi cùng, Triệu Quân Trác khi nhìn thấy nữ tử này cũng ngăn người bởi vì sắc đẹp của nàng, trong lòng ám đạo làm sao có thể lấy nàng đến tay như thế.

Lý Thành Nam lúc này cũng đã đi đến trước mặt Triệu Vô Định hướng hấn chào hỏi:

- Triệu Huynh người cũng đã đến ah

- Lý lão xem ra người là đến rất sớm ah, lần này lý gia người ai tham gia đi săn?

Triệu Vô Định cũng chào hỏi sau đó nhìn lấy đội ngũ lý gia hỏi, Lý Thành Nam nhìn cũng nhìn đội ngũ Triệu gia phía sau, lúc nhìn thấy Triệu Thiên hấn cũng rất kinh ngạc nhưng lại không nói gì mà hướng Triệu Vô Định cười nói:

- Hahaha, ta lần này đi sẵn sẽ để hai người Thắng nhi cùng Mạn nhi tham gia, Thắng nhi, Mạn nhi mau chào Triệu gia gia.

Lý Thắng cùng Lý Tiểu Mạn nghe gia gia mình hô liền đi lên hướng Triệu Vô Định chào hỏi:

- Triệu gia gia tốt

- Lâm thúc thúc tốt

Hai người bọn họ hướng Triệu Vô Định cùng Triệu Bách Lâm chào hỏi, đằng sau Triệu Thiên nghe nữ tử lục y gọi Lý Tiểu Mạn trong lòng không khỏi kinh ngạc, hẳn còn nhớ rất rõ lúc còn nhỏ cùng mình với Triệu Như Hương chơi cùng một đứa nhỏ rắn sủng hay chảy nước mũi cũng gọi là Lý Tiểu Mạn nằng lúc ấy thường gọi mình Thiên ca, nhưng không ngờ lâu như vậy có thể nhìn thấy nàng lại trở nên xinh đẹp như thế.

Triệu Vô Định nhìn hai người tỷ muội bọn họ cười gật đầu nói:

- Hai tỷ đệ các ngươi không ngờ lớn lên một cái anh tuấn, một cái là mỹ nhân lý lão thật có phúc.

Một bên nhìn xem Lý Thắng cùng Lý Tiểu Mạn tỷ đệ cũng trở nên xinh xắn, trong đó một người nhỏ giọng nói:

- Nhìn kia, đó là Lý gia huynh muội Lý Thắng cùng Lý Tiểu Mạn, ta trước giờ chưa nhìn thấy nàng không ngờ lại là một mỹ nhân

- Ặc, ta nghe nói nàng từ nhỏ thân thể không tốt rất ít khi ra ngoài vì vậy người không thấy cũng không có gì, lúc trước Thiên tân tam mỹ, bây giờ thêm ra thành tứ mỹ nhưng rất tiếc một cái lại không rõ tung tích

- Hừ, ý người nói là Đại tiểu thư Triệu Thiên Tuyết, ta nghe nói nàng được ai đó nhận làm đệ tử tới giờ cũng không rõ tung tích.

- Ta nói các ngươi biết lúc trước ta nghe nói Lý gia cùng Triệu gia muốn thông gia, lý gia bọn họ muốn gả Lý Tiểu Mạn cho tên phế vật Triệu Thiên của Triệu gia, haiz đúng là hoa nhài cắm bãi phân trâu.

- Chuyện này ta cũng nghe nói các ngươi biết không phụ thân của Lý Tiểu Mạn lúc đó cùng Triệu Thiên Hùng trên đường vận chuyển vật phẩm bị tập kích, Triệu Thiên Hùng bị trọng thương còn phụ thân Lý Tiểu Mạn tuy còn sống nhưng bây giờ đã là một tên không thể đi lại kinh mạch bị phế bỏ trở thành một tên bình thường, ai đáng tiếc ah, vì vậy Triệu Thiên Hùng tỏ vẻ có lỗi cho nên đã đề ra ý kiến muốn Lý Tiểu Mạn làm dâu Triệu gia để bù đắp tội lỗi của mình.

- Đúng chuyện này ta cũng nghe nói, hình như chuyện này cũng đã được hai bên thương lượng nhưng không biết kết quả như thế nào.

- Hahaha, còn như thế nào nữa một mỹ nhân như vậy làm sao có thể gả cho một tên phế vật...

Ầm

Hắn chưa nói hết đã bị đánh bay, mọi người cũng bị tình cảnh làm cho sửng sốt mà tên kia bị đánh bay cũng một mặt mông đang muốn đứng lên phát tác nhìn thấy liền từng hình, người ra tay chính là Lý Thắng hẳn lúc trước nghe bọn hắn nói xấu tỷ tỷ mình cùng phụ thân vì vậy mới tiến lên đánh tên kia một bạt tay nhìn hắn trầm giọng nói:

- Tỷ ta cùng phụ thân còn chưa cần các ngươi nói, ta còn nghe ai nói thêm một tiếng hậu quả so với hắn còn thảm hơn.

Mọi người nghe vậy lập tức ngậm miệng, Triệu Vô Định nhìn Lý Thắng hành động không khỏi tán thưởng nhìn Lý Thành Nam nói:

- Ngươi đưa cháu này rất tốt, ta rất thích hắn tính cách

- Hahaha, Triệu Huỳnh cũng quá khen đi, hắn tính cách rất giống phụ thân nó rất nóng nảy... phải lần này Đại hội Triệu gia các ngươi ai tham gia.

Lý Thành Nam cười trả lời nhưng trong lòng khi nhắc đến nữ tử hẳn lại có chút ê ẩm, sau cũng không nói gì chỉ nhìn đội ngũ Triệu gia mà hỏi, Triệu Vô Định nghe trong lòng cũng cảm thấy áy náy với nữ tử của hắn cũng nhạt cười lại trả lời:

- Ta Triệu gia lần này tham gia có ba người, Quân Trác, Triệu Vũ cùng Triệu Thiên

Khi hắn nhắc đến Triệu Thiên lời nói lập tức dấy lên tiếng cười, mà Lý Tiểu Mạn khi nghe nhắc đến Triệu Thiên cũng liền nhìn xem, mà ba người nghe Triệu Vô Định hô tên liền đi lên hướng Lý Thành Nam chào:

- Lý gia gia tốt

Lý Thành Nam nhìn ba người bọn họ gật đầu gật đầu, mà một bên Lý Tiểu Mạn nhìn đến ba người thời điểm ánh mắt dừng lại trên người Triệu Thiên, trong lòng cũng kinh ngạc hẳn trở nên cao lớn không còn như trước đây còn nhỏ hay quậy phá nhìn cũng rất tuấn lãng, đặc biệt là cặp kia mắt khi nhìn mình rất kiên nghị, nhớ lại hẳn cùng mình thật có hôn ước không khỏi khẩn khít

Triệu Quân Trác sau khi chào hỏi Lý Thành Nam liền một mặt tao nhã hướng Lý Tiểu Mạn chào hỏi:

- Tiểu Mạn muội muội người tốt, còn nhớ ta chứ

Lý Tiểu Mạn nhìn Triệu Quân Trác một hồi liền nhớ lại lúc còn nhỏ hẳn thường hay bắt bắt mình, Triệu Như Hương cùng Triệu Thiên, lúc ấy không chỉ có hẳn mà còn những người khác chê mình xấu xí chỉ có Triệu Thiên đứng ra che chắn mình cùng Như Hương khi ấy còn bị bọn họ đánh một trận, nghĩ tới nhưng cũng hướng hẳn chào hỏi:

- Ta vẫn nhớ người là Quân Trác đại ca, người hào.

Triệu Quân Trác nghe thấy nàng nhớ mình trong lòng liền nở hoa lại quay đầu liếc nhìn Triệu Thiên cười lạnh đắc ý, mà đứng sau Triệu Thiên nhìn thấy hẳn đắc ý đáng về cũng không biết nói gì mà một bên Triệu Bách Lâm nhìn nhĩ tử cùng Lý Tiểu Mạn nói chuyện trong lòng mừng thầm, nếu như hẳn nhĩ tử có thể lấy được Lý Tiểu Mạn làm vợ như thế mình có thể mượn nhờ Lý gia giúp đỡ ngồi lên gia chủ Triệu gia, Triệu Quân Trác thấy vậy nho nhã nói:

- Thật không ngờ muội còn nhớ đến ta hơn nữa lớn lên lại như thế mỹ thật làm ta bất ngờ.

Lý Thành Nam nhìn hẳn cũng không nói gì, mà Triệu Vô Định thì cũng im lặng, Lý Tiểu Mạn lặng lẽ nhìn Triệu Thiên xem hẳn còn nhớ mình hay không chỉ thấy hẳn nhìn mình cười, cái này cười làm nàng trong lòng kinh hãi, hẳn còn nhớ mình lập tức hai má hơi hồng, lại nhìn Triệu Quân Trác một bộ lạnh nhạt như trước:

- Quân Trác đại ca quá khen, ta không cũng không có như huynh nói như vậy, ta không dám nhận.

Nghe được lời nàng nói Triệu Quân Trác mặt hơi khựng lại cảm thấy vô cùng mất mặt a, trong lòng một trận âm hàn hai tay nắm chặt trong lòng điên cuồng mắng tiện nhân nếu có một ngày rơi vào tay ta để xem ta làm sao cho người chết không bằng sống, mà phía sau Triệu Thiên cũng cảm thấy bất ngờ không ngờ nàng lại nói như thế, Triệu Bách Lâm sắc mặt cũng biến trong lòng ám đạo không thôi, Triệu Vô Định nhìn thấy như vậy cũng chỉ lắc đầu thờ dài lúc này cũng lên tiếng:

- Tiểu Thiên đã người có ở đây ta cũng nói người rõ một chuyện, lúc trước phụ thân người lúc trước đã cùng Tiểu Mạn quyết định hôn sự của các người chỉ là chuyện này chưa công bố mà thôi bọn họ đợi khi các người trưởng thành sẽ nói nhưng hiện tại nói ra cũng tốt.

Lời của hẳn vừa ra như lời điện oanh tạc đầu não mọi người đặc biệt Triệu Thiên hẳn thực sự không thể tin được mình lại có một vị hôn thê, lúc trước nghe những người kia nói tưởng chừng chỉ là lời đồn mà thôi nếu có là thật hẳn với danh phế vật này người ta ắt sẽ phải đền từ hôn, nhưng không ngờ Lý gia lại không đền từ hôn, chính mình ngay tình hình không biết gì cả đi ra một vị hôn thê mỹ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Đối chọi

Toàn trường sau khi nghe được lời Triệu Vô Định tuyên bố liền trở nên một mảnh xôn xao, một số người còn cười nói:

- Nhìn ta nói đúng không, Lý gia cùng Triệu gia thông hôn nhưng thật không ngờ lại là với Triệu Thiên mà không phải Triệu Quân Trác.

- Nếu tác thành Lý Tiểu Mạn cùng Triệu Quân Trác ta cũng không nói gì, dù sao hẳn cũng là một trong ngũ thiếu thiên phú hơn người, nhưng không ngờ lại là tên phế vật nhất Triệu gia.

- Suyt, người nói nhỏ, ta nghe nói Triệu Thiên mấy ngày trước còn cùng Hồ nhị thiếu gia ấu đã nghe nói hẳn cũng không phải phế vật như mọi người thường nói

- Đúng, ta cũng là nghe người ta nói như vậy, nhưng theo ta nghĩ lời đồn cũng là giả đi hẳn mười mấy năm tu vi cũng chỉ là nhất trọng hậu thiên làm sao mấy tháng lại có thể lợi hại được nhất định là giả đi

- Đúng, nếu như nói Triệu Quân Trác ta còn tin tưởng a!

Những tiếng bàn luận của bọn họ tuy nói nhỏ nhưng cũng làm người khác nghe thấy, mà người Triệu gia cùng Lý gia nghe thấy sắc mặt cũng không tốt dù sao đó cũng liên quan đến danh tiếng hai nhà

Nhất là Lý gia nghe bọn họ nói xấu Lý Tiểu Mạn bên cạnh Lý Thắng muốn bạo nộ nhưng lại bị gia gia ngăn cản, mà đoàn người Triệu gia thì nhìn bọn họ như người ngốc, Triệu Thiên hình tượng lúc này trong lòng bọn họ đã thay đổi từ sau tộc hội, nếu như nói hẳn là phế vật vậy thì bọn họ cũng không bằng hẳn ngay cả Triệu Quân Trác cùng Triệu Vũ cũng điều bị hẳn đánh bại vậy mà bọn họ còn so sánh thật là một lũ ngốc

Triệu Quân Trác lúc này sắc mặt cực kỳ âm hẳn không ngờ trước mặt nhiều người đã bị Lý Tiểu Mạn từ chối ý định thân cận tốt mất mặt nhưng lại nghe gia gia nói Lý Tiểu Mạn cùng Triệu Thiên có hôn ước cũng không phải là hẳn càng làm cho hẳn thêm khó chịu bây giờ lại nghe bọn họ so sánh mình với Triệu Thiên càng thêm giận dữ hai tay nắm chặt ánh mắt âm lãnh nhìn lấy Triệu Thiên trong lòng không cam

Tại sao chứ hần có gì hơn ta, tại sao hết lần này tới lần khác gia gia điều nhường hần, tại sao chứ hần có phải người nhà Triệu gia đâu làm sao ta lại không bằng hần?

Triệu Quân Trắc trong lòng điên cuồng rống, mà phụ thân hần Triệu Bách Lãm so với hần cũng không kém cang thêm căm ghét phụ tử Triệu Thiên.

Lúc này các gia chủ khác nghe được hần tuyên bố liền đi tới, bọn họ cũng rất bất ngờ, không thể tin được Lý gia cùng Triệu gia thông gia, hơn nữa trước đây nghe nói cháu gái hần Lý Tiểu Mạn từ nhỏ thân thể không tốt còn là một cái xấu nữ không ngờ hôm nay gặp nhan sắc không thua gì Triệu Thiên Tuyết trước đây

- Triệu lão, Lý lão không ngờ các ngươi lại thông gia cùng nhau a, thật đáng chúc mừng.

Ngô gia gia chủ Ngô Nhâm tiến lên cười nói, theo sau hần còn có hai cái khác thiếu niên một tên da ngâm thân thể cường tráng, trong tay nắm lấy đại đao khuôn mặt dữ tợn hần chính là Ngô Hạo cũng là một trong ngũ thiếu thực lực siêu cường không thua Hồ Hải cùng Triệu Quân Trắc

Người thiếu niên còn lại thân hơi cao, khuôn mặt tuấn tú thần thái nho nhã, thông dong nhưng lại cao ngạo không như Ngô Hạo điềm tĩnh, thiếu niên này gọi Ngô Tuấn Kiệt tuy không phải một trong ngũ thiếu nhưng thực lực không thấp

bên kia Bùi gia, Kim gia cũng lĩnh đội đi đến, Bùi gia chủ sắc mặt lạnh lùng nhất khi nghe thấy hai nhà bọn họ thông gia với nhau, sau hần đi theo một thiếu niên khuôn mặt cũng tương đối thân theo cao lớn một thân thanh y người này chính là một trong ngũ thiếu thực lực chỉ sau Hồ hải Bùi Hiền nhưng lúc này sắc mặt hần cũng không được tốt, Lý Tiểu Mạn hần đã từng gặp trong lòng luôn ôm ý định kết thân ủng nang nhưng không ngờ hôm nay lại nghe được nang lại là hôn thê của Triệu Thiên chuyện này làm hần vô cùng khó chịu.

Kim gia cũng như vậy hần cũng bất ngờ Triệu gia cùng Lý gia thông gia với nhau là chuyện rất chấn động, bởi vì các gia tộc luôn cùng nhau tranh đấu, trong đó nhằm vào Lý gia cùng Triệu gia cũng nhiều nếu hai nhà kết thông gia như vậy bọn họ càng thêm khó đối phó

Theo sao Kim gia chủ là một Thiếu niên thân hình hơi mập, khuôn mặt tròn trịa nhìn rất phóng lãng tay cầm quạt trắng nhìn rất nho nhã suất khí hần chính là Kim Nhất Duy một trong ngũ thiếu rất thích ăn chơi tuy vậy thực lực cũng không thấp, khi nhìn thấy Lý Tiểu Mạn hần cũng bị nang hấp dẫn.

- Haha, các vị nói quá lời, dù sao đây cũng là chuyện cha mẹ chúng an bài còn lại phải xem hai người bọn họ ý tứ.

Triệu Thiên Hùng cùng Lý Thành Nam hai người nhìn nhau rất rõ ý tứ cười nói, Bùi gia chủ nhìn hai người cũng cười lạnh:

- Ta thấy hai người bọn chúng cũng rất tuyệt phối mộ người là phụng mộ người là giun rất hợp

Triệu Vô Định nghe thấy lời này sắc mặt trở nên lạnh dần, mọi người vây xem khi nghe cũng không kiềm nổi bật cười mà Lý Thành Nam đã bạo khởi hần cùng Bùi gia chủ như nước với lửa liền găm lên:

- Bùi Thái Nguyên, ngươi có phải muốn cùng chúng ta chiến!

Trong khi nói khí tức tiên thiên cảnh bộc phát mà Bùi gia chủ Bùi Thái Nguyên cũng như thế hai bên giằng co với nhau xung quanh tất cả mọi người đều bị ép lui ra, Triệu Thiên cũng kinh ngạc hần cảm nhận được bọn họ khí tức lăng lệ cũng cảm thấy áp lực trong lòng thì thầm, Đây là tiên thiên cảnh thật mạnh khí tức.

Không chỉ một mình hần kinh ngạc mà những người khác cũng bị hai khí thế làm cho hoảng sợ, Tiên thiên cảnh giao đấu bọn họ cũng khó mà tránh họa, nhưng lúc này trong sân lại truyền đến tiếng nói:

- Hai vị tại sao lại nổi nóng như vậy a.

Hai người nghe thấy tiếng cũng đình chỉ nhìn lại nơi phát ra, lúc này từ xa đi đến đội ngũ dẫn đầu là một lão giả tóc hoa râm mặt trên mình trường bào kim sắc hai mắt thâm uyên, khuôn mặt hơi nhăn trên miệng treo nụ cười nhìn bọn họ, thấy các gia chủ nhìn mình hần khẽ nói:

- Các vị tại hạ tới chậm xin các vị lượng thứ

Triệu Vô Định nhìn thấy người đi đến lúc này sắc mặt cũng lạnh đi nhìn lão nhân kia nói:

- Hồ lão đầu lâu không thấy ngươi xuất hiện cứ tưởng ngươi đã chết không ngờ ngươi vẫn còn xuất hiện.

Trong miệng hần không ai khác chính Hồ Bất Dạ gia chủ Hồ gia theo sau Hồ Bất Dạ còn có Hồ Khải, cùng đoàn người Hồ gia, nhìn Triệu Vô Định Hồ Bất Dạ cười lạnh:

- Ngươi còn chưa chết làm sao ta có thể chết được, cho dù ngươi có chết ta cũng không chết.

- Hahaha, Hồ Bất Dạ ngươi miệng rất còn tốt, ta cũng muốn xem thử ngươi và ta ai sống lâu hơn.

Hai người trong lúc nói chuyện cũng âm thầm ám đấu, Triệu Vô Định trên người cũng phóng thích ra thực lực cùng Hồ Bất Dạ độ sức Hồ Bất Dạ trên người tu vi cũng hiện một cổ uy áp liên tiếp va chạm nhau

mọi người xung quanh đều cảm nhận được áp lực so với lúc hai người Bùi Thái Nguyên cùng Lý Thành Nam giao phong càng trở nên mạnh hơn

lúc này hai người khí tức va chạm kịch liệt, Hồ Bất Dã cảm nhận được Triệu Vô Địch khí tức trên mặt treo cười lạnh, khí thế lại tăng thêm Triệu Vô Địch lập tức bị đẩy lùi về trên mặt trở nên ngưng trọng.

Cảm nhận khí tức của Hồ Bất Dã Triệu Vô Địch gương mặt lập tức ngưng trọng trong lòng kinh sợ thân hình cũng bị lui về sau một mặt khó tin nhìn Hồ Bất Dã:

- Người đột phá

Lời vừa nói ra lập tức toàn trường lại rung động, Lý Thành Nam cùng các gia chủ khác cũng khiếp sợ lúc này ám đầu bọn họ cũng nhìn thấy Triệu Vô Địch yếu thế, phải biết đến bọn họ tu vi hiện tại muốn đột phá cũng khó hơn lên trời

- Hahaha, ta cũng vừa đột phá mà thôi, Triệu Vô Địch người bây giờ cũng không phải là ta đối thủ.

Hồ Bất Dã cười phá lên sau lưng hấn người nhà Hồ gia cũng đặc ý, Triệu Vô Địch cùng Lý Thành Nam sắc mặt ngưng trọng, hai người không ngờ đến Hồ Bất Dã lại đột phá, Triệu Thiên này giờ cũng thấy rõ tất cả trong lòng cũng chấn kinh

Bạn đang đọc truyện *Tung Hoành Thiên Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.